

ROK 9 NR 29
grudzień 2005

POLITECHNIKA CZĘSTOCHOWSKA

PISMO ŚRODOWISKA AKADEMICKIEGO

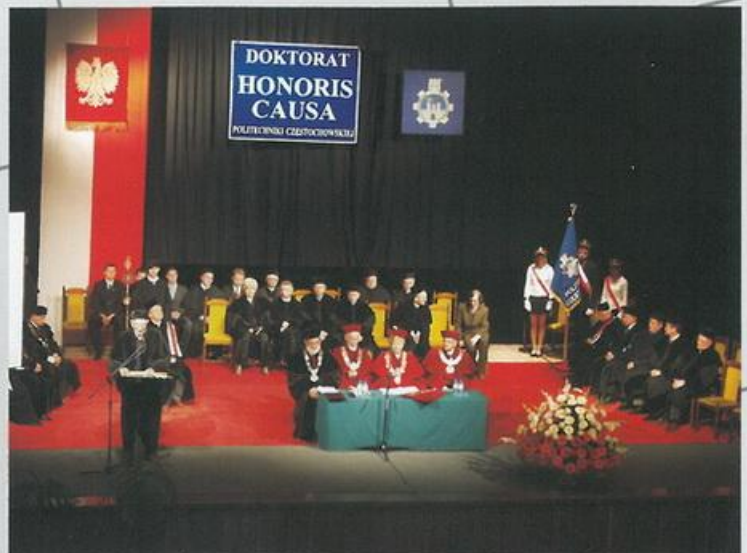

IX AKADEMICKIE SPOTKANIA MUZYCZNE

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2005/2006

UROCZYSTE NADANIE GODNOŚCI DOKTORA HONORIS CAUSA PROFESOROWI VALENTINOWI N. DANCHENKO

Z okazji Nowego 2006 Roku
Pracownikom i Studentom życząc
zdrowia, radości i wielu
sukcesów

Janusz Prewt

Spis treści

Wywiad z rektorem Politechniki Częstochowskiej	2
XXX-lecie Wydziału Budownictwa	3
Doktorzy honoris causa Politechniki Częstochowskiej	8
Konferencje, sympozja, seminaria	11
Współpraca międzynarodowa	22
Awanse naukowe	25
Nagrody	31
Wspomnienia	32
Stowarzyszenie Wychowanków PCz.	33
Podróże kształcą	34
Kultura i sport	36
Spotkania i rozmowy	38
Warto wiedzieć	40

Szanowni Czytelnicy,

większość z nas w zdumienie wprawia pędzący bez opamiętania czas, szczególnie jeśli jest wypełniony pracą.

A ostatni okres był bogaty w wydarzenia - jeszcze nie przebrzmiało echo wyborów, planowania przez nowe władze rektorskie strategii rozwoju Uczelni, wdrażania przez społeczność akademicką zmienionych zasad działania, a tu już za progiem Nowy, 2006 Rok.

Z tej okazji Władzom Rektorskim, Kierownictwu Wydziałów i wszystkim Czytelnikom redakcja dedykuje przysłowie:

*Nie zaczynaj ustawać,
Nie przestawaj zaczynać*

Do Siego Roku i miłej lektury!

redaktor naczelna

**POLITECHNIKA
CZĘSTOCHOWSKA**

PISMO ŚRODOWISKA AKADEMICKIEGO

Rok 9 Nr 29 grudzień 2005

Pod patronatem rektora
prof. dra hab. inż. Januarego Bienia

Redaktor naczelna
Danuta Kulesza

Sekretarz redakcji
Michał Jakubowski

Współpraca
Dorota Bielecka-Turek, Piotr Boral, Aleksander
Gąsiorowski, Przemysław Kasza, Marlena Krakowiak,

Henryk Katowicz-Kowalewski,
Joanna Krzemińska-Krzywda,
Marek Rabenda, Sławomir Rożanow

Redakcja
Zdzisława Tasarz, Lucyna Żyła

Redakcja techniczna
Małgorzata Polak

Projekt okładki
Marek Zakrzewski

Zdjęcia
Marian Sztajner, Michał Jakubowski,
autorzy artykułów
oraz ze zbiorów Uczelni i wydziałów

Grafika na stronach 1 i 39
Dagmara Tomczyk-Kafka

PL ISSN 1428-7633

ADRES REDAKCJI
ul. J.H. Dąbrowskiego 69
42-201 Częstochowa
tel. (0-34) 325 02 51, 361 28 55
fax (0-34) 361 28 55
e-mail: promocja@adm.pcz.czyst.pl

Zastrzega się prawo do skracania
i opracowywania artykułów
oraz zmiany tytułów

Nakład 1000 egz.

Druk: Drukarnia Częstochowskie
Zakłady Graficzne SA

Z REKTOREM POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ PROF. DR. HAB. INŻ. JANUARYM BIENIEM

rozmawia Danuta Kulesza

W prezencje na pierwszą kadencję otrzymał Pan nową ustawę *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Jak w naszej Uczelni przebiega jej wdrażanie?

Taki dokument był już bardzo potrzebny, więc trudno przeceniać jego znaczenie, ale dla Uczelni okres przystosowania do jej wymogów jest trudny. Ustawa obowiązuje nas przede wszystkim do opracowania Statutu. Dzięki intensywnym pracom przygotowawczym na Radach Wydziałów oraz działaniom Senackiej Komisji Statutowej ramowy projekt Statutu jest już przygotowany, a najważniejsze i najbardziej kontrowersyjne zapisy były dyskutowane na posiedzeniach Senatu. Statut - nasza uczelniana konstytucja - powinien powstać jak najszybciej, ale ze względu na jego znaczenie konieczna jest też powszechna akceptacja w środowisku akademickim. Jesteśmy na dobrej drodze do podania projektu pod głosowanie Senatu już w lutym 2006 roku. W Uczelni trwają także prace nad dostosowaniem regulaminu studiów, regulaminu samorządu studenckiego czy regulaminu pomocy materialnej dla studentów do wymogów *Prawa o szkolnictwie wyższym*. Należy także stworzyć odpowiednie dokumenty regulujące studia doktoranckie.

Politechnika Częstochowska rozpoczęła rok akademicki w nie najlepszej kondycji finansowej. Pojawiają się opinie, że aby wyjść z impasu, zastosował Pan dość drastyczne środki ...

Tak, to prawda, ale w sytuacji finansowej, w jakiej znalazła się Uczelnia łagodne środki leczenia nie dałyby pożądanego efektów. Konieczna jest więc operacja.

Na czym ma polegać?

Przykro mi o tym mówić, ale w związku z niegospodarnością w poprzednich latach i brakiem reakcji byłych władz na zmieniającą się sytuację związaną ze zbliżającym się niżem demograficznym, a także zmianami zasad przyznawania przez Ministerstwo dotacji szkołom wyższym - Uczelnia musi szybko zdobyć finanse na zaspokojenie pilnych potrzeb w zakresie dydaktyki i nauki. Staramy się o środki pozabudżetowe, ale musimy też przyjąć pewne rozwiązania organizacyjne wewnątrz Uczelni. Najtrudniejsza sprawa, budząca wiele wątpliwości, uwag i niezadowolonych, to dążenie do zlikwidowania tzw. godzin ponadwymiarowych. Senat jest przychylny takiemu rozwiązaniu.

Liczy Pan na zrozumienie w środowisku akademickim?

Myślę, że przekonam tych, którym zależy na dobrej pozycji i rozwoju Politechniki Częstochowskiej.

Dokument „Kierunki rozwoju Politechniki Częstochowskiej na lata 2005-2008” przewiduje ambitne założenia we wszystkich obszarach działalności Uczelni. A jakie są Pana priorytety?

Chciałbym, aby Politechnika Częstochowska w możliwie krótkim czasie stała się uniwersytetem technicznym, dlatego podejmujemy działania, mające na celu uzyskanie

praw doktryzowania w 3 dyscyplinach naukowych, których nam brakuje do wymaganych 12. Najbliższa tym planom jest *fizyka*, a także *inżynieria produkcji*, o ile ta uznana zostanie za odrębną dyscyplinę naukową. Mamy dobrą kadre i odpowiedni potencjał naukowo-badawczy, wydaje się więc, że nic nie stoi na przeszkodzie do osiągnięcia tego celu.

Obecność Politechniki Częstochowskiej w europejskiej przestrzeni edukacyjnej wiąże się z koniecznością zapewnienia odpowiedniej jakości kształcenia. Jak Pan ocenia naszą Uczelnię pod tym względem?

Zupełnie dobrze. Modyfikujemy programy nauczania zgodnie z przygotowanymi nowymi standardami. W Uczelni prowadzone są studia trzystopniowe - magisterskie, inżynierskie oraz - na trzech wydziałach posiadających pełne prawa akademickie - studia doktoranckie. Nasi studenci dzięki programom SOCRATES-ERASMUS czy LEONARDO DA VINCI wyjeżdżają studiować na pewien czas za granicę lub odbywają staże w renomowanych firmach. Nie mamy w tym zakresie kompleksów w stosunku do dużych uczelni. Kierunki studiów, które zostały skontrolowane przez Państwową Komisję Akredytacyjną, uzyskały potwierdzenie dobrej jakości kształcenia, a absolwenci Politechniki Częstochowskiej - których mamy już ponad 40 tysięcy - dzięki szerokiemu profilowi kształcenia dobrze radzą sobie na rynku pracy.

Politechnika Częstochowska ma niezłą pozycję naukową, w jakim kierunku powinna zmierzać w celu jej umocnienia?

Powinniśmy pozyskiwać coraz więcej grantów badawczych, szczególnie celowych i zamawianych, a także projektów dla młodych adeptów nauki. Bardzo ważna jest współpraca z dobrymi ośrodkami naukowymi i uczelniami zarówno w kraju, jak i za granicą, a także nasze uczestnictwo w programach europejskich, szczególnie w 7. Programie Ramowym. W tym celu powinniśmy wzmocnić swoją aktywność i wykozystać możliwości, jakie daje nam działalność w Centrach

Zaawansowanych Technologii czy w Platformach Technologicznych. Naszym celem jest też stworzenie systemu priorytetów zachęcających pracowników Uczelni do zdobywania stopni i tytułów naukowych.

Jaką misję ma do spełnienia nowo powstałe Centrum Współpracy Międzynarodowej?

Jest to jednostka o charakterze naukowo-dydaktycznym. Jej inicjatywy powinny doprowadzić do zwiększonej wymiany międzynarodowej poprzez kształcenie w języku angielskim na wybranych specjalnościach. Zadaniem Centrum jest również koordynacja działań związanych ze zdobywaniem funduszy strukturalnych, a także pomoc w pozyskiwaniu projektów badawczych Unii Europejskiej.

Czy można się spodziewać, że większa liczba specjalności prowadzonych w języku angielskim przysporzy nam studentów zagranicznych? Na razie jest ich niewielu ...

Musimy zmierzyć się z tym zadaniem i stworzyć atrakcyjną ofertę dla obcokrajowców. Prowadzona w języku angielskim specjalność *inżynieria energii* jest dobrym przykładem międzynarodowego uznania. Począwszy od 2001 roku studenci partnerskich uczelni z Włoch, Belgii i Wielkiej Brytanii odbywają u nas część studiów w ramach Programu SOCRATES-ERASMUS.

Panie Rektorze, jest Pan osobą szybko podejmującą decyzje, aktywną, ambitną i upartą - czy zgadza się Pan z taką opinią?

Mam świadomość odpowiedzialności i obowiązków, jakie na mnie ciąży, więc z tą szybkością decydowania różnie bywa, co do pozostałych - cóż, jeśli inni tak sądzą ...

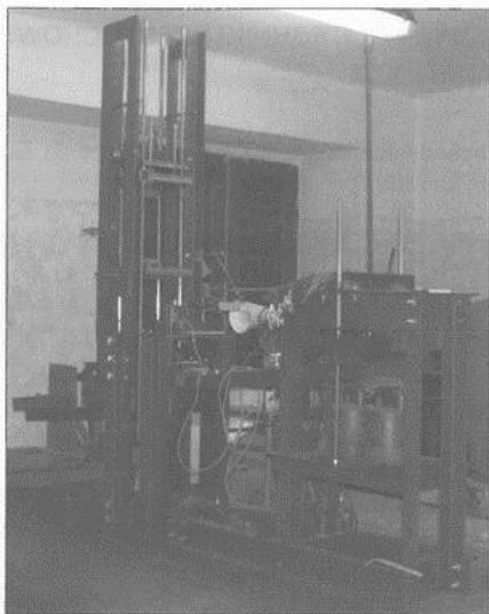
A czego Panu życzyć w nowym roku?

Zdrowia i sił do przezwyciężania trudności.

Dziękuję za rozmowę.

XXX-LECIE WYDZIAŁU BUDOWNICTWA POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ (1975-2005)

Jednym z ważniejszych wydarzeń w życiu Politechniki Częstochowskiej w latach siedemdziesiątych było powołanie w czerwcu 1975 roku, zarządzeniem ministra nauki, szkolnictwa wyższego i techniki, Instytutu Inżynierii Lądowej na prawach Wydziału, z dwoma kierunkami *budownictwo* oraz *inżynieria środowiska*.

Stanowisko badawcze Katedry Konstrukcji Metalowych

Następnym etapem w historii Wydziału było zniesienie w marcu 1984 roku nazwy Instytut Inżynierii Lądowej na prawach Wydziału i utworzenie Wydziału Budownictwa.

W czasie działalności Wydziału Budownictwa 7 osób uzyskało tytuł profesora, a 30 - stopień doktora. Obecnie

3 osoby pracują na stanowisku profesora zwyczajnego, a 9 osób na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Dorobek naukowy Wydziału to opublikowanych 55 książek, 34 skrypty, ponad 530 publikacji oraz 22 patenty i 40 zgłoszeń patentowych.

W ramach współpracy z przemysłem zawarto umowy z licznymi podmiotami gospodarczymi oraz ośrodkami naukowo-badawczymi w Polsce i za granicą, m.in.: z Polską Akademią Nauk, politechnikami Krakowską, Śląską, Białostocką, Świętokrzyską, Wrocławską, Opolską oraz z liczącymi się ośrodkami naukowo-badawczymi w państwach Unii Europejskiej oraz Rosji, Chin, Japonii i USA.

Stanowisko do oznaczania cech mechanicznych materiałów budowlanych

Wydział jest organizatorem lub współorganizatorem licznych konferencji naukowych o zasięgu ogólnokrajowym i międzynarodowym.

W styczniu 2005 roku Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych przyznała Wydziałowi

Budownictwa Politechniki Częstochowskiej uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo.

Jubileuszowy rok akademicki 2005/2006 na Wydziale Budownictwa rozpoczęło 780 studentów studiów stacjonarnych oraz 415 studentów studiów płatnych.

Obydwa kierunki kształcenia na Wydziale Budownictwa ukończyło do tej pory 2112 absolwentów studiów dziennych magisterskich, 840 inżynierskich zawodowych, wydano także 35 dyplomów studiów magisterskich uzupełniających. Wydział Budownictwa wypromował również absolwentów cudzoziemców z Iraku, Syrii, Jordanii, Libanu oraz Algierii.

Od 1994 roku Wydział Budownictwa włączony jest do INDEKSU FEANI, co oznacza, że absolwenci mogą ubiegać się o uzyskanie zawodowego tytułu inżyniera europejskiego (EUR ING) honorowanego w krajach Europy.

Studenci Wydziału Budownictwa uczestniczą w seminariach naukowych, wyjeżdżają na szkolenia i praktyki zawodowe do firm budowlanych w Polsce i za granicą, biorą udział w międzynarodowym Programie SOCRATES-ERASMUS. Prace dyplomowe studenci mogą realizować pod okiem naukowców z uczelni europejskich na podstawie podpisanych umów bilateralnych z Katholieke Universiteit Leuven w Belgii, Technische Fachhochschule Münster w Niemczech, Technische Fachhochschule Berlin w Niemczech, Aalborg University w Danii, Democritus University of Thrace w Grecji, Universidad Politecnica de Cartagena w Hiszpanii. Obrony prac

dyplomowych odbywają się w językach obcych w ramach konferencji Nauka i Edukacja w Zintegrowanej Europie, organizowanej corocznie przez Wydział Budownictwa.

W 2004 roku wprowadzono Europejski System Transferu Punktów - ECTS, co umożliwia studentom uczestniczenie w wymianie międzynarodowej między uczelniami.

Dla uczczenia XXX-lecia Wydziału Budownictwa w roku 2005/2006 zaplanowano wiele imprez poświęconych jubileuszowi, m.in.:

- III Międzynarodową Konferencję Naukowo-Techniczną nt. „Budownictwo o zoptymalizowanym potencjale energetycznym”, zorganizowaną przez Katedrę Budownictwa Ogólnego i Fizyki Budowli;
 - seminarium popularnonaukowe - relacja z jesiennej ekspedycji naukowej na Spitsbergen;
 - seminaria zorganizowane przez Katedrę Budownictwa Ogólnego i Fizyki Budowli nt. „Jakości powietrza w obiektach budowlanych”.
- Wiosną 2006 r. odbędą się następujące imprezy:
- koleżeńskie spotkanie pracowników, absolwentów i studentów Wydziału Budownictwa z okazji Jubileuszu XXX-lecia,
 - konkurs fotograficzny z okazji XXX-lecia Wydziału,
 - sympozjum „Metodyka analizy wybranych elementów konstrukcji stalowych”.

DR HAB. INŻ. JAROSŁAW RAJCZYK PROF. PCz.
DZIEKAN WYDZIAŁU BUDOWNICTWA

Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna

BUDOWNICTWO O ZOPTYMALIZOWANYM POTENCJALE ENERGETYCZNYM

W RAMACH JUBILEUSZU XXX-LECIA WYDZIAŁU BUDOWNICTWA POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ

21 października 2005 r. w auli WZ-3 Politechniki Częstochowskiej odbyła się III Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna nt. *Budownictwo o zoptymalizowanym potencjale energetycznym*, zorganizowana pod patronatem Jego Magnificencji Rektora Politechniki Częstochowskiej w ramach Jubileuszu XXX-lecia Wydziału Budownictwa (1975-2005). Konferencję zorganizowała Katedra Budownictwa Ogólnego i Fizyki Budowli Politechniki Częstochowskiej pod kierunkiem prof. dra hab. inż. Tadeusza Bobki.

Obrady rozpoczął przewodniczący Komitetu Naukowego prof. dr hab. inż. Tadeusz Bobko. W konferencji wzięli udział przedstawiciele ośrodków zagranicznych - Międzynarodowej Akademii Nauk z Moskwy (Rosja), Instytutu Naukowo-Badawczego Fizyki Budowli również z Moskwy, Brzeskiego Uniwersytetu Technicznego z Brześcia (Białoruś), Politechniki Lwowskiej (Ukraina), a także reprezentanci krajowych uczelni - z Krakowa, Katowic, Wrocławia, a ponadto władze i licznie zgromadzeni studenci Wydziału Budownictwa Politechniki Częstochowskiej oraz przedstawiciele firm sektora budowlanego i instalacyjnego.

Dziekan Wydziału Budownictwa Politechniki Częstochowskiej profesor Jarosław Rajczyk, dziękując za wysiłek włożony w organizację konferencji, zaznaczył, że wpisuje się

ona w obchody Jubileuszu XXX-lecia Wydziału Budownictwa naszej Uczelni.

Wystąpienie mgra Henryka Katowicza-Kowalewskiego. Za stołem prezydialnym od prawej: dziekan Wydziału Budownictwa prof. Jarosław Rajczyk, prof. Tadeusz Bobko, dr Adam Ujma

Wystąpienia dotyczyły zagadnień energooszczędnych za naszą wschodnią granicą (w Rosji, na Białorusi i Ukrainie),

a także polskiego punktu widzenia na problemy energooszczędności w budownictwie. Mgr inż. arch. Henryk Katowicz-Kowalewski zaprezentował referat „Współczesny mit uniwersalnej kultury i technologii na rozdrożu”, w którym przedstawił autorskie spojrzenie na relacje między kulturą uniwersalną a regionalną. Profesor Wiktor Tur (Białoruś) wygłosił referat na temat betonów nowej generacji w świecie, w którym określił beton jako materiał, który powoli wypiera konstrukcje stalowe. Dr inż. Zbigniew Respondek wraz z prof. Jarosławem Rajczykiem i drem inż. Zbigniewem Rajczykiem przedstawił referat „Chłodzenie radiacyjne przegród budowlanych i nawierzchni drogowych”. Omówił w nim uwarunkowania związane z zagadnieniami obliczeń parametrycznych ciepła.

Profesor Aleksander Gusakov z Moskwy wygłosił referat „Nowy paradygmat działalności budowlanej”. Zawarł w nim koncepcje nowego paradygmatu techniki systemowej. Z kolei dr inż. Sławomir Labocha w referacie „Zespolone stalowo-betonowe belki kratowe jako energooszczędne rozwiązanie konstrukcji stropów dużej rozpiętości” przybliżył zagadnienia kratownic zespolonych, które znajdują zastosowanie w USA i Wielkiej Brytanii. Prof. Jurij Pawluczuk z Brześcia w referacie „Niektóre kierunki rozwiązania optymalnych zasobów w budownictwie” poruszył problem optymalnego wykorzystania zasobów w budownictwie. Dr Nina Kos w wystąpieniu na temat budownictwa ekologicznego i zrównoważonego jako podstawy w tworzeniu nowych przestrzeni miejskich skoncentrowała się na zagadnieniu budownictwa mieszkaniowego w kontekście pozyskiwania przestrzeni miejskiej na przykładzie częstochowskich osiedli.

Pierwszą część konferencji zakończyło wystąpienie mgra inż. Jarosława Kalinowskiego, dotyczące tegorocznej, jesiennej wy-

prawy naukowej na Spitsbergen, którą realizowano na mocy porozumienia zawartego pomiędzy Wydziałem Budownictwa Politechniki Częstochowskiej a Instytutem Geofizyki PAN.

Referat prof. Jurija Matrosowa z Moskwy „Audyt energetyczny budynków mieszkaniowych” rozpoczął drugą część obrad, a dotyczył parametrów mierzalnych przy audycie. Profesor Stanisława Wehle-Strzelecka w referacie „Architektura słoneczna - realizacje skandynawskie” zaprezentowała definicję „architektury słonecznej”, wskazując na kraje skandynawskie jako liderów we wprowadzaniu idei „architektury słonecznej” w Europie. Profesor M. Sanytsky (Ukraina) przedstawił referat „Niektóre aspekty zrównoważonego rozwoju w budownictwie”, w którym - na przykładzie Ukrainy - wykazał, że oszczędność energii może sięgnąć około 800 milionów gigadżuli (GJ). Docent Antoni Kukuczka w referacie na temat wpływu bilansu gazowego na zdrowie i życie użytkowników mieszkań zawarł tezę, że polskie budynki w kontekście zagadnień spalania i wentylacji są niebezpieczne w użytkowaniu.

Wystąpienie dra Mariusza Zadwornego z referatem „Aktualne przykłady dotyczące ekologicznego i energooszczędnego aspektu kształtowania budownictwa społecznego we Francji” zakończyło drugą część sesji plenarnej.

Sekretarz konferencji dr inż. Adam Ujma - po prezentacjach przedstawicieli zaproszonych firm - zamknął obrady, oddając głos przewodniczącemu Komitetu Naukowego prof. Tadeuszowi Bobce, który podziękował wszystkim uczestnikom, a w szczególności władzom uczelnianym i wydziałowym za umożliwienie zorganizowania konferencji. Dowiodła ona, że energię powinno się oszczędzać z uwagi na jej ograniczone zasoby.

DR MARIUSZ ZADWORNY

WYPRAWA NAUKOWA SPITSBERGEN 2005

JESIENNA POLARNA WYPRAWA NAUKOWA W ROKU JUBILEUSZU XXX-LECIA WYDZIAŁU BUDOWNICTWA

We wrześniu i październiku br. odbyła się polarna wyprawa naukowa na Spitsbergen, w której, na mocy porozumienia pomiędzy Katedrą Technologii i Organizacji Procesów Budowlanych i Instytutu Geofizyki PAN, uczestniczyli pracownicy Wydziału Budownictwa Politechniki Częstochowskiej. Wyprawie patronowały władze Wydziału Budownictwa i dyrektor Instytutu Geofizyki PAN prof. dr hab. Kacper Rybicki. Celem wyprawy było dotarcie do stacji polarnej Instytutu Geofizyki Polskiej Akademii Nauk, najdalej wysuniętej na północ polskiej placówki naukowej, prowadzącej działalność całoroczną. Podstawowe zadania powierzone Wydziałowi Budownictwa polegały na analizie pracy w warunkach polarnych elementów konstrukcyjnych infrastruktury bazy oraz prowadzeniu badań przepływu ciepła przez przegrody budowlane w warunkach polarnych.

Polska stacja polarna znajduje się na 77° 00' N 15° 33' E na Morzu Arktycznym w Archipelagu Svalbard (zimny brzeg), na wyspie Spitsbergen Zachodni (ostre góry) w fiordzie Hornsund (reniferowe rogi) i w Zatoce Isbjornhamna (Zatoka Białego Niedźwiedzia). Stację polarną Hornsund od Bieguna Północnego dzieli 1400 km, podczas gdy odległość do najbliższej miejscowości na kontynencie europejskim

- Tromsø - wynosi 1100 km, a do stolicy Norwegii - Oslo - 2200 km. Odległość do nieoficjalnej stolicy Svalbardu - Longyearbyen, w której znajduje się lokalne lotnisko, wynosi około 200 km.

Longyearbyen - nieoficjalna stolica Svalbardu

Spitsbergen jest największą wyspą archipelagu (39 tys. km²). Wyspa jest górzysta i w 52% pokryta lodowcami. Na przełomie XIX i XX w. ze względu na swe położenie Spitsbergen stał się punktem startowym wszystkich ważniejszych wypraw na biegun.

Stacja prowadzi ciągłe badania naukowe od 1957 roku. Zakres badań na przestrzeni lat ulegał zmianom. Obecnie stacja zajmuje się zagadnieniami z następujących dziedzin: **magnetyzmu Ziemi** - badane są zmiany pola magnetycznego Ziemi; **badania jonosferycznych** - prowadzone są pomiary mające na celu określenie struktury i absorpcji jonosfery; **elektryczności atmosfery** - określane są zmiany pola elektrycznego w czasie polarnej; **meteorologii** - zbierane i przekazywane do światowej sieci są dane do celów synoptycznych i klimatologicznych, **sejsmologii** - analizowana jest sejsmiczność basenu Morza Arktycznego i sejsmiczne zjawiska lodowcowe; **glaciologii** - badana jest dynamika zmian i bilans masy lodowców w rejonie stacji; **badania środowiskowych** - badane są wybrane cechy klimatyczne, prowadzone analizy składu chemicznego wody i powietrza oraz zawartości izotopowej pokrywy śnieżnej.

Naukowcy przebywający w obiektach stacji od wiosny do jesieni realizują programy badawcze z zakresu biologii, geologii, geodezji, geomorfologii, oceanologii i inne. Na Spitsbergenie pracują dwie stałe całoroczne stacje polarne - norweska i polska.

ŻYCIE NA WYSPIE

Spitsbergen zamieszkuje około 2 tys. osób w kilku osadach. Są to głównie Rosjanie, Ukraińcy i Norwegowie. Warunki życia nie należą do łatwych ze względu na klimat. Minimalna temperatura zmierzona na Spitsbergenie wynosi -45° C. Zmiany pogody, burze i sztormy często pojawiają się nagle i niespodziewanie. Charakterystyczną cechą obszarów znajdujących się w strefie podbiegunowej jest występowanie dnia i nocy polarnej. Podczas nocy polarnej słońce nie wyłania się ponad linię horyzontu, utrzymując teren przez całą dobę w ciemności. Powierzchniowa warstwa Ziemi jest stale zamrożona do głębokości 500 m. Głębokość rozmarzania ziemi podczas lata w okolicach Polskiej Stacji Polarnej wynosi około 2,30 m. Z nadejściem pory zimnej następuje proces dwukierunkowego zamrażania od strony wiecznej zmarzliny i powierzchni gruntu. Zamrażanie w krótkim okresie czasu dużych objętości gruntu powoduje występowanie dużych naprężeń.

Wieczna zmarzlina stanowi również znaczny problem przy projektowaniu i wykonawstwie posadowienia konstrukcji. Jednym z zadań pracowników Wydziału Budownictwa Politechniki Częstochowskiej było sprawdzenie przydatności do wykorzystania w tych warunkach kostki betonowej firmy „Drewbet” z Kłobucka koło Częstochowy do budowy placu przed wejściem do stacji.

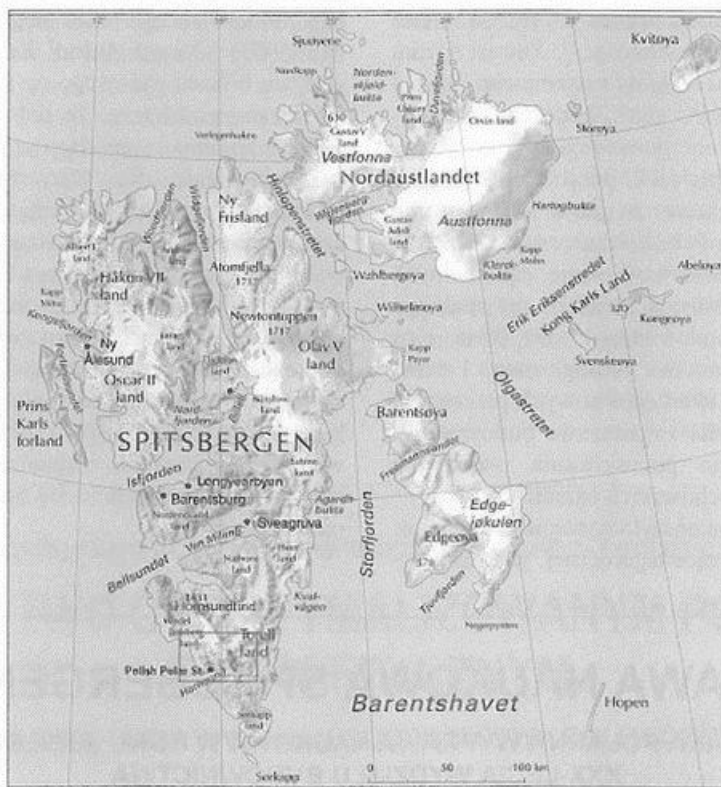
KOMUNIKACJA I TRANSPORT

Głównym sposobem dostarczania towarów i przemieszczania ludzi jest transport morski. W stolicy Svalbardu Longyearbyen znajduje się jedyny port, gdzie mogą cumować i być przeładowywane małe statki. Do innych osad i do Polskiej Stacji Polarnej Hornsund towary są dowożone statkami i przeładowywane ze statków w zatokach. Na wyspach nie ma rozwiniętej sieci dróg. Drogi występują jedynie w granicach osad lub w ich bezpośrednich okolicach. Zimą używane są skutery śnieżne; można też spotkać psie zaprzęgi. W sytuacjach awaryjnych lub zagrożenia istnieje możliwość skorzystania z rosyjskich i norweskich śmigłowców.

Do Polskiej Stacji Polarnej Hornsund wszelkie materiały i sprzęt potrzebne do prowadzenia działalności naukowej, utrzymania i rozbudowy infrastruktury dowożone są drogą morską. Każdego roku z Polski

przybywają co najmniej dwa statki z zaopatrzeniem, zwykle wiosną i jesienią. Ładunek statków stanowi komplet materiałów potrzebnych do eksploatacji i rozbudowy stacji. Z Polski dowozi się również materiały masowe, takie jak np. kruszywo i cement, potrzebne do produkcji mieszanki betonowej na fundamenty konstrukcji. Lokalne kruszywa są zasolone i nie nadają się do wykorzystania do produkcji mieszanki betonowej. Na stacji nie ma możliwości przycumowania statku do kei i bezpośredniego rozładunku. Rozładunek odbywa się za pomocą dźwigów okrętowych statku stojącego na kotwicy do gąsienicowych transporterów pływających, a następnie transporterami ładunek dowożony jest do magazynów na brzegu. Na brzegu transportery rozładowywane są za pomocą traktorów z ładownikami lub ręcznie.

Na okres ciepły do bazy przyjeżdża znaczna ilość naukowców i pracowników technicznych. Wtedy zatoka jest wolna od lodów. Część ludzi przybywa drogą lotniczą do Longyearbyen, a stamtąd zabiera ich do stacji polarnej polski statek wraz z zaopatrzeniem. Odległość pomiędzy Polską Stacją Polarną w Hornsund a Longyearbyen wynosi około 200 km. W sprzyjających warunkach rejs w jedną stronę trwa 11 godzin.

Mapa Archipelagu Svalbard

POLSKA STACJA POLARNA

Do stacji przybyliśmy na statku badawczo-szkoleniowym Wyższej Szkoły Morskiej w Gdyni „Horyzont II”. Jest to statek specjalnie zaprojektowany do udziału w tego rodzaju ekspedycjach. Statek posiada kadłub przystosowany do pływania w obszarach, gdzie występuje lód. Jest prawie całkowicie skomputeryzowany. Praktycznie prowadzi się sam, wykorzystując wbudowane odbiorniki GPS, cyfrową mapę nawigacyjną po wcześniej zaprogramowanej trasie. Statek jest wyposażony również w pomieszczenia rekreacyjne i salę wykładową na 30 osób. Prędkość eksploatacyjna statku wynosi około 10,1 węzłów, co pozwala dotrzeć z Gdyni na Spitsbergen w około osiem dni. Należy jednak wspomnieć, iż rejs jesienny ze względu na złe warunki (sztormową pogodę) nie należał do najprzyjemniejszych. Zmierzona maksymalna prędkość wiatru podczas rejsu wyniosła 80 węzłów, a przechyły dochodziły do 45 stopni. W drodze powrotnej statek spóźnił się z powodu warunków atmosferycznych dwa dni.

Główne wejście do budynku Polskiej Stacji Polarnej Hornsund

Polska Stacja Polarna Hornsund sprawia wrażenie obiektu militarnego. Anteny porozstawiane w różnych punktach, mnóstwo przewodów leżących na ziemi i duża ilość innych obiektów, budynków, wiat, magazynów rozstawionych w bazie i okolicy potęgują to wrażenie. Brak natomiast jest jakiegokolwiek ogrodzenia. W pobliżu budynku mieszkalno-laboratoryjnego rozmieszczone są cztery budy z psami, które na rozciągniętych pomiędzy słupami linach wiszących swobodnie poruszają się na dużej powierzchni. Psy te przede wszystkim odstraszały niedźwiedzie przebywające w pobliżu bazy.

Stacja polarna w ostatnich latach, zwłaszcza latem, tętni życiem. Znaczna ilość dodatkowo przybywających tam naukowców z różnych ośrodków naukowych, prowadzących swoje badania, i pracownicy techniczni, wykonujący naprawy, prace konserwacyjne i rozbudowę stacji, wprowadzają pewne ożywienie. Trzeba cały czas pamiętać, że poruszanie się po nieogrodzonym terenie obiektu jest niebezpieczne ze względu na niedźwiedzie polarne. Polarnicy muszą być wyposażeni w celach obronnych w broń palną, powinni też zabierać ze sobą rakiety i krótkofalówki. W przypadku spotkania z niedźwiedziem nie można go dopuścić na odległość mniejszą niż 25 m. Niedźwiedzie odstrasza

huk strzałów z rakiety i broni. Każde spotkanie z niedźwiedziem w okolicach bazy jest zapisywane w specjalnym dzienniku, gdzie notuje się godzinę, charakter i miejsce obserwacji.

„Horyzont II” przed wyjściem w jesienny rejs na Spitsbergen

Stacja jest wyposażona w trzy niezależne agregaty prądotwórcze napędzane silnikami Diesla pracujące przez całą dobę na zmianę. Energia elektryczna wytwarzana przez agregaty jest używana do napędu urządzeń pomiarowych, oświetlenia, jak i ogrzewania. Olej napędowy jest doprowadzany ze znajdujących się w dolnej części bazy zbiorników. Baza wyposażona jest w biologiczną oczyszczalnię ścieków, która utylizuje ścieki. Przebywanie w stacji w XXI wieku nie wiąże się już chyba z poczuciem osamotnienia. Stacja wyposażona jest w telewizję satelitarną, gdzie można oglądać polskie programy, Internet dostarczany łączem satelitarnym i telefon satelitarny systemu Irydium. Na stacji znajduje się ogólnodostępny pokój komputerowy z komputerem podłączonym do Internetu.

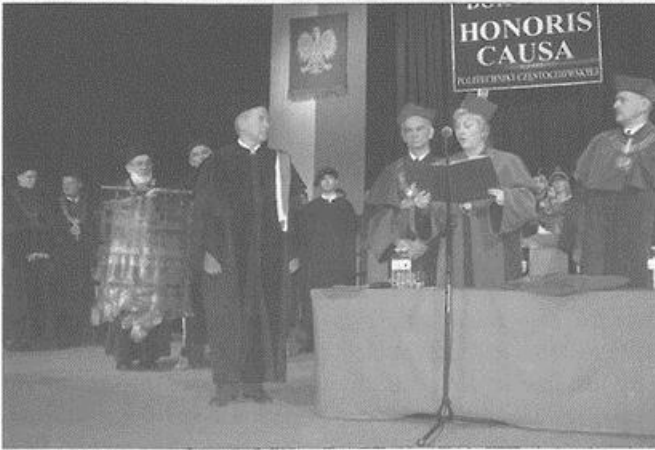
Od jesieni do wiosny na stacji pozostaje ośmiu zimowników, którzy zdani są wyłącznie na siebie i zapasy tam zgromadzone. Prowadzą oni badania naukowe, kiedy przez ponad 120 dni panują ciemności i najniekorzystniejsze warunki atmosferyczne. Wymiana zimowników odbywa się na wiosnę, gdy wody zatoki opuści pokrywa lodowa i możliwe jest przybycie statku z nową załogą.

Podczas wyprawy zbadano właściwości izolacyjne przegród budowlanych obiektów bazy stacji polarnej. Zebrane dane będą przedmiotem specjalistycznych opracowań z fizyki budowli. Rozpoznano ciekawe problemy z zakresu posadowienia konstrukcji w obszarach objętych wieczną zmarzliną. Na Spitsbergenie pozostawiono materiały do obserwacji pochodzące z firmy „Drewbet” z Kłobucka koło Częstochowy, by po jakimś czasie określić wpływ ekstremalnych warunków polarnych na te materiały budowlane.

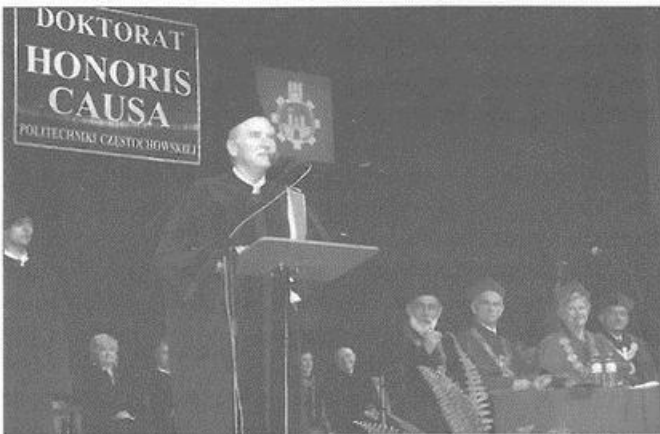
Współpraca z Instytutem Geofizyki Polskiej Akademii Nauk w najbliższym czasie zaowocuje publikacjami naukowymi opracowywanymi w Katedrze TiOPB, które będą początkiem dalszej działalności naukowo-badawczej, wynikającej z porozumienia PAN i Wydziału Budownictwa Politechniki Częstochowskiej.

UROCZYSTOŚĆ NADANIA GODNOŚCI DOKTORA HONORIS CAUSA POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ PROFESOROWI VALENTINOWI NIKOLAEVICHOWI DANCHENKO

3 czerwca 2005 r. w sali widowiskowej Klubu „Politechnik” odbyło się uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Częstochowskiej, w trakcie którego prof. dr hab. inż. Valentin Nikolaevich Danchenko, wybitny specjalista z zakresu teorii i praktyki procesów przeróbki plastycznej metali, otrzymał tytuł doktora honoris causa naszej Uczelni.

Uroczyste wręczenie dyplomu doktorowi honoris causa Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. inż. Valentinovi Nikolaevichovi Danchenko

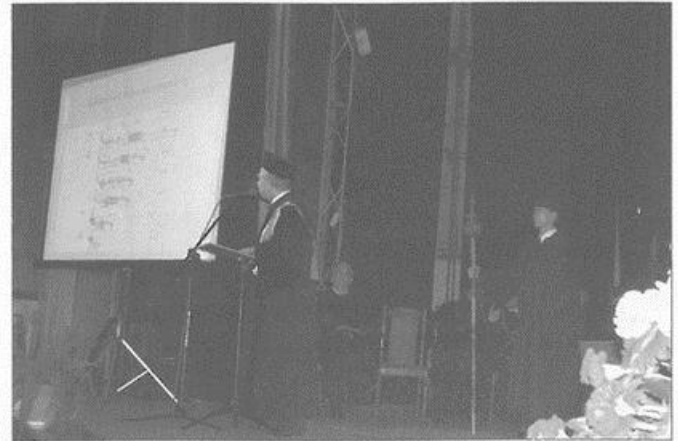

Doktor honoris causa wygłasza słowa podziękowania

Patronem uroczystości był rektor prof. dr hab. inż. Henryk Dyja. W jego imieniu prorektor ds. nauki prof. dr hab. Maria Nowicka-Skowron powitała gości przybyłych z kraju i z zagranicy. Uroczystości przewodniczył dr hab. inż. Zbigniew Muskalski prof. PCz. Przebieg przewodu doktorskiego Honorowego Doktora zaprezentował dziekan Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej dr hab. inż. Jerzy Siwka prof. PCz. Laudację wygłosił prof. dr inż. Bogdan Golis, przedstawiając sylwetkę uczonego, a także jego wielopłaszczyznową pracę naukową. Po wygłoszonej laudacji odczytano uchwałę Senatu Politechniki Częstochowskiej o nadaniu godności doktora honoris causa profesorowi Valentinovi N. Danchenko, a dziekan wydziału promującego odczytał tekst dyplomu. Następnie rektor wraz z promotorem

i dziekanem wręczył Doktorantowi oprawiony w skórę dyplom.

Po przyjęciu gratulacji głos zabrał prof. Valentin N. Danchenko, dziękując rektorowi, Senatowi Politechniki Częstochowskiej, promotorowi, dziekanowi Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej oraz recenzentom za uhonorowanie go zaszczytnym tytułem. Słowa podziękowania profesor skierował do przybyłych gości, którzy swą obecnością uświetnili uroczystość. Następnie odczytano nadesłane listy gratulacyjne. Uroczystość zakończył interesujący wykład doktora honoris causa naszej Uczelni Valentina N. Danchenko: „Rozwój zintegrowanych procesów ciągłego odlewania i walcowania cienkich blach stalowych”.

Wykład multimedialny prof. Valentina N. Danchenko nt. „Rozwój zintegrowanych procesów ciągłego odlewania i walcowania cienkich blach stalowych”

Doktor honoris causa prof. Valentin N. Danchenko przyjmuje gratulacje

Po zakończeniu części oficjalnej odbyło się spotkanie z Honorowym Doktorem w budynku Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej. Oprawę muzyczną uroczystości zapewnił Chór Akademicki Politechniki Częstochowskiej „Collegium Cantorum”.

DR INŻ. MARLENA KRAKOWIAK

Valentin Nikolaevich Danchenko urodził się 29 maja 1936 r. w Zaporozżu (Ukraina). Studia wyższe ukończył na Wydziale Technologicznym Dniepropietrowskiego Instytutu Metalurgicznego (obecnie Narodowa Metalurgiczna Akademia Ukrainy) w 1958 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera metalurga o specjalności *przeróbka plastyczna metali*.

W latach 1958-1962 pracował na stanowisku inżyniera w Dniepropietrowskiej Hucie Stali na Wydziale Walcowni Rur bez Szwu. Zajmował się tam technologiami wytwarzania rur na gorąco i na zimno. Od 1962 r. rozpoczął pracę w Narodowej Metalurgicznej Akademii Ukrainy (NMAU) w Dniepropietrowsku, początkowo na stanowisku asystenta w Katedrze Przeróbki Plastycznej Metali, a po uzyskaniu stopnia doktora inżyniera w 1967 r. na stanowisku adiunkta. W 1983 r. obronił pracę habilitacyjną poświęconą problemom ciągłego walcowania rur. W 1985 r. otrzymał tytuł profesora. W 1999 r. został wybrany na stanowisko kierownika Katedry Przeróbki Plastycznej Metali. Tę funkcję pełni nadal.

Profesor V.N. Danchenko jest znanym na Ukrainie i poza jej granicami wysokiej klasy specjalistą z zakresu teorii i praktyki procesów przeróbki plastycznej metali. Największe sukcesy naukowe osiągnął w dziedzinie procesów walcowania rur oraz projektowania nowych technologii przeróbki plastycznej metali i stopów o specjalnych własnościach.

Zakres zainteresowań naukowych profesora V.N. Danchenko obejmuje również procesy walcowania wyrobów płaskich, ciągnionych i wyciskanych, a także procesy walcowania wzdłużnego-okresowego. Opracował bardzo cenne dla nauki i praktyki oryginalne modele matematyczne procesu walcowania rur z uwzględnieniem zmian reologicznych materiałów i warunków tarcia. Profesor Danchenko opracował również nowe metody obliczeniowe i optymalizacyjne do wyznaczenia wartości odkształceń podczas procesu walcowania oraz wyznaczył optymalne parametry technologiczne walcowania ciągłego rur o bardzo wysokiej dokładności kształtu i wymiarów na gorąco i na zimno.

Pod kierunkiem profesora V.N. Danchenko opracowano specjalne, wysoko wydajne urządzenia do walcowania rur na zimno z zastosowaniem nowoczesnych mechanizmów napędowych. Oryginalną pracą w skali światowej jest opracowanie modelu matematycznego i zastosowanie w praktyce przemysłowej procesu naddźwiękowego gazowo-dynamicznego napyłania proszków różnych materiałów na powierzchnie wyrobów metalowych.

Profesor V.N. Danchenko kieruje badaniami międzynarodowych zespołów w Rosji, Polsce, Białorusi i Mołdawii. Wyniki prac badawczych i liczne patenty opracowane w zespołach pod jego kierownictwem wykorzystywane są na

Ukrainie, a także w Rosji, Francji, Niemczech i w Rumunii.

Publikowany dorobek naukowy profesora obejmuje 10 monografii, 4 podręczniki akademickie, ponad 200 artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych. Na szczególną uwagę zasługuje opracowanie 150 patentów i świadectw autorskich oraz ponad 45 oryginalnych prac zastosowanych w przemyśle. Profesor V.N. Danchenko wypromował 120 inżynierów, 10 magistrów inżynierów i 25 doktorów. Kilkunastu jego wychowanków uzyskało tytuł docenta, 1 - tytuł profesora. Profesor aktywnie uczestniczy w organizacjach i komisjach opracowujących programy nauczania uczelni wyższych Ukrainy.

W 2000 r. został wybrany na członka prezydium Akademii Szkół Wyższych Ukrainy. Jest także członkiem Rady Kwalifikacyjnej (polski odpowiednik - Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych), która nadaje

stopnie doktora i doktora habilitowanego pracownikom naukowym na Ukrainie.

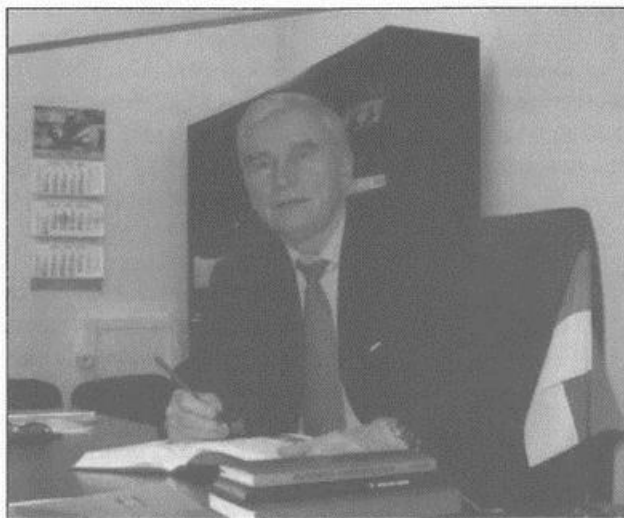
Badania w dziedzinie rozwojowych technologii, urządzeń dla przemysłu hutniczego i walcowni rur oraz w zakresie teorii technologii produkcji rur cienkościennych i blach cienkich, wykonane pod kierownictwem Profesora V.N. Danchenko, zostały wyróżnione nagrodami państwowymi - Państwową Nagrodą ZSRR (1977 r.), Nagrodą Rady Ministrów ZSRR (1982 r.) i Nagrodą Państwową Ukrainy (2003 r.).

Za osiągnięcia w dziedzinie nauki i edukacji profesor V.N. Danchenko otrzymał w 1984 r. Nagrodę Ministerstwa Edukacji Szkół Wyższych Ukrainy, a w 1997 r. Nagrodę Jarosława Mądrego Akademii Nauk Szkół Wyższych Ukrainy. W 2000 r. przyznano mu tytuł Zasłużonego Działacza Nauki i Techniki Ukrainy.

W listopadzie 2004 r. uzyskał godność doktora honoris causa Uniwersytetu Technologicznego - Moskiewskiego Instytutu Stali i Stopów w Moskwie.

Dzięki zaangażowaniu i energii profesora żywo rozwija się współpraca między Ukrainą a Polską. Politechnika Częstochowska od wielu lat współpracuje w zakresie badań naukowych i kształcenia kadr z Narodową Metalurgiczną Akademią Ukrainy. Wynikiem tej współpracy są wspólne publikacje naukowe w polskich i ukraińskich czasopismach oraz wzajemne uczestnictwo w konferencjach naukowych. Od wielu lat z powodzeniem praktykowana jest wymiana stażystów między Politechniką Częstochowską a Narodową Akademią Metalurgiczną Ukrainy.

Nadanie profesorowi Valentinowi N. Danchenko tytułu doktora honoris causa Politechniki Częstochowskiej stanowi wyraz uznania dla Jego pozycji naukowej i wychowawcy młodych kadr naukowych.

PROFESOR VALENTIN N. DANCHENKO

DOKTORAT HONORIS CAUSA POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ DLA PROFESORA OLGIERDA C. ZIENKIEWICZA

Uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Częstochowskiej, w trakcie którego prof. Olgierd C. Zienkiewicz - jeden z najwybitniejszych specjalistów w dziedzinie mechaniki komputerowej, a w szczególności teorii i zastosowań metody elementów skończonych - miał otrzymać tytuł doktora honoris causa naszej Uczelni, zostało zaplanowane na 20 czerwca 2005 r.

Na Uniwersytecie Walijskim w Swansea. Od lewej: prof. Bohdan Mochnacki, prof. Jerzy Włodarski, prof. Olgierd C. Zienkiewicz, prof. Norbert Szczygiol

Termin uroczystości wyznaczono w taki sposób, aby poprzedzała ona międzynarodową konferencję *Metody Komputerowe w Mechanice (CMM-2005)*, organizowaną przez Politechnikę Częstochowską.

Krótko przed zaplanowanym spotkaniem okazało się, że stan zdrowia Profesora nie pozwala na odbycie długiej, wyczerpującej podróży ze Swansea w Walii do Częstochowy. W związku z tym dziekan Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki prof. Jerzy Włodarski, prodziekan i przewodniczący Komitetu Organizacyjnego CMM-2005 prof. Norbert Szczygiol oraz przewodniczący Komitetu Naukowego CMM-2005 i promotor przewodu prof. Bohdan Mochnacki udali się do Swansea, aby na tamtejszym Uniwersytecie Walijskim wręczyć prof. Olgierdowi C. Zienkiewiczowi dokument, nadający mu tytuł doktora honoris causa Politechniki Częstochowskiej.

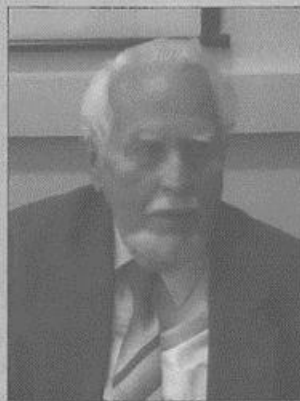
Profesor z radością przyjął polską delegację i przy współudziale swych młodszych współpracowników oraz wychowanków zorganizował spotkanie w salach biblioteki im. prof. O.C. Zienkiewicza w Instytucie Metod Numerycznych w Inżynierii. W spotkaniu uczestniczyli m.in. rektor Uniwersytetu Walijskiego, dziekani wydziałów, a także grupa przyjaciół profesora Zienkiewicza wraz z małżonkami. Po zakończeniu części oficjalnej profesor zaprosił uczestników na uroczysty lunch, a następnie polskich gości do swojego domu, położonego w nadmorskiej dzielnicy Swansea.

PROF. DR HAB. INŻ. BOHDAN MOCHNACKI

Olgierd C. Zienkiewicz urodził się 18 maja 1921 r. w Caterham (Anglia) jako syn Kazimierza Zienkiewicza i Edith V. Penny. Po kilku latach rodzice przeprowadzili się do Katowic, gdzie ojciec pracował jako sędzia okręgowy. Olgierd C. Zienkiewicz ukończył w Katowicach liceum (1939 r.). Wybuch II wojny światowej uniemożliwił mu podjęcie studiów w Polsce. Ponownie znalazł się w Wlk. Brytanii, gdzie skończył Imperial College (B.Sc.), Diploma Imperial College (Ph.D. - 1945 r.) i University of London (D.Sc.).

W latach 1949-1957 był wykładowcą na Uniwersytecie w Edynburgu, a do 1961 r. profesorem w Northwestern University w Illinois (USA). Od 1961 r. jest związany z Uniwersytetem Walijskim w Swansea, gdzie pracował jako profesor, pełnił również funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej. Był także założycielem i dyrektorem Instytutu Metod Numerycznych w Inżynierii. Profesor Olgierd C. Zienkiewicz kierował też Katedrą Metod Numerycznych w Technice na Uniwersytecie w Barcelonie i podobną na Uniwersytecie Teksaskim w Austin.

Profesor Olgierd C. Zienkiewicz jest jednym z najwybitniejszych polskich uczonych II połowy XX wieku, jednym z twórców i prekursorów mechaniki komputerowej. Należy

PROFESOR
OLGIERD C. ZIENKIEWICZ

do grona pionierów metody elementów skończonych, a w jego książkach z tej dziedziny po raz pierwszy została przedstawiona pełna metodologia rozwiązywania zagadnień brzegowych i brzegowo-początkowych fizyki matematycznej oraz nauk inżynierskich. Monografia „The Finite Element in Engineering Science” (McGraw Hill, 1971) ukazała się również w polskim tłumaczeniu (Wyd. Arkady, 1972). Z tej książki bardzo wielu polskich naukowców poznawało podstawy MES.

Profesor Olgierd C. Zienkiewicz jest autorem lub współautorem 25 książek, w tym wydanej - wspólnie z prof. R. Taylorem - w 2000 r. trzypięciotomowej bardzo obszernej monografii dotyczącej MES. Jest również autorem i współautorem ok. 500 artykułów naukowych na temat

mechaniki komputerowej, jednym z założycieli pierwszego czasopisma naukowego prezentującego prace z dziedziny mechaniki komputerowej - *International Journal of Numerical Methods in Engineering*.

Wypromował ponad 70 doktorów, a jego wychowankowie zajmują dzisiaj znaczące i odpowiedzialne stanowiska w nauce i przemyśle. Powołany przez profesora na Uniwersytecie Walijskim w Swansea zespół badawczy tworzy jeden z ważniejszych na świecie ośrodków zajmujących się MES.

Profesor O.C. Zienkiewicz był członkiem-założycielem i pierwszym przewodniczącym International Association of Computational Mechanics (IACM). Jest członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Metod Komputerowych w Mechanice, afiliowanego przy IACM.

Prof. Olgierd C. Zienkiewicz w swoich pracach zawsze zwracał uwagę na fizykalne podstawy rozważanych problemów, interpretację wyników i często odwoływał się do intuicji inżynierskiej. Dzięki temu metoda elementów skończonych, która ma dobrze ugruntowane podstawy matematyczne, jest w pełni akceptowana i zrozumiała dla inżynierów wykorzystujących ją w praktyce.

Do tej pory 2 polskie uczelnie - Politechnika Krakowska i Politechnika Śląska, a także 19 zagranicznych uhonorowało profesora O.C. Zienkiewicza tytułami doktora honoris causa. Jest honorowym doktorem uczelni belgijskich, szwedzkich, nor-

weskich, chińskich, szkockich, niemieckich, francuskich, angielskich, członkiem Royal Society, Royal Academy of Engineering, członkiem zagranicznym US National Academy i Polskiej Akademii Nauk. Został nagrodzony wieloma prestiżowymi odznaczeniami państwowymi i naukowymi (m.in. Royal Medal from HM Queen Elizabeth II, Medalem „Carl Friedrich Gauss” Niemieckiej Akademii Nauk, Nathan Newmark Medal Amerykańskiego Towarzystwa Mechaniki).

Pomysł nagrodzenia prof. Olgierda C. Zienkiewicza tytułem doktora honorowego Politechniki Częstochowskiej, z którym wystąpił Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki, wynikał m.in. z faktu, że na tym właśnie wydziale w latach 70. prowadzono pierwsze i unikalne w skali kraju badania nad wykorzystaniem MES w mechanice i termomechanice. Ten kierunek badań jest nadal rozwijany przynajmniej w 4 instytutach na wydziale.

VI Międzynarodowa Konferencja Naukowa NOWE TECHNOLOGIE I OSIĄGNIĘCIA W METALURGII I INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ

2 czerwca 2005 r., już po raz szósty, na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej odbyła się - pod patronatem dziekana - Międzynarodowa Konferencja Naukowa: „Nowe Technologie i Osiągnięcia w Metalurgii i Inżynierii Materiałowej”.

Jest to konferencja cykliczna, organizowana z okazji obchodów Dnia Hutnika na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej. Konferencja adresowana jest głównie do młodych pracowników nauki, a jej cel to prezentacja wyników prac doświadczalnych i teoretycznych związanych z metalurgią oraz inżynierią materiałową. Tematyka konferencji obejmuje metalurgię ekstrakcyjną, recykling metali, inżynierię materiałową, odlewnictwo, ochronę środowiska i technikę cieplną, fizykę, korozję materiałów, hydrometalurgię, zarządzanie produkcją, logistykę i marketing.

Honorowy patronat nad konferencją przyjęli prof. dr hab. inż. Henryk Dyja - rektor Politechniki Częstochowskiej - oraz prof. dr hab. inż. Józef Zasadziński - przewodniczący Komitetu Metalurgii PAN. Konferencja miała szczególny charakter ze względu na rok Jubileuszu 55-lecia istnienia Wydziału.

W tym roku Konferencja miała również międzynarodowy charakter. Gośćmi byli przedstawiciele wielu zagranicznych ośrodków naukowych, przede wszystkim uczelni współpracujących z Wydziałem. Konferencję uroczysto otworzył przewodniczący - dziekan Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej dr hab. inż. Jerzy Siwka prof. PCz. Na sesji plenarnej prezentacji referatów dokonali przedstawiciele Uczelni współpracujących z Wydziałem Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej:

- prof. Lyudmyla Kamkina (NMA Ukrainy Dniepropietrowsk),

- prof. Zdenek Adolf (VSB Ostrawa),
- prof. Patrick Wollants (KU Leuven - MTM),
- prof. Aleksander Vasilevič Zinovev (MISiS Moskwa),
- prof. Piotr R. Scheller (TU-Freiberg).

Prezentacji działalności naukowej Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej dokonał prodziekan ds. nauki prof. dr hab. inż. Jerzy Wysłocki, który wygłosił referat: „Research Activity of the Faculty of Materials Processing Technology and Applied Physics”. Sesji plenarnej przewodniczyli dr hab. inż. Jerzy Siwka prof. PCz. oraz dr hab. inż. Zbigniew Stradomski prof. PCz.

Sesja plenarna. Na pierwszym planie prof. J. Pilarczyk z gośćmi z Katolickiego Uniwersytetu w Leuven i Uniwersytetu Technicznego we Freibergu

W tym roku zgłoszonych i zaakceptowanych zostało ponad 180 referatów, które zaprezentowano w trakcie sesji plenarnej, sesji posterowej oraz w czterech sesjach tematycznych:

- metalurgicznej (przewodniczył jej dr hab. inż. Jan Mróz prof. PCz.),

Sesja posterowa

- chemii stosowanej, energetyki i recyklingu (przewodniczył prof. dr hab. Henryk Bala),
- inżynierii materiałowej (przewodniczył dr hab. inż. Andrzej Lis prof. PCz.),

- organizacji i zarządzania produkcją (przewodniczył dr hab. inż. Ryszard Budzik prof. PCz.).

Konferencja połączona była z prezentacją bazy laboratoryjnej oraz kierunków badań prowadzonych w poszczególnych jednostkach administracyjnych, które gościły przedstawicieli innych jednostek naukowych i przemysłu.

Wszystkie artykuły zostały opublikowane w specjalnym numerze Wydawnictwa Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej, które dostępne jest m.in. w Bibliotece Głównej Politechniki Częstochowskiej. Wśród zamieszczonych tam publikacji ponad 30 to publikacje obcojęzyczne. Ze względu na bardzo szeroką tematykę zamieszczonych referatów oraz liczbę placówek naukowych, które nadesłały artykuły, specjalne 2-tomowe wydanie stanowi wspomniane kompendium wiedzy na temat kierunków badań prowadzonych w Europie Środkowej w zakresie metalurgii i inżynierii materiałowej. Pierwszy tom zawiera prace z zakresu metalurgii ekstrakcyjnej i procesowej z uwzględnieniem zagadnień energetycznych, modelowania i technologii procesów przeróbki plastycznej metali, chemii procesowej oraz recyklingu materiałowego i ochrony środowiska. W drugim tomie omówiono problematykę inżynierii materiałowej, fizyki stosowanej oraz zarządzania i inżynierii produkcji. Informacje dotyczące Konferencji zamieszczono na stronie internetowej: <http://hutnik.mim.pcz.czest.pl>.

DR INŻ. PRZEMYSŁAW FRANCIK

XXIX MIĘDZYNARODOWA STUDENCKA SESJA NAUKOWA Z OKAZJI OBCHODÓW DNIA HUTNIKA

2 czerwca 2005 r. z okazji obchodów Dnia Hutnika na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej odbyła się XXIX Międzynarodowa Studencka Sesja Naukowa. Współorganizatorem Sesji było Koło Naukowe INFOMET działające przy Katedrze Ekstrakcji i Recykulacji Metali. Tegoroczna Sesja Naukowa odbyła się pod patronatem prezydenta Częstochowy Tadeusza Wrony. Sesja ma charakter cykliczny.

Do 1983 r. funkcjonowała sprawnie działająca podwójna struktura organizacyjna studenckiego ruchu naukowego. W katedrach pracowały koła naukowe oraz powołani wydziałowi i uczelniani opiekunowie studenckiego ruchu naukowego. Organizowane na Wydziale Metalurgicznym Sejmiki Studenckich Kół Naukowych stanowiły roczne podsumowanie pracy kół. Do 1983 r. Sejmiki organizowały najpierw Zrzeszenie Studentów Polskich, a później Socjalistyczny Związek Studentów Polskich; Sejmik w 1983 r. był piętnasty. W 1984 r. Sejmik odbył się bez udziału organizacji studenckich.

Podsumowując, do 1984 r. odbyło się 16 Sejmików, w których uczestniczyło około 300 studentów. Po 1984 r. nastąpiła długa przerwa w organizacji Sejmików - trwała do 1992 r. W tym też roku w skład Komitetu Organizacyjnego Obchodów Dnia Hutnika włączono przewodniczącego Studenckich Sesji Naukowych, a organizację Sesji przejęła Katedra Pieców Przemysłowych. W latach 1999 i 2000 Studencką Sesję Naukową organizowała Katedra Przeróbki

Plastycznej Materiałów, a w latach 2001 i 2002 ponownie Katedra Pieców Przemysłowych. W 2003 r. organizację Sesji przejęło Studenckie Koło Naukowe INFOMET.

Referat Grzegorza Wojciaka nt. „Modelowanie walcowania prętów żebrowanych otrzymywanych metodą wzdłużnego rozdzielania pasma”

Dotychczas wygłoszono 222 referaty z 10 polskich uczelni oraz 3 zagranicznych - Uniwersytetu Technicznego w Delft (Holandia), Università di Firenze (Włochy) oraz Narodowej Akademii Metalurgicznej w Dniepropietrowsku (Ukraina).

Tematem przewodnim XXIX Międzynarodowej Studenckiej Sesji Naukowej było *zastosowanie metod informatycznych w rozwoju inżynierii procesowej i materiałowej*. Sesja skupiła studentów z ośrodków naukowych w Polsce (Częstochowa, Katowice, Gliwice) oraz z zagranicy - Ukraina (Dniepropietrowsk). Referaty zostały wygłoszone i opublikowane w okolicznościowym biuletynie.

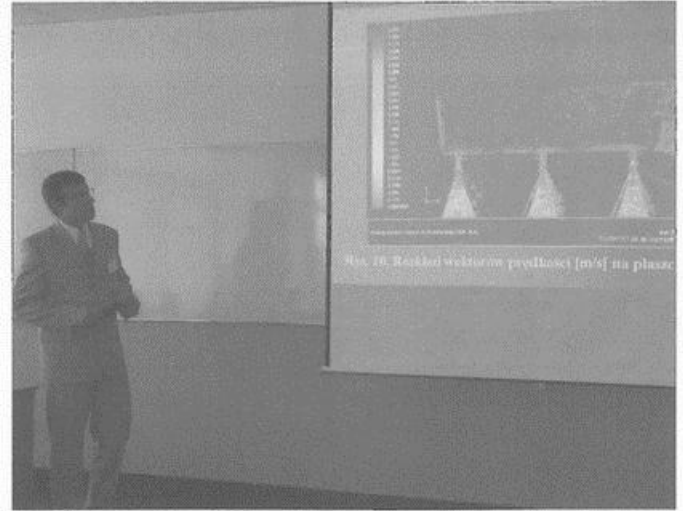

Referat Dominika Guzika nt. „Energia jądrowa vs energia wiatru”

W tegorocznej Sesji uczestniczyło aktywnie 31 studentów, prezentując referaty z różnych dziedzin nauki, m.in. modelowania i automatyzacji procesów produkcji, zastosowania informatyki w przemyśle metalurgicznym, metalurgii ekstrakcyjnej i recyklingu metali, inżynierii materiałowej, odlewnictwa, ochrony środowiska i techniki cieplnej, fizyki, zastosowania informatyki w zarządzaniu, logistyki i marketingu, chemii i hydrometalurgii.

Sesja plenarna przebiegała w dwóch sekcjach. Pierwsza związana była tematycznie z informatyką stosowaną, druga -

z technologiczną i logistyczną stroną produkcji. W komisjach oceniających referaty zasiedli specjaliści z różnych dziedzin nauki. Łącznie w obu sekcjach wygłoszono 22 referaty. Obrady odbywały się w dwóch oddzielnych salach wyposażonych w rzutniki folii i sprzęt multimedialny, umożliwiającą prezentację referatów w dowolnym formacie. Referaty wygłaszane przez studentów oceniała i nagradzała komisja. Wszyscy prelegenci otrzymali nagrody książkowe.

Wystąpienie Tomasza Kotlarka nt. „Nowoczesne technologie w elektrometalurgii stali”

Studenci mieli możliwość wymiany poglądów i nawiązania nowych kontaktów w trakcie oficjalnego obiadu, podczas którego zostały wręczone nagrody i dyplomy. W przyjaznej atmosferze wymieniano opinie na temat wygłoszonych referatów, a także omawiano tematy dotyczące działalności studenckich kół naukowych.

MGR INŻ. TOMASZ MERDER

113. ZEBRANIE NAUKOWE KOMISJI ENERGETYKI ODDZIAŁU PAN W KATOWICACH W POLITECHNICE CZĘSTOCHOWSKIEJ

10 czerwca 2005 r. w Instytucie Inżynierii Środowiska oraz w Katedrze Inżynierii Energii Politechniki Częstochowskiej odbyło się 113. Zebranie Naukowe Komisji Energetyki Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Katowicach. Spotkaniu przewodniczył prof. dr hab. inż. Andrzej Ziębiak - dyrektor Instytutu Techniki Ciepłej w Politechnice Śląskiej, a zarazem przewodniczący Komisji Energetyki Oddziału PAN w Katowicach. Spotkanie poświęcone było zagadnieniu fluidalnego spalania paliw stałych i kotłów fluidalnych.

Te nowoczesne urządzenia energetyczne, reprezentujące technologię czystego spalania węgla (ang. Clean Coal Technology), umożliwiając konwersję energii z różnych paliw z wysoką sprawnością i przy zachowaniu niskich emisji. Sytuuje to technologię fluidalną w grupie technologii zapewniających dużą elastyczność paliwową, umożliwiającą szybką

odpowiedź wytwórcy na wymagania rynku i możliwość zmiany paliwa na takie, którego spalanie będzie najbardziej opłacalne ekonomicznie. Niezależnie od aspektu kosztów konwersji energii - niezmiernie istotnego w gospodarce rynkowej - technologia fluidalnego spalania daje również korzyści użytkowe, np. umożliwia rozwiązanie wielu problemów ekologicznych, dzięki utylizacji paliw alternatywnych w kotłach fluidalnych (np. odpadów komunalnych, biomasy, paliw wysoko zapozielenych, osadów ściekowych itp.) i ich współspalaniu razem z węglem.

Tematyka 113. Zebrania Naukowego Komisji Energetyki PAN wzbudziła duże zainteresowanie w całym kraju, czego wyrazem była wyjątkowo liczna obecność uczestników (nieomal 40 osób) - reprezentantów świata nauki i przemysłu. Obecni byli m.in. Jan Kurp - prezes zarządu Południowego

Koncernu Energetycznego S.A., Henryk Majchrzak - dyrektor techniczny Elektrowni Opole S.A. - grupa BOT, Jan Borowicz - dyrektor ds. technicznych EC Tychy S.A., Andrzej Kowalski - prezes Energoprojekt-Katowice S.A., reprezentanci Foster Wheeler Energia Polska, Elektrowni Jaworzno III, Łagisza, Bełchatów, Fabryki Sprzętu i Narzędzi Górniczych - grupa kapitałowa Fasing S.A., Energo-pomiar sp. z o.o., Energomar-Nord i innych, a także liczne grono wybitnych naukowców z politechnik: Częstochowskiej, Opolskiej, Krakowskiej, Śląskiej, Wrocławskiej i innych uczelni.

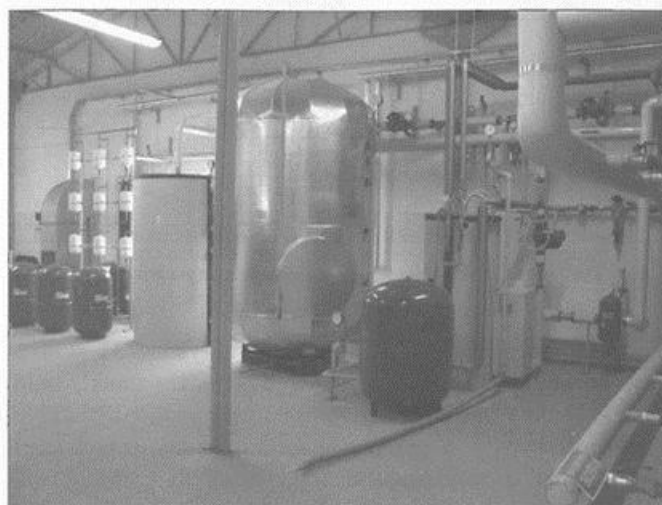

Zespół próżniowych kolektorów słonecznych na dachu budynku Katedry Inżynierii Energii

W trakcie spotkania pracownicy Politechniki Częstochowskiej zaprezentowali cztery plenarne referaty przeglądowe. Dotyczyły one m.in. działalności naukowo-badawczej Katedry Inżynierii Energii (dr hab. inż. Zbigniew Bis prof. PCz.), mechanizmu spalania paliwa w warstwie fluidalnej (prof. dr hab. inż. Władysław Gajewski), doświadczeń eksploatacyjnych z pracy kotłów fluidalnych dużej mocy (prof. dr hab. inż. Wojciech Nowak, dr inż. Robert Sekret) oraz praktycznych aspektów aerodynamiki kotłów z cyrkulacyjną warstwą fluidalną (dr inż. Rafał Kobyłecki).

Na zakończenie obrad odbyła się prawie godzinna dyskusja, kontynuowana nieformalnie w trakcie lunchu, po którym

uczestnicy zwiedzili laboratoria Katedry Inżynierii Energii. Na ich wyposażenie składają się m.in. unikalne modele kotłów fluidalnych pracujących w Polsce, skonstruowane i wykonane w skali 1:20 przez pracowników Katedry. Uczestnikom Zebrania zaprezentowano również siedzibę Katedry Inżynierii Energii, mieszczącą się w nowoczesnym budynku przy ul. Brzeźnickiej 60a, zaopatrywanym w ciepło oraz ciepłą wodę użytkową przez kolektory słoneczne i kotły spalające biomasę. Ponieważ rozwiązania przyjęte dla tego budynku są unikalne w skali kraju (jest to największy budynek tego typu w Polsce o powierzchni próżniowych kolektorów słonecznych przekraczającej 65 m²), prezentacja obiektu cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem uczestników spotkania. Należy mieć nadzieję, że model rozwiązań przyjętych dla omawianego budynku znajdzie licznych naśladowców wśród innych inwestorów w naszym kraju.

Układ wymienników ciepła w kotłowni budynku Katedry Inżynierii Energii

Dodatkowe informacje na temat przebiegu spotkania oraz szczegóły rozwiązań technicznych zrealizowanych w omawianym budynku można uzyskać w Katedrze Inżynierii Energii na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej lub pod adresami e-mail: rafalk@is.pcz.czyst.pl oraz zbis@is.pcz.czyst.pl.

DR HAB. INŻ. ZBIGNIEW BIS PROF. PCZ.
DR INŻ. RAFAŁ KOBYLECKI

16. MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA „METODY KOMPUTEROWE W MECHANICE” - CMM-2005

W dniach 21-24 czerwca 2005 r. w Politechnice Częstochowskiej odbyła się 16. Międzynarodowa Konferencja „Metody Komputerowe w Mechanice” (16th International Conference on Computer Methods in Mechanics) - CMM-2005.

Organizatorami konferencji były Instytuty Matematyki i Informatyki oraz Informatyki Teoretycznej i Stosowanej Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki, współorganizatorami natomiast Wydział IV Nauk Technicznych PAN oraz Polskie Towarzystwo Metod Komputerowych Mechaniki (PTMKM). Patronat nad konferencją objęło Ministerstwo Nauki i Informatyzacji oraz Central European Association for

Computational Mechanics (EACM). Honorowe przewodnictwo konferencji powierzono prof. Olgierdowi C. Zienkiewiczowi, jednemu z najwybitniejszych specjalistów w dziedzinie wykorzystania metod numerycznych w mechanice, doktorowi honoris causa Politechniki Częstochowskiej.

Komitetowi Naukowemu konferencji przewodzili prof. Andrzej Garstecki (Politechnika Poznańska) i prof. Bohdan Mochnacki (Politechnika Częstochowska), natomiast przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. Norbert Szygiol. Dr inż. Jacek Leszczyński (Instytut Matematyki i Informatyki) pełnił funkcję sekretarza Komitetu Naukowego,

a dr inż Arkadiusz Nagórka (Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej) - sekretarza Komitetu Organizacyjnego.

Uczestnicy konferencji

Otwarcie konferencji. Przemawia prof. B. Mochnacki

Konferencje CMM mają już 32-letnią tradycję. Pierwsza z nich została zorganizowana w 1973 r. w Gdańsku, zapoczątkowała jednocześnie cykl konferencji krajowych. Obecnie konferencja CMM posiada rangę międzynarodową i jest organizowana w cyklu dwuletnim. To jedna z bardziej znanych europejskich konferencji z zakresu mechaniki. Głównym założeniem jest prezentacja i wnikliwa dyskusja nad zagadnieniami związanymi z wykorzystaniem metod numerycznych do modelowania i symulacji numerycznej problemów mechaniki, a w szczególności mechaniki ciała stałego, mechaniki płynów, termomechaniki, biomechaniki, mechani-

ki budowli, gruntów itd. Prezentowane są również prace z dziedziny matematyki stosowanej, zastosowań sztucznej inteligencji, zastosowań przemysłowych.

Na konferencję zgłoszono 202 prace - 148 wpłynęło z polskich ośrodków akademickich i naukowych, a 54 z ośrodków zagranicznych. Do prezentacji zakwalifikowano 174 referaty. W ogólnej liczbie prac znalazły się 22 referaty wygłoszone na zaproszenie, 7 referatów na sesjach plenarnych oraz 13 na sesjach tematycznych. Wszystkie zakwalifikowane prace zostały opublikowane w recenzowanych materiałach oraz w pełnej wersji w CD-ROM Proceedings.

Prof. M. Kleiber otwiera sesję jubileuszową profesora J. Orkisz

W trakcie konferencji odbyły się dwie sesje jubileuszowe dla uczczenia 70-lecia urodzin prof. Zenona Waszczyszyna i prof. Janusza Orkisz z Politechniki Krakowskiej. Pierwszą z nich prowadził prof. Herbert A. Mang, prezes Austriackiej Akademii Nauk, drugą - prof. Michał Kleiber.

Wybrane przez Komitet Naukowy CMM-2005 prace zostaną opublikowane m.in. w czasopismach CAMES (Computer Assisted Mechanics and Engineering Sciences Journal), Journal of Theoretical and Applied Mechanics, Archives of Civil Engineering. Jednym z rezultatów konferencji jest zacieśnienie współpracy pomiędzy ośrodkami naukowymi. Ponadto badania w zakresie szeroko rozumianej mechaniki komputerowej stanowią fundament w konstruowaniu nowych urządzeń, materiałów i wdrażania nowych technologii.

W przeddzień otwarcia konferencji zaplanowano uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Częstochowskiej prof. Olgierdowi C. Zienkiewiczowi. Stan zdrowia profesora uniemożliwił mu przyjazd do Polski, w związku z tym delegacja naszej Uczelni udała się do Swansea w Walii, aby wręczyć profesorowi dyplom w jego miejscu zamieszkania (*o tej uroczystości piszemy w osobnym artykule - przyp. red.*).

DR HAB. INŻ. JACEK LESZCZYŃSKI

XIII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna PRODUKCJA I ZARZĄDZANIE W HUTNICTWIE

W dniach 29 czerwca-2 lipca 2005 r. odbyła się XIII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna „Produkcja i zarządzanie w hutnictwie”. Zmieniło się dotychczasowe miejsce konferencji - dotąd odbywała się ona w Ustroniu Jaszowcu, obecna edycja została zorganizowana w Szczyrku.

Głównymi organizatorami konferencji były Katedra Zarządzania Produkcją i Logistyki oraz Katedra Ekstrakcji i Recykulacji Metali Politechniki Częstochowskiej we współpracy z Zakładem Marketingu Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Katedrą Zarządzania Procesami Technologicz-

nymi Politechniki Śląskiej oraz Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego w Polsce.

Dr hab. inż. Ryszard Budzik prof. PCz. otwiera obrady

Honorowy patronat nad konferencją objął rektor Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. inż. Henryk Dyja oraz dziekan Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej naszej Uczelni dr hab. inż. Jerzy Siwka prof. PCz.

W trakcie konferencji zaprezentowano poglądy naukowców i praktyków w następujących dziedzinach:

- surowce hutnicze i ich przygotowanie,
- produkcja żelaza i stali,
- automatyzacja, komputeryzacja i modelowanie procesów produkcji hutniczej,
- zarządzanie produkcją i jakością wyrobów hutniczych,
- aspekty finansowe w zarządzaniu produkcją hutniczą,
- gospodarowanie materiałami wtórnymi i recykling materiałów.

W konferencji wzięło udział około 100 osób z Polski i z zagranicy, m.in. goście z Czech, Słowacji, Rosji i Ukrainy. W tym gronie należy wymienić przedstawicieli następujących instytucji: Politechniki Częstochowskiej, Politechniki Śląskiej, Politechniki Warszawskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Uniwersytetu Zielonogórskiego, Wojskowej Akademii Technicznej, VSB Ostrava (Czechy), Uniwersytetu Technicznego w Koszycach (Słowacja), Narodowej Metalurgicznej Akademii Ukrainy w Dniepropietrowsku (Ukraina), Moskiewskiego Instytutu Stali i Stopów (Rosja).

Przemysł reprezentowali przedstawiciele takich przedsiębiorstw, jak: Mittal Steel Poland S.A. Oddział w Dąbrowie

Górnicy (dawna Huta Katowice), Mittal Steel Poland S.A. Oddział w Krakowie (dawna Huta Sendzimir), Huta CMC Zawiercie S.A., Huta Stali Częstochowa S.A., Trinecke Zelazary (Czechy), VUHZ a. s. Dobra (Czechy).

Uczestnicy obrad sesji plenarnej

Otwarcia konferencji dokonał przewodniczący dr hab. inż. Ryszard Budzik prof. PCz. W trakcie czterodniowych obrad odbyły się: sesja plenarna, podczas której zaprezentowano 5 referatów; obrady w 4 sekcjach - wygłoszono łącznie 30 referatów oraz sesja moderatorowa, gdzie omówiono pozostałe publikacje. Podczas konferencji odbyła się również dyskusja pomiędzy naukowcami i przedstawicielami przemysłu na temat możliwości rozwoju przemysłu hutniczego w Polsce. Prowadzącym był dziekan Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej dr hab. inż. Jerzy Siwka prof. PCz.

139 zgłoszonych referatów zostało wydanych w formie materiałów konferencyjnych jeszcze przed rozpoczęciem konferencji.

Oprócz spotkań naukowych odbyły się również spotkania towarzyszące - w kulkarach uczestnicy prowadzili gorące spory i dyskusje. Tradycyjnie w środowisku wieczór miała miejsce Biesiada Cygańska, którą prowadzili, podobnie jak w poprzednich latach, dr hab. inż. Ryszard Budzik prof. PCz. i dr hab. inż. Wiesław Waszkielewicz prof. AGH.

Tematyka konferencji wzbudziła wielkie zainteresowanie wśród uczestników. Wyrazili oni chęć uczestnictwa w kolejnej, która odbędzie się w dniach 28-30 czerwca 2006 r. również w Szczyrku.

MGR INŻ. EDYTA KONSTACIAK

Środkowoeuropejska VI Konferencja Naukowo-Techniczna

METODY I SYSTEMY KOMPUTEROWE W AUTOMATYCE I ELEKTROTECHNICE - VI MSKAE 2005

W dniach 17 i 18 września 2005 roku w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym w Poraju-Jastrzębiu k. Częstochowy Katedra Elektrotechniki Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej zorganizowała Środkowoeuropejską VI Konferencję Naukowo-Techniczną „Metody i Sys-

temy Komputerowe w Automatyce i Elektrotechnice” - MSKAE 2005.

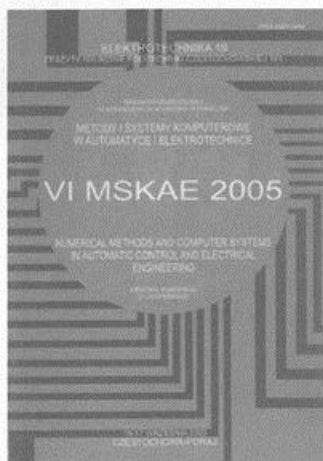
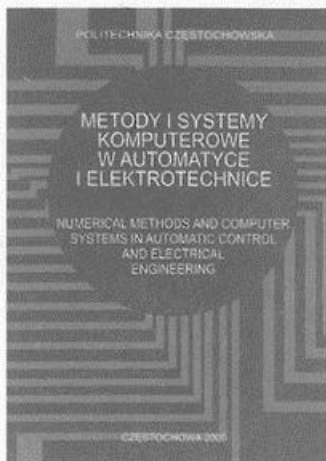
Tegoroczna konferencja odbyła się w stulecie powstania elektroniki jako dziedziny techniki. Jej współorganizatorem był oddział częstochowski Stowarzyszenia Elek-

tryków Polskich. Podobnie jak w poprzedniej edycji, konferencja uzyskała zgodę Polskiej Sekcji IEEE na używanie jej logo.

Konferencja o charakterze międzynarodowym została zorganizowana przez Katedrę Elektrotechniki Wydziału Elektrycznego naszej Uczelni po raz czwarty. Materiał konferencyjny został podzielony na dwie części i opublikowany w Zeszytach Naukowych Politechniki Częstochowskiej 161 serii Elektrotechnika 19 oraz w trójjęzycznej monografii: „Metody i Systemy Komputerowe w Automatyce i Elektrotechnice”. W monografii zawarto materiał ściśle powiązany z tematyką konferencji. W konferencji uczestniczyło około 150 osób, w tym 16 z zagranicy (z Ukrainy i Rosji). Patronat medialny nad konferencją objął miesięcznik „Pomiary, Automatyka, Kontrola”.

Obrady odbywały się w równoległych sesjach, które prowadzili głównie profesowie - recenzenci poszczególnych sekcji. Sesje plakatowe zorganizowano na wolnym powietrzu. Obrady toczyły się podczas 10 sesji audytoryjnych i 4 sesji plakatowych. Na konferencję przyjęto 90 referatów, z tego w monografii opublikowano 56 prac, a w Zeszytach Naukowych - 34. Referaty opublikowane zostały w językach konferencji: angielskim, rosyjskim, polskim i po raz pierwszy w ukraińskim. W konferencji udział wzięli przedstawiciele uczelni technicznych krajowych, kilku uczelni i instytutów naukowo-badawczych z zagranicy oraz krajowych i zagranicznych zakładów przemysłowych, a także firm produkcyjnych. Referaty wygłaszane były w sekcjach tematycznych: *Modelowanie i identyfikacja; Elektrotermia, Elektroekologia; Kompatybil-*

ność elektromagnetyczna i ochrona środowiska; Dydaktyka, logistyka, zarządzanie; Modelowanie i symulacja komputerowa; Metrologia i pomiar, Nowoczesne elektrotechnologie; Automatyka i elektronika; Maszyny i napęd elektryczny; Teoria pola i teoria obwodów. Wzorem poprzednich konferencji, we współpracy z Biblioteką Główną Politechniki Częstochowskiej, zorganizowano Panel Biblioteczny: *Biblioteka jako wartość regionalna.* Odbyła się również sesja Studentckich Kół Naukowych i Studentów Studiów Doktoranckich.

Podczas otwarcia konferencji przedstawiono czołowe zakłady naszego regionu związane z elektryką: Enion S.A. Zakład Energetyczny w Częstochowie oraz Zakład Elektronicznych Urządzeń Pomiarowych „Pozyton” sp. z o.o. w Częstochowie. Obecny na otwarciu konferencji prezes zarządu „Pozyton” Zbigniew Piętka omówił - wchodzące aktualnie do produkcji - antykradzieżowe liczniki energii elektrycznej.

W czasie wolnym uczestnicy konferencji zwiedzili Sanktuarium Jasnogórskie, zorganizowana została również wycieczka techniczna do Elektrowni Łaziska, połączona ze zwiedzaniem unikalnej ekspozycji muzealnej na temat elektrotechniki przemysłowej, znajdującej się pod opieką Polskiego Towarzystwa Muzeum Energetyki. 16 września odbyła się kolacja, w której oprócz uczestników wzięli udział zaproszeni przez organizatorów goście.

Konferencja, organizowana w dwuletnim cyklu, wpisała się na trwałe do kalendarza krajowych imprez naukowych.

DR INŻ. ALEKSANDER GAŚIORSKI

VI Konferencja Naukowa OBRÓBKA POWIERZCHNIOWA KULE 2005

W dniach 20-23 września br. w Kulach koło Częstochowy odbyła się VI Konferencja Naukowa „Obróbka Powierzchniowa Kule 2005”. Ma ona już piętnastoletnią tradycję, cieszy się niesłabnącym powodzeniem i uznaniem wśród pracowników nauki oraz przemysłu. Konferencję zorganizowali pracownicy Instytutu Inżynierii Materiałowej we współudziale Komitetu Nauki o Materiałach PAN, Komitetu Budowy Maszyn PAN - Międzysekcyjnego Zespołu Inżynierii Powierzchni, Polskiego Towarzystwa Materiałoznawczego oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego.

Celem konferencji była prezentacja najnowszych osiągnięć w dziedzinie inżynierii powierzchni w Polsce, wymiana doświadczeń oraz plany wspólnych prac. Temat wiodący konferencji to *nowoczesne metody wytwarzania*

warstw powierzchniowych i powłok, w tym: powłoki wytwarzane metodami CVD i PVD oraz ich modyfikacje (PACVD, LPCVD, MOCVD i inne), powłoki i warstwy wytwarzane technikami: laserowymi, jonowymi, plazmowymi i elektronowymi, a ponadto obróbka cieplno-chemiczna, modelowanie i symulacje komputerowe w inżynierii powierzchni, metody regeneracji warstw wierzchnich, badania, kontrola właściwości i eksploatacja warstw wierzchnich oraz powłok, inne metody wytwarzania powłok i warstwy wierzchniej.

Zaprezentowano ponad 160 artykułów dotyczących prac z zakresu inżynierii powierzchni. Materiały te obejmowały osiągnięcia kadry naukowej jednostek badawczych, w tym krajowych uczelni i instytutów, oraz efekty współpracy z jednostkami zagranicznymi w ramach projektów badawczych

Uczestnicy konferencji

z zakresu technologii wytwarzania warstwy wierzchniej i powłok nowej generacji.

Uczestnicy Konferencji dzięki wnikliwej wymianie poglądów stworzyli warunki do zintegrowania interdyscyplinar-

nych zespołów badawczych w celu wdrożenia uzyskanych wyników badań do przemysłu, a także wytyczenia nowych kierunków badań dla rozwoju inżynierii powierzchni.

DR INŻ. MARLENA KRAKOWIAK

Konferencja Naukowo-Techniczna

ZINTEGROWANE, INTELIGENTNE SYSTEMY WYKORZYSTANIA ENERGII ODNAWIALNEJ

W dniach 26-28 września 2005 r. odbyła się pierwsza z cyklu konferencji naukowo-technicznych, zorganizowana przez Katedrę Inżynierii Energii, nt. „Zintegrowane, Inteligentne Systemy Wykorzystania Energii Odnawialnej”. Obrady odbywały się w Instytucie Inżynierii Środowiska Politechniki Częstochowskiej oraz w hotelu „Ostaniec” w Podlesicach na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej.

Komitetowi Organizacyjnemu przewodniczył dr hab. inż. Zbigniew Bis prof. PCz., w skład Komitetu Honorowego weszli: Zbigniew Bicki (BOT Górnictwo i Energetyka S.A.), prof. dr hab. inż. January Bień (rektor Politechniki Częstochowskiej), prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielniak (Politechnika Śląska), Ryszard Janiszewski (Fundacja Komunalna, Warszawa), prof. dr hab. inż. Jan Kiciński (IMP PAN, Gdańsk), Jan Kurp (PKE S.A.), Jerzy Łaskawiec (BOT Górnictwo i Energetyka S.A.), prof. dr hab. inż. Jarosław Mikielewicz (IMP PAN, Gdańsk), prof. dr hab. inż. Maciej Nowicki (Fundacja „EkoFundusz”, Warszawa), Grzegorz Wiśniewski (EC BREC, Warszawa).

Celem konferencji była wymiana doświadczeń oraz przekazanie przez przedstawicieli nauki i przemysłu najnowszych informacji dotyczących tendencji rozwojowych w dziedzi-

nach nowoczesnej zintegrowanej gospodarki energią, a także technologiami jej wysokosprawnej konwersji do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła.

Otwarcia konferencji dokonał rektor Politechniki Częstochowskiej prof. January Bień. Następnie dr hab. inż. Zbigniew Bis prof. PCz. zaprezentował projekt „Inteligentna Energia” zrealizowany w Politechnice Częstochowskiej. W konferencji aktywnie uczestniczyło około 70 osób, wygłoszono 33 referaty (w tym 5 w sesji plenarnej oraz 9 w posterowej). Referaty plenarne dotyczyły przede wszystkim przygotowań UE do światowej debaty dotyczącej strategii klimatycznej po 2012 r. i oczekiwaniami w stosunku do krajowego sektora energetycznego, możliwości pozyskiwania funduszy na inwestycje związane z energetyką odnawialną, technicznych aspektów wykorzystania energii słonecznej i biomasy w UE, a także w Polsce oraz technologii ogniwo-paliwowych. W sesjach tematycznych zajmowano się: zagadnieniami wykorzystania energii geotermalnej, pracą układów z pompami ciepła i kolektorami słonecznymi, koncepcją i budową modułowych elektrociepłowni małej mocy, projektowaniem, budową i eksploatacją budynków inteligentnych, problemami waloryzacji biomasy i paliw alternatywnych dla

czystej produkcji ciepła i energii elektrycznej, a także zagadnieniami monitoringu bieżącego zużycia mediów w zintegrowanej gospodarce energią. Zaprezentowano również referaty traktujące o technologiach wytwarzania biopaliwa estrowego, możliwościach zagospodarowania gazów odpadowych (w tym kopalnianych) w energetyce lokalnej oraz odnoszące się do zagadnień związanych z bilansowaniem i modelowaniem. Osobna sesja poświęcona została technologiom przetwarzania i energetycznego wykorzystania osadów ściekowych. Integralną część konferencji stanowiła prezentacja istniejącego i funkcjonującego budynku zaopatrywanego w ciepło przez inteligentny system automatyki. Źródłem energii dystrybuowanej przez układ automatyki budynku są kolektory słoneczne oraz kotły spalające biomasę. Wydział Inżynierii i Ochrony Środowiska naszej Uczelni posiada taki właśnie budynek.

Dodatkowe informacje oraz materiały konferencyjne są dostępne w Katedrze Inżynierii Energii Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej.

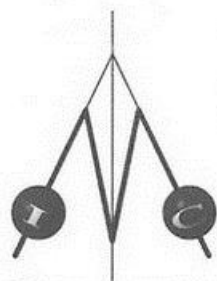
DR HAB. INŻ. ZBIGNIEW BIS PROF. PCz.
DR INŻ. RAFAŁ KOBYLECKI

Obrady plenarne w Instytucie Inżynierii Środowiska

Jedna z „nieformalnych” sesji w trakcie obrad w Podlesicach

WORKSHOP GRUPY TEMATYCZNEJ ERCOFTAC SIG10 TRANSITION MODELLING

28 września 2005 r. Instytut Maszyn Ciepłych Politechniki Częstochowskiej wspólnie z Polskim Centrum Pilotowym europejskiego stowarzyszenia naukowego ERCOFTAC zorganizował Workshop 10. Grupy Tematycznej ERCOFTAC (SIG10 - Transition Modelling), poświęcony omówieniu najnowszych tendencji w numerycznym i eksperymentalnym modelowaniu przepływu w warstwie przyściennej. W spotkaniu oprócz przedstawicieli polskiego środowiska naukowego wzięli udział czołowi naukowcy z zagranicy - prof. Erik Dick z Uniwersytetu w Ghent, prof. Wolfgang Rodi i prof. Franco Magagnato z Uniwersytetu w Karlsruhe, prof. Ferruccio Pittaluga z Uniwersytetu w Genui, dr Florian Menter z firmy softwarowej Ansys Germany oraz prof. Jaromir Prihoda i dr Pavel Jonas z Czeskiej Akademii Nauk w Pradze.

W trakcie sesji naukowej podczas pierwszej części spotkania oprócz gości z zagranicy referaty wygłosili: doc. dr hab. inż. Zygmunt Wierciński z Instytutu Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku oraz dr hab. inż. Witold Elsner i mgr inż. Władysław Piotrowski z Instytutu Maszyn Ciepłych Politechniki Częstochowskiej. Podczas sesji popołudniowej w trakcie otwartej debaty omawiane były perspektywy dalszej działalności Grupy Tematycznej SIG10 w ramach przygotowywanych projektów badawczych w 6. i 7. Progra-

mie Ramowym Unii Europejskiej. Podczas spotkania powołano również nowy zarząd Grupy Tematycznej SIG10, do którego wszedł - jako odpowiedzialny za badania eksperymentalne - dr hab. inż. Witold Elsner.

29 września 2005 r. w Instytucie Maszyn Ciepłych odbyło się seminarium z udziałem prof. Franco Magagnato z Uniwersytetu w Karlsruhe, który zaprezentował serię czterech interesujących wykładów. Tematyka poświęcona była metodom modelowania przepływu i spalania przy użyciu programu SPARC, rozwijanego obecnie na Uniwersytecie w Karlsruhe.

Wykłady prof. F. Magagnato uzupełnione zostały dwoma referatami przygotowanymi przez pracowników Instytutu Maszyn Ciepłych. Pierwszy z nich - poświęcony zastosowaniu metod LES w modelowaniu zjawiska bifurkacji gorącej strugi gazów - przedstawił dr Artur Tyliszczak. Drugi, na temat schematów dekompozycji obszaru obliczeniowego w metodach spektralnych, wygłosił mgr Sławomir Kubacki.

Szczegółowy program obu spotkań jest dostępny na stronie internetowej Instytutu Maszyn Ciepłych pod adresem http://imc.pcz.czyst.pl/instytut/pl/9/2005/09_28/program-SIG10.pdf.

DR HAB. INŻ. WITOLD ELSNER

INTERNATIONAL CONFERENCE ON COAL SCIENCE AND TECHNOLOGY - ICCS&T 2005

W dniach 9-14 października 2005 r. pracownicy Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. inż. Wojciech Nowak oraz dr inż. Rafał Kobyłecki uczestniczyli w odbywającej się na japońskiej wyspie Okinawa międzynarodowej, cyklicznej konferencji węglowej „International Conference on Coal Science and Technology ICCS&T 2005”. Konferencję organizują Międzynarodowy Komitet Organizacyjny ICCS&T we współpracy z International Energy Agency oraz IEA - Clean Coal Centre. Ze strony japońskiej współorganizatorem konferencji był National Institute of Advanced Industrial Science and Technology. Komitetowi Organizacyjnemu i Naukowemu przewodniczył prof. Isao Mochida z Kyushu University. Organizatorzy konferencji jako jeden z głównych celów przyjęli promocję czystych technologii węglowych, propagowanie węgla jako paliwa oraz wspieranie rozwoju nowoczesnych sposobów i metod jego przetwarzania.

Niezwykłe dla Europejczyków wkomponowanie przyrody w nowoczesną zabudowę miasta Naha - półtoramilionowej stolicy Okinawy

W konferencji uczestniczyło kilkuset delegatów z kilkunastu krajów. W 41 sesjach programowych wygłoszono około 200 referatów. Sesje tematyczne poświęcone były m.in. spalaniu, pirolizie, koksownictwu i obróbce cieplnej, zgazowaniu węgla, metodom analitycznym, nanocząstkom, selektywnemu usuwaniu wybranych związków z węgla, strukturze molekularnej, uwodnieniu (liquifikacji), pierwiastkom śladowym, ochronie środowiska i kwestiom CO₂, węglom odpadowym (tzw. low rank coals), technologiom IGCC, przetwórstwu podziemnemu węgla, współspalaniu węgla z biomasą i odpadami, produkcji wodoru oraz popiołom i innym produktom ubocznym z przetwórstwa węgla i możliwościom ich utylizacji.

Referat pracowników naszej Uczelni: „Autothermal Upgrading of Biomass and Wastes for Clean and Efficient Production of Power”, dotyczący waloryzacji biomasy i paliw alternatywnych w celu ich zastosowania do czystej i wysoko sprawnej produkcji ciepła i energii elektrycznej, wygłosił dr inż. Rafał Kobyłecki. Prezentacja spotkała się z dużym zainteresowaniem i wysoką oceną uczestników, a najlepszym

dowodem była przyznana przez Komitet Naukowy drowi inż. Rafałowi Kobyłeckiemu nagroda „CoalInQ Award”.

14 października uczestnicy konferencji mieli możliwość zwiedzenia elektrowni Kin, należącej do Okinawa Electric Power Company, będącej głównym źródłem zaopatrzenia wyspy w energię elektryczną. Na Okinawie budowa własnych elektrowni jest niezbędna, gdyż leży ona w znacznej odległości od reszty kraju (od Tokio dzieli ją około 1600 km, zaś od Kyushu około 600 km). Uczestnicy konferencji mieli również możliwość zapoznania się z instalacją odsalania wody morskiej, gdyż naturalne zasoby wodne wyspy nie wystarczają obecnie do pokrycia bieżących potrzeb mieszkańców oraz przemysłu.

Warto także zwrócić uwagę na oryginalną kulturę autochtonów, tym bardziej, że historia i dzieje wyspy Okinawa były bardzo burzliwe. W średniowieczu istniała jako niezależne państwo, mające własnych królów, czerpiące znaczne zyski z pośrednictwa w handlu między Chinami, Japonią, Koreą, Filipinami, Indonezją i innymi państwami regionu. Z uwagi na strategiczne położenie wyspa stanowiła jednak łakomy kąsek dla państw ościennych. Władcy Okinawy, chcąc zachować choćby częściową niezależność, zmuszeni byli do płacenia danin zarówno cesarzom Chin, jak i Japonii. Ponieważ między innymi z tego powodu na wyspie często dochodziło do starć zbrojnych, jeden z królów, aby za wszelką cenę zapewnić pokój w kraju, zabronił mieszkańcom posiadania jakiejkolwiek broni. Królewski edykt przyczynił się do wprowadzenia pokoju, a także - niejako „mimoходом” - do wynalezienia i rozwoju karate, które wywodzi się właśnie z Okinawy. Niestety brak broni oraz armii pozostawił mieszkańców całkowicie nieprzygotowanych do walki z podbijającymi wyspę kilkadziesiąt lat później japońskimi panami feudalnymi z Kyushu, co pozwoliło tym ostatnim na zajęcie i podbój kraju niemal bez walki.

Przygotowania do Festiwalu Wielkiej Liny, czyli zawodów w przeciąganiu największej na świecie ręcznie plecionej liny

Bogatą historię i oryginalną kulturę wyspy (do dziś widoczne są tam przeplatające się wpływy chińskie i japońskie)

widać m.in. w trakcie Festiwalu Wielkiej Liny, który odbywa się corocznie w stolicy - Naha. Istotą festiwalu jest rywalizacja dwóch drużyn w przeciąganiu największej na świecie liny, uplatanej ręcznie ze słomy ryżowej. Średnica liny wynosi około 1,2 m, zaś jej długość przekracza 200 m. Po zwycięstwie jednej z drużyn (w skrajnym przypadku może ono nastąpić nawet po kilku godzinach zmagania) główny element festiwalu jest cięty, zaś jego kawałki zabierane są do domów jako talizmany. Podobno szczególnie pozytywna moc takiego talizmanu przechodzi na zawodników zwycięskiej drużyny. Nic zatem dziwnego, że zawsze chętnych do uczestnictwa w tej konkurencji jest mnóstwo, tym bardziej, że wstęp na festiwal jest wolny, zaś jedynym ograniczeniem, jeśli chodzi o liczbę zawodników, jest długość liny i możliwość jej uchwycenia przez zainteresowanych.

Z ciekawostek i atrakcji Okinawy warto zwrócić uwagę także na korytarze Kaigungou, czyli pozostałości po umocnionej podziemnej kwaterze głównej marynarki japońskiej, broniącej Okinawy przed inwazją amerykańską w 1945 r. W trakcie inwazji w wykutych ręcznie kilofami w skale korytarzach o łącznej długości około 450 m i szerokości 1-3 m

broniono się prawie 3 tysiące żołnierzy pod dowództwem admirała Minoru Ota. Nie mogąc wyprzeć Japończyków z podziemnych umocnień, mimo przewagi ogniowej, armia amerykańska, która chciała ograniczyć straty własne, zmuszona była zdobywać część kompleksu jaskiń Kaigungou, wlewając do nich ropę, a następnie podpalając ją. 13 czerwca 1945 r., tuż przed całkowitym opanowaniem jaskiń przez jednostki armii USA, gdy klęska stała się już nieunikniona, cześć obrońców na czele z generałem Ota popełniła rytualne samobójstwo - zgodnie z zasadami kodeksu Bushido.

Do niedawna oryginalną atrakcją turystyczną (obecnie jednak prawnie zabronioną wskutek apeli obrońców zwierząt) były także pokazy walki kobry z mangustą. Te, przypominające szczury, niewielkie ssaki (około 30 cm długości) mają fantastyczny refleks i są niesamowicie szybkie. W przypadku spotkania obu przeciwników wynik starcia jest raczej przesadzony i choć jest to niewiarygodne, w 99% przypadków kobra kończy żywot w żołądku mangusty.

PROF. DR HAB. INŻ. WOJCIECH NOWAK
DR INŻ. RAFAŁ KOBYLECKI

RELACJA MIĘDZY CZŁOWIEKIEM A WSZECHŚWIATEM

INAUGURACJA SEMINARIUM INTERDYSCYPLINARNEGO W ROKU AKADEMICKIM 2005/2006

Seminaria Interdyscyplinarne, tradycyjnie organizowane wspólnie przez Instytut Fizyki i Duszpasterstwo Akademickie, zainaugurowały 14 listopada 2005 r. kolejny, już 13 rok swej działalności w murach Politechniki Częstochowskiej (historia Seminariów jest dłuższa, bo sięga konwersatoriów organizowanych w latach 80. w siedzibie Duszpasterstwa Akademickiego w tym czasie - w kościele NMP w III Alei oraz w piwnicach Kurii). Gościem spotkania był rektor Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Sosnowieckiej ks. **dr Włodzimierz Skoczny**.

Ks. dr Włodzimierz Skoczny zanim został rektorem WSD w 1993 r., a także konsultorem Komisji Nauki Wiary Episkopatu Polski, członkiem Rady Kapłańskiej Diecezji Sosnowieckiej, kanonikiem honorowym kapituły katedralnej w Sosnowcu (od 1997 r.), był silnie związany z Częstochową, a także z Seminariami Interdyscyplinarnymi. Ukończył bowiem Wyższe Częstochowskie Seminarium Duchowne w 1981 r. i był przez pewien czas opiekunem i wykładowcą Seminarium Interdyscyplinarnego (po wyborze ks. prof. dr hab. Józefa Życińskiego na Biskupa Ordynariusza Tarnowskiego w 1990 r., który wcześniej pełnił tę rolę).

Ks. dr Włodzimierz Skoczny obronił doktorat z filozofii przyrody w 1987 r. Jest adiunktem w Katedrze Filozofii Nauki Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, a także wykładowcą filozofii przyrody i filozofii nauki w Wyższych

Seminariach Duchownych w Krakowie: Towarzystwa Salezjańskiego, Ojców Redemptorystów, Ojców Kapucynów oraz w Częstochowie. Jest autorem szeregu artykułów w czasopiśmie filozoficznych, także współredaktorem wydawnictw „Zagadnienia filozoficzne w nauce” i „Spór o uniwersalia a nauka współczesna” (z ks. prof. J. Życińskim i ks. prof. M. Hellerem).

Seminarium rozpoczął prof. dr hab. Bolesław Wysłocki, który, obok ks. bp prof. dr hab. Antoniego Długosza - Biskupa Pomocniczego Archidiecezji Częstochowskiej, sprawuje programowy patronat nad Seminariami i poinformował o przekazaniu opieki i prowadzenia Seminarium swemu następcy, a jednocześnie autorowi niniejszego artykułu, który już wcześniej uczestniczył w organizacji Seminariów, obok Duszpasterza Akademickiego, proboszcza Personalnej Parafii Akademickiej ks. dra Andrzeja

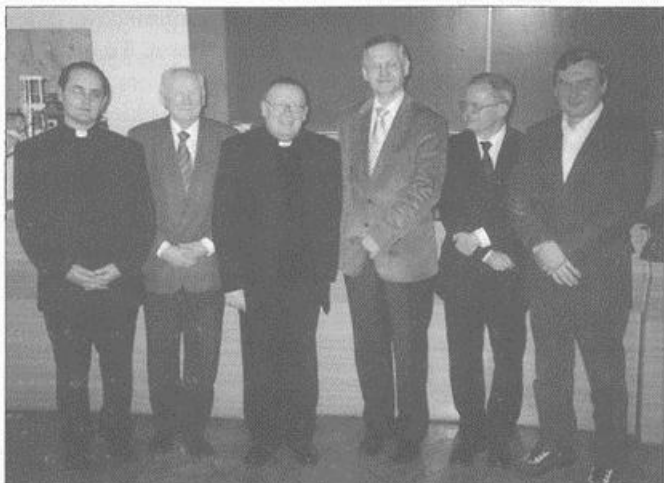
Przybylskiego i dyrektora Instytutu Fizyki dra hab. Kazimierza Dzilińskiego prof. PCz., deklarując jednocześnie chęć dalszej współpracy i pomocy. Należy podkreślić, że idea Seminariów Interdyscyplinarnych zawsze cieszyła się poparciem rektorów Politechniki Częstochowskiej.

Dalszą część Seminarium poprowadził już niżej podpisany, rozpoczynając od deklaracji o kontynuacji dotychczasowej formuły Seminariów Interdyscyplinarnych, wypracowanej przez swego Ojca - prof. dra hab. Bolesława Wysłockiego.

Ks. dr Włodzimierz Skoczny

Swoje wystąpienie ks. dr Włodzimierz Skoczny rozpoczął od przypomnienia początków Seminarium Interdyscyplinarnego w Częstochowie, w których miał przecież także swój udział. Seminarium wzorowane było na konwersatoriach, zapoczątkowanych w Krakowie przez ks. abpa Karola Wojtyłę. Po latach zarówno krakowskie konwersatoria, jak i wzorowane na nich seminaria w innych krajowych ośrodkach akademickich przestały istnieć. Tylko w Częstochowie w sposób ciągły i nieprzerwany prowadzone są nadal Seminaria Interdyscyplinarne, co z zadowoleniem i dumą podkreślił Ksiądz Rektor.

Od lewej: ks. dr Andrzej Przybylski - Duszpasterz Akademicki, prof. dr hab. Bolesław Wysłocki, ks. dr Włodzimierz Skoczny - rektor WSD w Sosnowcu, prof. dr hab. inż. Jerzy J. Wysłocki, dr hab. inż. Andrzej Roman prof. PCz. - prorektor ds. rozwoju Politechniki Częstochowskiej, dr hab. inż. Norbert Szczygiol prof. PCz. - prodziekan ds. nauki Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej

Przechodząc do tematu Seminarium „Relacja między człowiekiem a Wszechświatem” ks. dr W. Skoczny stwierdził, że relację tę opisuje tzw. zasada antropiczna, która wiąże fizyczne podstawy istnienia wszechświata z obecnością w nim istot rozumnych. Zasadę tę po raz pierwszy zaproponował Brandon Carter w 1973 r., podczas obchodów pięćsetnej

rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika na sympozjum sekcji kosmologicznej Międzynarodowej Unii Astronomicznej w Krakowie. Wyróżnia się dwie odmiany zasady antropicznej:

- słabą - wszelkie obserwowane właściwości i parametry Wszechświata są takie, że umożliwiają istnienie życia na Ziemi;
- silną - Wszechświat tak jest ukształtowany, że na pewnym etapie swego rozwoju musi doprowadzić do powstania życia na Ziemi. Wszechświat nie tylko sprzyja istnieniu życia, ale gwarantuje jego powstanie.

Silna zasada antropiczna wskazuje, że drobna zmiana wartości niektórych parametrów fizycznych Wszechświata wykluczyłaby z góry możliwość pojawienia się w nim życia, to znaczy zasada ta prowadzi do wielu ustaleń dotyczących wartości liczbowych stałych fizycznych, takich jak np. stała grawitacyjna, stała kosmologiczna czy stałe struktury subtelnej oddziaływań elektromagnetycznych, słabych i silnych. Nieco inne wartości tych stałych od znanych z obserwacji prowadziłyby do zniknięcia jednej lub więcej przyczyn, dzięki którym jest możliwe życie biologiczne.

W dalszej części swego wykładu ks. dr W. Skoczny przedstawił historię zmieniających się na przestrzeni wieków poglądów na miejsce człowieka we Wszechświecie. Rozpoczął od Ptolemeusza, dla którego Ziemia i człowiek znajdowali się w centrum, później Średniowiecze, które stawiało Boga w centrum, a dalej zasada przeciętności, do ugruntowania której przyczynił się M. Kopernik, a która stwierdza, że Ziemia jako jedna z planet jest przeciętnym miejscem we Wszechświecie i wreszcie XVII-XIX wiek - powrót do wyróżnionej pozycji człowieka we Wszechświecie, choć inaczej rozumianej niż przyjmował to Ptolemeusz.

Tradycyjnie po wykładzie rozpoczęła się dyskusja, w której ks. dr W. Skoczny odpowiadał na wiele pytań licznie przybyłych słuchaczy (ok. 160 osób), wysłuchał także kilku komentarzy, które świadczyły o dużym zainteresowaniu słuchaczy przedstawianym tematem.

PROF. DR HAB. INŻ. JERZY J. WYSŁOCKI
WSPÓLORGANIZATOR SEMINARIUM INTERDYSCYPLINARNEGO

7. ROK REALIZACJI WYJAZDÓW STUDENCKICH W RAMACH PROGRAMU SOCRATES-ERASMUS W POLITECHNICE CZĘSTOCHOWSKIEJ

Rok 2005 to siódmy rok wyjazdów studentów Politechniki Częstochowskiej na studia do zagranicznych ośrodków partnerskich w ramach Programu SOCRATES-ERASMUS, a jednocześnie półmetek działań w ramach przyznanej Uczelni przez Komisję Europejską na lata 2003/2004-2006/2007 Karty ERASMUSA. W drugim półroczu roku akademickiego 2004/2005 na studia do uczelni europejskich wyjechało w sumie 48 osób na łączny okres ok. 240 studento-miesięcy. Dodając do tego dwóch studentów, którzy brali udział w wymianie Programu SOCRATES-ERASMUS w 1. półroczu roku akademickiego 2004/2005, ogólna liczba wyjeżdżających wyniosła 50 osób (na okres ok. 250 studento-miesięcy).

W roku akademickim 2004/2005 studenci Politechniki Częstochowskiej wyjeżdżali do 19 następujących ośrodków akademickich, usytuowanych w 10 krajach Unii Europejskiej: Katholieke Universiteit Leuven (Belgia), Haute Ecole Catholique de Luxembourg Blaise Pascal (Belgia), Tampere University of Technology (Finlandia), Hame Polytechnic (Finlandia), Institute National Polytechnique de Grenoble (Francja), Mediterranean Agronomic Institute of Chania (Grecja), University of Aegean (Grecja), University of Thessaly (Grecja), Fachhochschule Ravensburg-Weingarten (Niemcy), Fachhochschule Munster (Niemcy), Technical University of Clausthal (Niemcy), Technical University of Dresden (Niemcy), Universidade do Minho (Portugalia),

Technical University of Kosice (Słowacja), University of Veszprem (Węgry), University of Salford (Wielka Brytania), Cardiff University (Wielka Brytania), Università Roma Tre (Włochy) oraz Università Perugia (Włochy).

Statystyka wyjazdów przedstawiała się w sposób następujący: 13 wyjeżdżających osób do Belgii, 8 osób do Grecji, 8 osób do Niemiec, 7 osób do Finlandii, 4 osoby do Wielkiej Brytanii, 4 osoby do Francji, 4 osoby do Włoch, 1 osoba do Portugalii i 1 osoba na Węgry.

Procentowo udział w Programie SOCRATES-ERASMUS studentów poszczególnych wydziałów przedstawiał się następująco: 22 osoby wyjechały z Wydziału Zarządzania (44%), 15 osób wyjechało z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki (30%), 5 osób z Wydziału Elektrycznego (10%), 4 osoby z Wydziału Budownictwa (8%), 2 osoby z Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej (4%) oraz 2 osoby z Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska (4%).

Najwięcej studentów (13 osób z 4 wydziałów) wyjechało do Belgii - z tego niemal wszyscy do bardzo renomowanej uczelni, tj. do Katolickiego Uniwersytetu w Leuven. Powodzeniem w dalszym ciągu cieszyły się akademickie ośrodki w Niemczech (Munster, Clausthal, Ravensburg-Weingarten i Drezno), gdzie w sumie wyjechało w tym roku 8 osób (większość z Wydziału Zarządzania). Dużą popularnością cieszyła się też Grecja, gdzie wyjechało również 8 osób, z tego większość do dwóch nowych ośrodków (4 osoby z Wydziału Zarządzania do uczelni na Krecie oraz 3 osoby z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki do uczelni na wyspie Samos). Jak zwykle zadowoleni ze swoich osiągnięć, z warunków studiowania i ogólnie panującej na uczelni atmosfery powracali studenci z dwóch ośrodków w Finlandii (Hame - 4 osoby z Wydziału Zarządzania oraz z Tampere - 2 osoby z Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska oraz 1 osoba z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki). Do Włoch wyjechały w tym roku 4 osoby (3 do Perugia i jedna do Rzymu; wszystkie z Wydziału Zarządzania), do Francji również 4 osoby (wszystkie do ośrodka w Grenoble z kierunku informatyka) i podobnie do Wielkiej Brytanii (3 osoby z kierunku mechanika do Salford i jedna osoba z Wydziału Elektrycznego do Cardiff). Po raz pierwszy w ofercie znalazły się w tym roku również Portugalia (gdzie na uczelni w Guimaraes przebywał doktorant Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki) oraz pierwszy kraj „nowej” Unii Europejskiej - Węgry (do ośrodka w Veszprem wyjechał - i powrócił bardzo zadowolony ze swojego wyboru - student kierunku mechanika). Nie udało się niestety znaleźć odpowiednich kandydatów na wyjazdy do niektórych uczelni niemieckich, a także do Holandii, Danii, Bułgarii i na Słowację.

W sierpniu i wrześniu 2005 roku kontynuowano rozliczanie formalne i merytoryczne wyjazdów studenckich w roku akademickim 2004/2005. Po raz pierwszy zobowiązano wszystkich studentów powracających z zagranicy do napisania sprawozdania ze swojego pobytu. Część studentów wywiązała się z tego obowiązku w sposób naprawdę wzorowy. W związku z tym niektóre ze sprawozdań zostały umieszczone na uczelnianych stronach www poświęconych Programowi SOCRATES. Zawartość tych stron jest aktualizowana i modernizowana przez uczelnianego koordynatora Programu SOCRATES.

Dzięki znaczącemu wzrostowi budżetu Komisji Europejskiej, przeznaczanego na realizację Programu SOCRATES-ERASMUS, wszyscy studenci uczestniczący w wymianie

studenckiej w roku akademickim 2004/2005 otrzymali grant w wysokości od 300 do 350 EUR na miesiąc (w zależności od kraju wyjazdu). Niemal wszyscy studenci otrzymali również dodatkowe dofinansowanie ze swoich macierzystych wydziałów. Kształtowało się ono w sposób następujący:

1. Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki (15 osób) - miesięcznie po 50 EUR + jednorazowy ryczałt w wysokości 200 EUR
2. Wydział Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej (2 osoby) - miesięcznie po 100 EUR
3. Wydział Elektryczny (5 osób) - miesięcznie po 50 EUR
4. Wydział Budownictwa (4 osoby) - miesięcznie po 20 EUR + jednorazowy ryczałt w wysokości 100 EUR
5. Wydział Inżynierii i Ochrony Środowiska (2 osoby) - brak dofinansowania
6. Wydział Zarządzania (22 osoby) - jednorazowy ryczałt w wysokości 150 EUR.

W 2. półroczu roku 2004/2005 na naszej uczelni przebywało również dwóch studentów obcokrajowców - jeden Belg (z ośrodka w Arlon) na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki oraz jeden Słoweniec (z ośrodka w Koszycach) na Wydziale Elektrycznym.

W marcu 2005 roku - zgodnie z obowiązującym na naszej Uczelni „Regulaminem Programu SOCRATES-ERASMUS” - zakończyła się pierwsza faza naboru kandydatów na wyjazdy na studia za granicę w roku akademickim 2005/2006. Nabór podstawowy zakończył się egzaminem językowym w maju br. Najwięcej chętnych było ponownie z Wydziału Zarządzania, z kierunku informatyka i ekonometria; ponowny wzrost liczby osób zainteresowanych studiami za granicą odnotowano również na Wydziale Budownictwa. W czerwcu ogłoszono dodatkowy nabór kandydatów, który zakończył się w październiku br. Nie odnotowano jednak niestety dodatkowych zgłoszeń na tych wydziałach, które wysyłają za granicę niewielu studentów.

W roku akademickim 2005/2006 przewidujemy wysłanie na studia na uczelnie europejskie ok. 60-65 studentów z miesięcznym grantem wynoszącym ok. 330-340 EUR. Większość spośród tych osób (tj. ok. 60 osób) wyjedzie za granicę w 2. semestrze. Do chwili obecnej, czyli na 1. semestr studiów, wysłaliśmy z naszej Uczelni czworo studentów: jedną osobę z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki, z kierunku mechanika, do Niemiec (Uniwersytet w Essen), dwie osoby - jedną z Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej, a jedną z Wydziału Zarządzania do Belgii (Katolicki Uniwersytet w Leuven) oraz jedną osobę z Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska do Wielkiej Brytanii (Uniwersytet w Salford).

W pierwszym semestrze przyjechało do nas również na studia 3 obcokrajowców: dwóch włoskich studentów z Uniwersytetu w Genui na Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki oraz jeden student z Belgii, z Katolickiego Uniwersytetu w Leuven, na Wydział Zarządzania.

W połowie listopada organizujemy na Uczelni Dzień Europejski, którego znaczna część jest poświęcona Programowi SOCRATES-ERASMUS, a przede wszystkim przybliżeniu osobom zainteresowanym wyjazdem na studia za granicę w roku akademickim 2006/2007 zasad Programu i obowiązujących w nim procedur. Oprócz szczegółowej prezentacji przygotowanej przez uczelnianego koordynatora Programu SOCRATES, przewidziane jest wystąpienie przedstawicieli koordynatorów wydziałowych oraz relacje z po-

bytu za granicą kilku studentów uczestniczących w Programie w roku akademickim 2004/2005. Przygotowaniem do dorocznego dnia informacyjnego nt. Programu SOCRATES-ERASMUS są informacje rozsyłane do koordynatorów wydziałowych oraz aktualności zamieszczane na stronach internetowych Uczelni, a przede wszystkim Suplement do „Regulaminu Programu SOCRATES-ERASMUS w Politechnice Częstochowskiej”, tj. uaktualnienie obowiązujące zarówno studentów wyjeżdżających za granicę w bieżącym roku akademickim (w zakresie obowiązujących procedur

i dokumentacji), jak też studentów przygotowujących się do wyjazdu w roku akademickim 2006/2007 (z myślą o których przygotowano również uaktualnienie obowiązujących terminów podczas całego procesu naboru kandydatów). Dzień Europejski 2005 rozpocznie nabór kandydatów na wyjazd na studia za granicę w roku akademickim 2006/2007. Nabór ten potrwa do 3 marca 2006 roku.

OLGA STAWSKA

KOORDYNATOR UCZELNIANY PROGRAMU SOCRATES

WIZYTA W INSTITUTO DE CIENCIA DE MATERIALES DE MADRID

W ramach umowy międzyrządowej między Polską a Hiszpanią zespół profesora Jana Szczygłowskiego z Zakładu Inżynierii Materiałów Elektrotechnicznych Wydziału Elektrycznego naszej Uczelni realizuje projekt badawczy na lata 2004 i 2005 z zakresu inżynierii materiałów elektrotechnicznych.

Uczestnicy spotkania

Partnerem ze strony hiszpańskiej jest prof. Manuel Vazquez z Instituto de Ciencia de Materiales de Madrid (ICMM), jednego z wiodących hiszpańskich ośrodków naukowych w zakresie inżynierii materiałowej, podległym Narodowej Radzie Naukowej Królestwa Hiszpanii (Consejo Superior de Investigaciones Científicas).

W ramach realizowanych wspólnie badań na przełomie czerwca i lipca br. z wizytą w ICMM przebywali prof. Jan Szczygłowski, mgr Krzysztof Chwastek oraz mgr Mariusz Najgebauer. W trakcie pobytu w Madrycie wzięli oni udział w międzynarodowym seminarium naukowym, na którym mgr Krzysztof Chwastek zaprezentował referat nt. „Modelling of hysteresis loops in nanocrystalline materials and cores”. W czasie pobytu w Instituto de Ciencia de Materiales de Madrid zespół miał okazję zapoznać się z osiągnięciami naukowymi pracowników ICMM oraz doskonale wyposażonymi laboratoriami i bogatą bazą biblioteczną.

Wynikiem współpracy są przygotowywane wspólnie publikacje na 12th International Symposium on Numerical Field Calculation in Electrical Engineering w Austrii oraz na 7th International Workshop on Research and Education in Mechatronics w Szwecji, które odbędą się w przyszłym roku.

Dla zespołu profesora Jana Szczygłowskiego realizowany obecnie projekt jest już kolejnym prowadzonym we współpracy z hiszpańskimi ośrodkami naukowymi.

DR HAB. INŻ. JAN SZCZYGŁOWSKI PROF. PCz.

ZAGRANICZNE STAŻE STUDENTÓW SPECJALNOŚCI INŻYNIERIA ENERGII W PROGRAMIE LEONARDO DA VINCI

Zrealizowany w ramach europejskiego programu Leonardo da Vinci projekt *Staże Przemysłowe Studentów Inżynierii Energii Politechniki Częstochowskiej* dotyczył studentów III i IV roku Politechniki Częstochowskiej międzywydziałowej specjalności inżynieria energii, której słuchacze przygotowani są do pracy w najbardziej zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu, opartych na gruntownej wiedzy z dziedziny mechaniki płynów, termodynamiki i wymiany ciepła. Tematyka staży dotyczyła zastosowania nowoczesnych technik informatycznych z zakresu numerycznej mechaniki płynów CFD w modelowaniu procesów technologicznych zachodzących w maszynach i obiegach energetycz-

nych, co w pełni odpowiada profilowi kształcenia studentów specjalności inżynieria energii.

Instytut Maszyn Ciepłych PCz. otrzymał finansowanie ze środków Programu LdV dla siedmiorga studentów specjalności inżynieria energii na dziesięciomiesięczne (od października 2004 r. do końca lipca 2005 r.) praktyki przemysłowe do wiodących w świecie zagranicznych firm. Wśród beneficjentów projektu znaleźli się:

- **Arkadiusz Czarnuch** (student IV roku) był na stażu „Investigation of turbulence models and mesh-types for aeronautical applications” w firmie CD-adapco w Wielkiej Brytanii,

- **Jarosław Filipczak** (student IV roku) trafił na staż „Fluid dynamic design of inlet ducts of high-intermediate- and low-pressure sections of steam turbines” w firmie Ansaldo Energia we Włoszech,
- **Dawid Frach** (student III roku) był na stażu „The CFD modelling of flow in an industrial turbine diffuser and shroud floks over an HP rotor” w firmie Siemens w Wielkiej Brytanii,
- **Janusz Gola** (student IV roku) odbył staż „Validation of CFX for generic and industrial flow problems” w firmie ANSYS w Niemczech,
- **Michał Sołtysiak** (student IV roku) był na stażu „CFD modelling with applications in the analysis of urban wind environments” w firmie QinetiQ w Wielkiej Brytanii,
- **Barbara Szyszka i Grzegorz Wojciechowski** (studenci IV roku) wyjechali na staż „Thermal Systems” do firmy Rolls-Royce w Wielkiej Brytanii.

Wykonany program staży odpowiadał potrzebom naszych studentów, którzy dzięki praktykom odbywanym w ośrodkach badawczych otrzymali możliwość pogłębienia i poszerzenia wiedzy fachowej. Firmy partnerskie zaangażowane w realizację projektu są liderami w dziedzinie wdrażania technik ICT w pracach badawczo-rozwojowych i dlatego zajmują czołowe pozycje w światowych rankingach. Dzięki odbyciu staży w firmach o takiej renomie studenci zwiększyli z pewnością swoją wartość i konkurencyjność na rynkach pracy, a możliwość uczestnictwa we wdrażaniu technologii opracowanych przy udziale studentów z pewnością zwiększy ich motywację do nauki w trakcie ostatniego roku studiów.

Projekt spełnił także oczekiwania instytucji promotora, tj. Instytutu Maszyn Ciepłych Politechniki Częstochowskiej, gdyż zrealizowany w ramach niniejszego projektu program staży ma być podstawą do przygotowania systemu studiów przemianowych, w którym praktyki przemysłowe są niezbędnym elementem kształcenia, weryfikującym zdobytą na uczelni wiedzę teoretyczną. Projekt pozwolił także na realizację celów wyznaczonych przez partnerów przemysłowych w nim uczestniczących, którzy w swoich pracach badawczo-rozwojowych mogli wykorzystać wiedzę i umiejętności stażystów, a jednocześnie wyszkolić potencjalnych pracowników. Większość firm przyjmujących studentów jest obecna na polskim rynku, co stwarza zarówno obecnym stażystom, jak i przyszłym absolwentom możliwości znalezienia pracy

w krajowych przedstawicielstwach zainteresowanych zatrudnieniem osób, które dzięki stażom w centralnych ośrodkach badawczych nabyły umiejętności praktyczne i wysoką kulturę pracy oraz zdobyły fachową wiedzę.

Studenci podczas spotkania podsumowującego projekt Staże Przemysłowe Studentów Inżynierii Energii Politechniki Częstochowskiej - 8 listopada 2005 r.

Przebieg stażu oraz realizacja jego programu podlegały stałej kontroli zarówno ze strony instytucji promotora IMC, jak i instytucji goszczących naszych praktykantów. Zdobyte przez studentów umiejętności na zakończenie stażu zostały poddane walidacji i certyfikacji. Beneficjenci otrzymali dokumenty poświadczające odbycie stażu i realizację określonych w programie zadań w postaci jednolitego w ramach Unii Europejskiej **Europass Training** oraz **Certyfikatu Umiejętności**. Dokumenty te wystawiane są przez organizację promotora - Politechnikę Częstochowską - potwierdzone przez firmy goszczące studentów i zawierają szczegółowe informacje na temat zdobytych podczas stażu umiejętności. Oceny i opinie firm partnerskich zamieszczone w **Certyfikatach Umiejętności** świadczą o uznaniu i wysokiej wiedzy, jakie zdobyli nasi studenci podczas realizacji zagranicznych praktyk przemysłowych.

DR HAB. INŻ. ROMAN KLAJNY PROF. PCz.

HABILITACJE

14 lipca 2005 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki odbyło się kolokwium habilitacyjne dra inż. **Jacka Leszczyńskiego**. Temat rozprawy: „Dyskretny model dynamiki zderzeń ziaren w przepływach materiałów granulowanych”. Decyzja Rady Wydziału o nadaniu stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie mechaniki - mechaniki materiałów granulowanych, przepływów materiałów granulowanych została zatwierdzona 24 października 2005 r. przez Centralną Komisję ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

Jacek Leszczyński urodził się 25 lutego 1967 r. w Częstochowie. W 1992 r. ukończył studia wyższe na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Częstochowskiej (obecnie Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki), uzyskując dyplom magistra inżyniera na kierunku mechanika o specjalności *systemy, maszyny i urządzenia energetyczne*. W tym samym roku rozpoczął pracę w Katedrze Matematyki Politechniki Częstochowskiej (obecnie Instytut Matematyki i Informatyki), gdzie pracuje nadal.

W 1993 r. pod kierunkiem prof. dra hab. inż. Władysława Gajewskiego - kierownika Katedry Kotłów i Termodynamiki Politechniki Częstochowskiej - rozpoczął badania z zakresu fluidyzacji materiałów sypkich. Badania te prowadzi nadal. W 1998 r. obronił pracę doktorską: „Charakterystyka pola

prędkości ziaren w turbulentnej i cyrkulacyjnej warstwie fluidalnej” na ówczesnym Wydziale Budowy Maszyn. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Władysław Gajewski.

Zainteresowania naukowe dra hab. inż. Jacka Leszczyńskiego koncentrują się wokół dwóch nurtów badawczych - modelowania i symulacji komputerowej przepływów materiałów granulowanych oraz zastosowania rachunku różniczkowego i całkowitego operatorów niecałkowitego rzędu do opisu procesów fizycznych. W tej dziedzinie jest jednym z pionierów w Polsce.

Od początku swojej pracy naukowej czynnie uczestniczył w badaniach statutowych realizowanych w Instytucie Matematyki i Informatyki, a także prowadził własne badania naukowe. Brał udział w kilku projektach badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych (obecnie Ministerstwo Edukacji i Nauki) oraz kilkunastu opracowaniach na

rzeczeń przemysłu. W rezultacie prowadzonych badań opublikował, samodzielnie lub jako współautor, 54 prace w czasopiśmie zagranicznych - indeksowanych przez filadelfijski Instytut Informacji Naukowej (11 prac) - i krajowych (12 prac) oraz w materiałach konferencji międzynarodowych i krajowych (31 prac). Jego prace są również cytowane. Kilkakrotnie był zapraszany do zagranicznych placówek naukowych w celu zaprezentowania wyników swoich prac. W uznaniu osiągnięć dwukrotnie otrzymał stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej. Został również czterokrotnie wyróżniony nagrodami Rektora Politechniki Częstochowskiej. Otrzymał także Nagrodę Polskiego Towarzystwa Metod Komputerowych Mechaniki. Ponadto jest członkiem dwóch sekcji specjalistycznych PAN. Ostatnio sprawował funkcję sekretarza naukowego 16. Międzynarodowej Konferencji *Metody Komputerowe w Mechanice CMM-2005*.

DOKTORATY

26 kwietnia 2005 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr **Agaty Kielesińskiej**. Temat rozprawy: „Determinanty rekonwersji przetwórstwa owocowo-warzywnego w regionie częstochowskim”. Promotorami pracy byli: prof. dr hab. Eugeniusz Gurgul oraz doc. ing mgr Renata Vokorokosova PhD.

Agata Kielesińska ukończyła studia na Wydziale Pedagogiki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie w 1993 r., uzyskując tytuł magistra pedagogiki, oraz w 2003 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, uzyskując tytuł magistra specjalności *przedsiębiorczość i rozwój przedsiębiorstw*. Od 2000 r. pracuje jako asystent w Katedrze Agrobiznesu na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej.

Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół zagadnień restrukturyzacji i analiz rozwoju agrobiznesu, procesów dostosowawczych w przemyśle spożywczym, zagadnień technologii, jakości żywności i ekologii. Jest współautorką monografii „Technologia i organizacja przemysłu spożywczego” cz. I i cz. II, wydanej w 2001 r. przez Wydział Zarządzania naszej Uczelni, a także autorką i współautorką referatów oraz artykułów opublikowanych i prezentowanych na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych.

Uchwałą Rady Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej z 26 kwietnia 2005 r. mgr Agata Kielesińska uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu.

10 maja 2005 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Agaty Pokropińskiej**. Temat rozprawy: „Badanie efektywności działania systemów neuronowo-rozmytych”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Leszek Rutkowski - członek korespondent PAN.

Agata Pokropińska ukończyła studia w 1999 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera. Następnie podjęła pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Inżynierii Komputerowej Politechniki Częstochowskiej oraz rozpoczęła studia doktoranckie na Wydziale Budowy Maszyn (obecnie Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki).

Jest autorką lub współautorką kilkunastu artykułów na konferencjach krajowych i międzynarodowych.

19 maja 2005 r. Rada Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej nadała mgr inż. Agacie Pokropińskiej stopień doktora nauk technicznych w dziedzinie informatyki, a rozprawa została wyróżniona.

9 czerwca 2005 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgra inż. **Krzysztofa Szczepańskiego**. Temat rozprawy: „Modelowanie zjawisk zachodzących podczas procesu wytłaczania z rodmuchiowaniem tworzyw termoplastycznych”. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. inż. Józef Koszkuł.

Krzysztof Szczepański jest absolwentem Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej. Tytuł magistra inżyniera uzyskał w 2000 r. W tym samym roku rozpoczął pracę w Katedrze Przetwórstwa Tworzyw Sztucznych i Zarządzania Produkcją, gdzie pracuje nadal.

Przedmiotem jego zainteresowań naukowych jest przetwórstwo tworzyw polimerowych, a w szczególności proces wytłaczania z rodmuchiowaniem. Jest autorem lub współautorem 7 publikacji w materiałach krajowych i zagranicznych.

Uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki z 30 czerwca 2005 r. mgr inż. Krystian Szczepański uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn, a rozprawa doktorska została wyróżniona.

9 czerwca 2005 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Wioletty Wojciechowskiej**. Temat rozprawy: „Wykorzystanie analizy wrażliwości w modelowaniu procesu krzepnięcia”. Promotorem pracy doktorskiej był dr hab. inż. Romuald Szopa prof. PCz.

Wioletta Wojciechowska ukończyła studia na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej w 2000 r. na kierunku informatyka, uzyskując tytuł magistra inżyniera w zakresie informatyki stosowanej. W tym samym roku rozpoczęła pracę jako asystent w Instytucie Matematyki i Informatyki na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej. W latach 2000-2005 była słuchaczem studium doktoranckiego na tym wydziale. Jest współautorką wielu publikacji w wydawnictwach konferencyjnych i czasopismach.

Uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki z 30 czerwca 2005 r. mgr inż. Wioletta Wojciechowska uzyskała stopień doktora nauk technicznych.

24 czerwca 2005 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki odbyła się obrona pracy doktorskiej mgra inż. **Sebastiana Pluty**. Temat rozprawy: „Metody organizacji obliczeń i tworzenia oprogramowania do symulacji zjawisk fizycznych na przykładzie zagadnienia przepływów dwufazowych”. Promotorem pracy był dr hab. inż. Roman Wyrzykowski prof. PCz.

Sebastian Pluta rozpoczął pracę w 1999 r. jako student-stażysta w Instytucie Matematyki i Informatyki Politechniki Częstochowskiej. W tym samym roku obronił pracę magisterską i rozpoczął naukę w studium doktoranckim przy Wydziale Budowy Maszyn (obecnie Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki). Od 2004 r. pracuje jako asystent w Instytucie Informatyki Teoretycznej i Stosowanej Politechniki Częstochowskiej.

W ramach pracy naukowo-dydaktycznej zajmuje się m.in. inżynierią oprogramowania, a przede wszystkim technikami obiektowymi, przetwarzaniem równoległym i rozproszonym oraz symulacjami komputerowymi. Jest współautorem 6 publikacji, w tym dwóch w czasopismach z listy filadelfijskiej.

30 czerwca 2005 r. Rada Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki nadała mgr inż. Sebastianowi Plucie stopień doktora nauk technicznych w zakresie informatyki.

28 czerwca 2005 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Wioletty Skibińskiej**. Temat rozprawy: „Modele prognozowania upadłości małych i średnich przedsiębiorstw”. Promotorem pracy był dr hab. Piotr Chrzan prof. AE w Katowicach.

Wioletta Skibińska ukończyła studia w 1999 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej. Od 1999 r. pracuje w Instytucie Logistyki i Zarządzania Międzynarodowego tego Wydziału.

Jej zainteresowania naukowe związane są z oceną sytuacji finansowej, upadłością i sposobami zapobiegania kryzysowi finansowemu przedsiębiorstwa. Jest autorką lub współautorką 16 publikacji naukowych dotyczących analizy ekonomicznej, w szczególności zagadnienia związanego z płynnością finansową - jako jednej z najważniejszych przyczyn upadłości.

28 czerwca 2005 r. Rada Wydziału Zarządzania nadała mgr inż. Wioletcie Skibińskiej stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu.

27 września 2005 r. na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej przed Komisją ds. Przewodów Doktorskich odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Małgorzaty Łągiewki**. Temat rozprawy: „Odlewane grawitacyjnie kompozyty na osnowie stopu AlMg10 z cząstkami węgla krzemowego i grafitu”. Promotorem pracy był dr hab. inż. Zbigniew Konopka prof. PCz.

W 1997 r. Małgorzata Łągiewka uzyskała tytuł inżyniera odlewnika i w tym samym roku podjęła studia doktoranckie na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej (obecnie Wydział Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej). Studia ukończyła w 1998 r. na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Politechniki Częstochowskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera w zakresie odlewnictwa. W 2002 r. rozpoczęła pracę w Katedrze Odlewnictwa.

Jest autorką lub współautorką 35 artykułów opublikowanych w czasopismach oraz materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych. Dwukrotnie w latach 2004-2005 została wyróżniona zespołową Nagrodą Rektora Politechniki Częstochowskiej II stopnia za osiągnięcia naukowe z zakresu technologii i badań właściwości kompozytów metalowych. Od 2003 r. jest członkiem Stowarzyszenia Technicznego Odlewników Polskich - w Oddziale Częstochowskim pełni funkcję sekretarza.

27 września 2005 r. Rada Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej nadała mgr inż. Małgorzacie Łągiewce stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie metalurgia.

28 czerwca 2005 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Jolanty Błaszczuk**. Temat rozprawy: „Dynamika i statyka upakowania materiałów granularnych”. Promotorem pracy był dr hab. inż. Zbigniew Domański prof. PCz.

Jolanta Błaszczuk ukończyła studia na Wydziale Budowy Maszyn (obecnie Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki) Politechniki Częstochowskiej w 1999 r. na kierunku informatyka, uzyskując tytuł magistra inżyniera w zakresie sieci komputerowych. W tym samym roku podjęła pracę na stanowisku asystenta doktoranta w Instytucie Matematyki i Informatyki.

Przedmiotem zainteresowań naukowych Jolanty Błaszczuk są zagadnienia związane z modelowaniem i symulacją procesów fizycznych, a w szczególności badanie zachowań zawilgoconych materiałów ziarnistych. Jest współautorką 9 publikacji.

Uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki z dnia 30 czerwca 2005 r. mgr inż. Jolanta Błaszczuk uzyskała stopień doktora nauk technicznych w zakresie mechaniki.

4 lipca 2005 r. na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej przed Komisją ds. Przewodów Doktorskich odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Małgorzaty Lubas**. Temat rozprawy: „Krystalizacja perspektywicznych surowców mineralnych do produkcji włóknistych materiałów izolacyjnych”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Zygmunt Nitkiewicz.

Małgorzata Lubas ukończyła studia na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w 1998 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera w zakresie ceramiki i szkła. W 1999 r. rozpoczęła studia doktoranckie na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej (obecnie Wydział Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej). Od 2001 r. pracuje na stanowisku asystenta w Instytucie Inżynierii Materiałowej Politechniki Częstochowskiej.

Jest autorką lub współautorką 15 artykułów opublikowanych w czasopiśmie i materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych.

5 lipca 2005 r. Rada Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej nadała mgr inż. Małgorzacie Lubas stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria materiałowa.

5 lipca 2005 r. na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej przed Komisją ds. Przewodów Doktorskich odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Przemysława Francika**. Temat rozprawy: „Optymalizacja składu mieszanki spiekalniczej rud żelaza przy podwyższonej

zawartości żelaza”. Promotorem pracy był dr hab. inż. Jan Mróz prof. PCz.

Przemysław Francik ukończył studia na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej (obecnie Wydział Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej) Politechniki Częstochowskiej w 1999 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera o specjalności metalurgia.

W tym samym roku podjął naukę na studiach doktoranckich na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej oraz rozpoczął pracę w Zakładzie Wielkopieczym Huty Katowice (obecnie Mittal Steel Poland S.A. Oddział w Dąbrowie Górniczej), gdzie był zatrudniony do końca września 2001 r. Od października 2001 r. pracuje w Katedrze Ekstrakcji i Recykulacji Metali Politechniki Częstochowskiej.

Jest autorem lub współautorem ponad 20 artykułów opublikowanych w materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych. Za szczególne osiągnięcia naukowo-badawcze dwukrotnie uzyskał zespołową Nagrodę Rektora Politechniki Częstochowskiej II stopnia w latach 2004 i 2005.

5 lipca 2005 r. Rada Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej nadała mgr inż. Przemysławowi Francikowi stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie metalurgia.

13 lipca 2005 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Piotra Paszty**. Temat rozprawy: „Badania zarysu torusowego części maszyn kształtowanego metodą wyciskania”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Józef Jezierski.

Piotr Paszta ukończył studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Częstochowskiej w 1996 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera w zakresie obrabiarek i urządzeń technologicznych. Od 1 listopada 1996 r. pracuje jako asystent w Instytucie Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji.

Zainteresowania naukowe dra inż. Piotra Paszty obejmują zagadnienia z zakresu obróbki plastycznej metali, obrabiarek skrawających, robotyki oraz sterowania numerycznego maszyn i urządzeń technologicznych. Jest autorem lub współautorem 12 artykułów naukowych opublikowanych w kraju i za granicą. W latach 2002-2004 był głównym wykonawcą projektu badawczego finansowanego przez KBN.

Uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki z 22 września 2005 r. mgr inż. Piotr Paszta uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn.

13 września 2005 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki przed Komisją ds. Przewodów Doktorskich odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Leny Łacińskiej**. Temat rozprawy: „Wybrane zagadnienia elastodynamiki

laminatów o strukturze periodycznej". Promotor: dr hab. Ewaryst Wierzbicki prof. PCz.

Lena Łacińska ukończyła studia w 1999 r. na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Opolskiego na kierunku matematyka, uzyskując tytuł magistra. 1 października 2000 r. rozpoczęła pracę jako asystent w Instytucie Matematyki i Informatyki Politechniki Częstochowskiej.

Równocześnie podjęła studia doktoranckie na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki.

Jest współautorką 13 publikacji w czasopismach i wydawnictwach konferencyjnych.

22 września 2005 r. Rada Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki nadała mgr Lenie Łacińskiej stopień doktora nauk technicznych.

26 września 2005 r. na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Agnieszki Popen**dy. Temat rozprawy: „Uwalnianie metali ciężkich z osadów dennych podczas składowania”. Promotorem rozprawy był dr hab. inż. Grzegorz Malina prof. PCz.

Agnieszka Popen ukończyła studia w 1994 r. na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska (obecnie Wydział Inżynierii i Ochrony Środowiska) Politechniki Częstochowskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera o specjalności zaopatrzenie w wodę, unieszkodliwianie ścieków i odpadów. W tym samym roku rozpoczęła pracę w Zakładzie Technologii Wody, Ścieków i Chemii Środowiska Politechniki Częstochowskiej, gdzie zajmowała się wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi w odpadach przemysłowych, osadach ściekowych oraz ściekach.

W 2002 i 2004 r. otrzymała zespołową Nagrodę Rektora Politechniki Częstochowskiej II stopnia, a w 2005 r. - zespołową Nagrodę Rektora Politechniki Częstochowskiej III stopnia.

Jest autorką lub współautorką 30 artykułów opublikowanych w czasopismach krajowych i zagranicznych.

Uchwałą Rady Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska z 26 września 2005 r. mgr inż. Agnieszka Popen uzskała stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska.

26 września 2005 r. na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Szymona Berskiego**. Temat rozprawy: „Teoretyczna oraz doświadczalna analiza procesu wyciskania prętów bimetalowych Al-Cu”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Henryk Dyja.

Szymon Berski ukończył studia na Wydziale Budowy Maszyn (obecnie Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki) w 1999 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera o spe-

cialności przeróbka plastyczna metali. Następnie kontynuował kształcenie na studiach doktoranckich na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej.

Jest autorem lub współautorem licznych publikacji w czasopismach, wydawnictwach konferencyjnych oraz innych publikacjach krajowych i zagranicznych. Trzykrotnie otrzymał zespołową Nagrodę Rektora Politechniki Częstochowskiej I stopnia za cykl publikacji dotyczących rozwoju nowoczesnych metod matematycznego i fizycznego modelowania procesów przeróbki plastycznej metali.

Uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej z 27 września 2005 r. mgr inż. Szymon Berski uzyskał stopień doktora nauk technicznych.

27 września 2005 r. na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej przed Komisją ds. Przewodów Doktorskich odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr **Beaty Pośpiech**. Temat rozprawy: „Selektywne wydzielanie metali z roztworów po chlorkowym ługowaniu polimetalicznych konkrecji oceanicznych metodami ekstrakcyjnymi i membranowymi”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Władysław Walkowiak z Politechniki Wrocławskiej.

Beata Pośpiech ukończyła studia na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie w 2000 r., uzyskując dyplom magistra chemii. W tym samym roku podjęła studia doktoranckie na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej (obecnie Wydział Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej) Politechniki Częstochowskiej oraz rozpoczęła pracę jako asystent w Katedrze Chemii.

Jest autorką lub współautorką 19 artykułów opublikowanych w czasopismach i materiałach konferencyjnych w kraju i za granicą.

27 września 2005 r. Rada Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej nadała mgr Beacie Pośpiech stopień doktora nauk technicznych.

7 listopada 2005 r. na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Iwony Kupich**. Temat rozprawy: „Ograniczenie zawartości jonów metali ciężkich i siarczanowych w zrzutowych wodach dołowych kopalń rud Zn-Pb”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Janusz Girczys.

Iwona Kupich ukończyła studia na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska (obecnie Wydział Inżynierii i Ochrony Środowiska) Politechniki Częstochowskiej w 1994 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera

w zakresie inżynierii środowiska o specjalności zaopatrzenie w wodę, unieszkodliwianie ścieków i odpadów. W grudniu 1994 r. podjęła pracę jako asystent w Katedrze Technologii Wody, Ścieków i Chemii Środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Częstochowskiej, a następnie w Instytucie Inżynierii Środowiska. W 2002 roku rozpoczęła studia doktoranckie na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej. Jest autorką lub współautorką 19 publikacji naukowych.

Uchwałą Rady Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska z 7 listopada 2005 r. mgr inż. Iwona Kupich uzyskała stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska.

7 listopada 2005 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Izabeli Turek**. Temat rozprawy: „Wykorzystanie franchisingu w strategii przedsiębiorstwa”. Promotorami pracy byli dr hab. Leszek Preisner prof. AGH oraz prof. dr n.e. Natalia V. Pashkievich.

Izabela Turek ukończyła studia w 1997 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej. W tym samym roku podjęła pracę na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej jako pracownik naukowo-dydaktyczny. Obecnie jest zatrudniona w Katedrze Finansów, Bankowości i Rachunkowości Zarządczej na Wydziale Zarządzania naszej Uczelni.

Jest autorką lub współautorką 17 publikacji zamieszczonych w materiałach konferencyjnych i zeszytach naukowych oraz jednego współudziału w granicie.

8 listopada 2005 r. Rada Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej nadała mgr inż. **Izabeli Turek** stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu.

7 listopada 2005 r. na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Urszuli Kępy**. Temat rozprawy: „Zastosowanie wybranych procesów utleniania do usuwania cyjanów z wody”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. January Bień.

Urszula Kępa ukończyła studia na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska (obecnie Wydział Inżynierii i Ochrony Środowiska) Politechniki Częstochowskiej w 1997 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera o specjalności zaopatrzenie w wodę, unieszkodliwianie ścieków i odpadów. Od 1 października 1997 r. pracuje na stanowisku asystenta w Instytucie Inżynierii Środowiska Politechniki Częstochowskiej. W 2002 r. podjęła studia doktoranckie na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska.

Jest autorką lub współautorką 9 publikacji w wydawnictwach konferencyjnych oraz w czasopiśmie o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Uchwałą Rady Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska z 7 listopada 2005 r. mgr inż. **Urszula Kępa** uzyskała stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska.

8 listopada 2005 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr **Anety Włodarczyk**. Temat rozprawy: „Zastosowanie przełącznikowych modeli Markowa do prognozowania zmienności kursów wymiany na polskim rynku walutowym”. Promotorem pracy doktorskiej był dr hab. Janusz Szopa prof. PCz.

Aneta Włodarczyk ukończyła studia w 1997 r. na Wydziale Matematyki i Fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, uzyskując tytuł magistra o specjalności zastosowania matematyki. W tym samym roku rozpoczęła pracę na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej jako asystent w Katedrze Ekonometrii i Statystyki.

Zainteresowania naukowe Anety Włodarczyk koncentrują się wokół zagadnień związanych z zarządzaniem ryzykiem walutowym, rozwojem polskiego rynku walutowych instrumentów pochodnych, ekonometrią finansową, ekonometrycznym modelowaniem dynamicznym, teorią procesów stochastycznych.

Jest autorką lub współautorką 32 publikacji naukowych zamieszczonych w wydawnictwach konferencyjnych oraz czasopiśmie krajowych i zagranicznych.

Na podstawie uchwały Rady Wydziału Zarządzania z 8 listopada 2005 r. mgr **Aneta Włodarczyk** uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu, a rozprawa doktorska została wyróżniona.

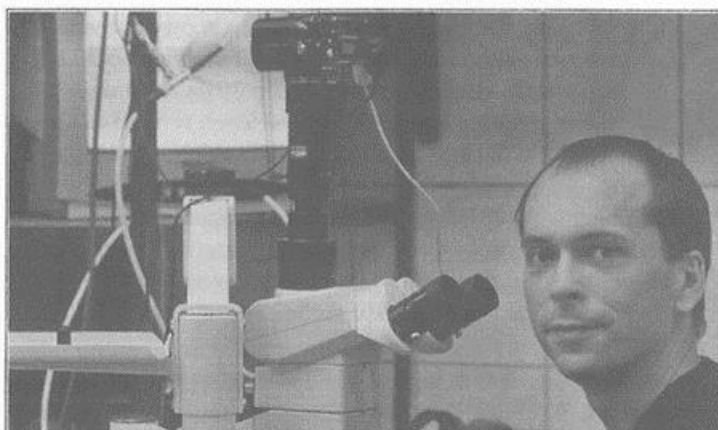
8 listopada 2005 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej odbyła się obrona pracy doktorskiej mgra **Krzysztofa Ratmana**. Temat rozprawy: „Marketingowe strategie produktów farmaceutycznych a wyniki sprzedaży”. Promotorem rozprawy był dr hab. Arnold Pabian prof. PCz.

Krzysztof Ratman ukończył studia na Wydziale Zarządzania Akademii Ekonomicznej im. Karola Adamieckiego w Katowicach w 1995 r., uzyskując tytuł magistra. W 1997 r. rozpoczął pracę na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej w Katedrze Podstaw Marketingu. W działalności naukowo-dydaktycznej koncentruje się na zagadnieniach związanych ze strategiami marketingowymi, marketingiem przemysłowym, marketingiem międzynarodowym oraz promocją i reklamą.

Jest autorem lub współautorem 18 publikacji, w tym 7 zagranicznych.

Uchwałą Rady Wydziału Zarządzania z 8 listopada 2005 r. mgr **Krzysztof Ratman** uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu, a rozprawa doktorska została wyróżniona.

GRATULUJEMY!

Marcin Andrzej Malik

(ur. 1971), dr. Adiunkt w Katedrze Chemii na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej. Doktoraty obronił w dziedzinie chemii oraz inżynierii materiałowej. W najbliższych latach zamierza prowadzić badania nad sterowaniem właściwościami fizykochemicznymi magnezów molekularnych. – *Molekularne materiały magnetyczne wzbudzają coraz większe zainteresowanie badaczy ze względu na możliwość łatwiejszego sterowania ich właściwościami w porównaniu do tradycyjnych magnezów metalicznych. Podejmowane przez naszego laureata projekty mogą mieć zastosowanie w diagnostyce medycznej.*

Źródło: Polityka, nr 41, 15 października 2005 r.

Już po raz piąty tygodnik *Polityka* przyznał stypendia dla wyróżniających się młodych naukowców. Każdy nagrodzony w konkursie - cieszącym się coraz większym prestiżem i popularnością - otrzymał nagrodę w wysokości 25 tys. zł.

W sumie „Polityka” rozdysponowała już 2,6 mln zł, wyróżniając 104 osoby. Akcja tygodnika polega na zbieraniu funduszy od firm i darczyńców prywatnych, a następnie podziale całej sumy wśród stypendystów. Stypendium „Polityki” zyskało w ciągu pięciu lat wysoką rangę. Duże znaczenie ma autorytet jury składającego się z wybitnych naukowców. W tym roku „Polityka” otrzymała 513 aplikacji (o 162 więcej niż w roku ubiegłym), co oznacza, że o każde z 18 stypendiów ubiegało się średnio ponad 28 osób. Taką samą szansę na otrzymanie stypendium ma reprezentant każdej dyscypliny badawczej.

W tym roku wśród 18 stypendystów znalazł się dr Marcin Malik z Katedry Chemii Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej naszej Uczelni.

NAGRODY MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU

W tym roku Nagrodami Ministra Edukacji Narodowej i Sportu zostali wyróżnieni:

NAGRODY INDYWIDUALNE

1. dr hab. inż. Józef JASIŃSKI prof. PCz. za monografię pt. „Oddziaływanie złoża fluidalnego na procesy nasycania dyfuzyjnego warstwy wierzchniej stali”
2. prof. dr hab. inż. Leszek RUTKOWSKI za dwie książki: „New Soft Computing Techniques for System Modeling, Pattern Classification and Image Processing” oraz „Flexible Neuro-Fuzzy Systems: Structures, Learning and Performance Evaluation”
3. prof. dr hab. inż. Andrzej SŁUŻALEC za książkę „Theory of Metal Forming Plasticity”

NAGRODA ZESPOŁOWA

Nagrodę zespołową Ministra Edukacji Narodowej i Sportu za monografię pt. „Drgania i stateczność układów smukłych” otrzymują:

1. prof. dr hab. inż. Lech TOMSKI,
2. prof. PCz. Jacek PRZYBYLSKI,
3. dr inż. Janusz SZMIDLA,
4. dr inż. Maria GOŁĘBIEWSKA-ROZANOW,
5. mgr inż. Andrzej KASPRZYCKI,
6. dr inż. Iwona PODGÓRSKA-BRZDĘKIEWICZ,
7. mgr inż. Sebastian UZNY,
8. prof. PCz. Stanisław KUKLA,
9. prof. PCz. Bogdan POSIADAŁA,
10. dr inż. Wojciech SOCHACKI.

ACH, TE DAWNE LATA - LATA 50. UBIEGŁEGO WIEKU!

Byliśmy narodu przyszłością,
Zaczynaliśmy studia z radością.
Później pracowaliśmy ze wszystkich sił,
By kraj nasz zasobny i szczęśliwy był.
Teraz jesteście narodu przeszłością. *

Wspomnieniowe spotkanie zorganizowali sobie już po raz czwarty - niezależnie od jubileuszy uczelnianych - absolwenci, którzy 1 października 1951 r. zostali immatrykulowani na Wydziale Mechanicznym Szkoły Inżynierskiej w Częstochowie, a studia I stopnia kończyli w 1955 r. już na Wydziale Budowy Maszyn. Jedni uzyskali dyplom inżyniera, inni kon-

tinuowali studia magisterskie, niejednokrotnie przeciągając je poza ustalony termin.

Minęło więc 50 lat od tamtych dni szczęścia, dumy i wielkich nadziei na przyszłość. Praca na nas czekała w różnych regionach Polski, obowiązywały nawet nakazy jej podjęcia w określonym miejscu. Zostaliśmy porzuceni po całej Polsce jak losy w loterii. W owym czasie były jeszcze wyraźnie odczuwalne skutki wojny - brakowało kadr we wszystkich dziedzinach, brakowało właściwie wszystkiego - mieliśmy więc wiele do zrobienia.

Na uczelni stanowiliśmy zwartą grupę młodych ludzi o rozmaitych rodowodach i zróżnicowanym wieku. Jedni prze-

szli szlak bojowy od Lenino do Berlina, drudzy przedwcześnie zdali maturę - byli zaledwie 16-latkami. Później w okresie pracy zawodowej utrzymywaliśmy ze sobą żywe kontakty wynikające z konieczności rozwiązywania różnorodnych problemów technicznych i organizacyjnych. Kontakty te nie ograniczały się do spraw zawodowych, miały również charakter towarzyski, co wyrażało się naszym udziałem w organizowanych spotkaniach uczelnianych i pozauczelnianych.

Mija już 50 lat
Gdy z dyplomami PCz. poszliśmy w świat.
Losy nasze różnie się toczyły,
Jednak nasze spotkania częste były.
Dziś chcemy odnaleźć studenckich dni ślad.*

Absolwenci Wydziału Budowy Maszyn, którzy rozpoczynali studia w 1951 r. Stoją od lewej: Janusz Brzozowski, Zbigniew Wodzyński, Grzegorz Hynek, Tadeusz Zalański, Wojciech Grzegorzewski, Józef Maciejewski. Siedzą: Henryk Lis, Ludwik Majtyka, Wojciech Jagielski, Stefan Waczyński

Ostatnio spotkaliśmy się już w bardzo małym gronie na terenie naszej Alma Mater z okazji 50. rocznicy ukończenia

studiów inżynierskich - było nas tylko 10 osób uwiecznionych na prezentowanej fotografii.

Poprzednie dwudniowe spotkania organizowaliśmy poza Uczelnią. Pierwsze odbyło się w Bielsku w ówczesnym domu wczasowym „Transportowiec” w 1981 r., a więc po 30 latach od rozpoczęcia studiów - zgromadziło 30 osób. Drugie miało miejsce w chałupie koleżanki w Beskidach w 1995 r. - po 40 latach od ukończenia studiów inżynierskich - było nas 25. Trzecie zorganizowaliśmy w Bielsku-Błoniach na terenie kempingu w 2001 r. po 50 latach od immatrykulacji - także było nas 25 osób. Program naszych spotkań poza częścią wspomnieniową obejmował również wspólne wycieczki, zwiedzanie jakiegoś obiektu technicznego, ognisko, koncert czy też biesiadę.

Dołączę jeszcze małą statystykę: studia w 1951 r. rozpoczynało na Wydziale Mechanicznym ok. 230 osób, studia inżynierskie ukończyło 76, magisterskie, już na Politechnice Częstochowskiej - 42, inne - 1. Łącznie absolwentów tego rocznika doliczyliśmy się 119. Dzięki kolegom z roku - pracownikom uczelni, działającym w Stowarzyszeniu Wychowanków PCz., znaleźliśmy adresy większości z nas, w związku z czym rozsyłając „wici”, mogliśmy dotrzeć z informacją o organizowanych spotkaniach niemal do wszystkich. Z różnych przyczyn część osób nie uczestniczyła w naszych zjazdach. Przybywali ci, którzy czuli taką potrzebę, którzy utożsamiali się z rocznikową wspólnotą, którym bliskie były przeżycia z czasów studiów oraz późniejszych lat. A dziś przede wszystkim zjawili się ci, którym siły na to pozwoliły.

Wierzę, że spotkanie w dniu 17 września 2005 r. nie było ostatnie w tym gronie!

KRYSTYNA GRZEGORZA
WOŹNIAKIEWICZ-HYNEK (BIELSKO-BIAŁA)

* AUTOREM LIMERYKÓW JEST STEFAN W. WACZYŃSKI
(CZĘSTOCHOWA)

JAK NIE POWSTAŁ KIERUNEK LOTNICZY NA NASZEJ UCZELNI

Jak przypuszczam, jest to mało znany przyczynek do dziejów Politechniki Częstochowskiej, ale sądzę, że warto o nim wspomnieć. Będąc studentem I roku Wydziału Mechanicznego, gdzieś na początku 1951 roku zostałem wezwany do gabinetu rektora Jerzego Kołakowskiego. Z duszą na ramieniu stawiłem się przed oblicze „Najwyższego”, który spojrzał na mnie z uśmiechem i powiedział: „Niech Pan siada Panie Hynek, mam wspaniałą wiadomość. Otóż w najbliższym czasie otworzymy na naszym wydziale Katedrę Budowy Silników Lotniczych, obejmującą całościowo zagadnienia dotyczące zespołu śmigło-silnik. Jeden z założycieli naszej Uczelni, pański wuj mgr inż. Stefan Krzypkowski, rozpoczął w porozumieniu z nami działania w Warszawie w celu uzyskania zgody na to przedsięwzięcie i, jak wiem, sprawa jest na dobrej drodze. Myślę, że potem otworzymy wydział budowy płatowców i będziemy konstruowali wspaniałe maszyny. Właściwie to

już dziś mógłbym skompletować kadre, opierając się na lwowskich naukowcach i konstruktorach z Zakładów Szybowcowych w Bielsku-Białej”.

Ponieważ od 4 lat byłem pilotem, zapomniałem, że mam przed sobą samego rektora i natychmiast, opętany ideą utworzenia wydziału lotniczego, zacząłem rozmawiać i dyskutować prawie jak z kolegą. Nieskromnie wspomnę, że rektor postawił kawę, a dodatkowo zasnuł dymem fajkowym cały gabinet. Na zakończenie stwierdził, że wie od mego wuja, iż jestem pilotem i że noszę nazwisko bardzo dobrze znane w świecie lotniczym (Franciszek Hynek - zwycięzca w przedwojennych światowych zawodach balonowych Gordona Benetta), a w związku z tym mam sporządzić listę studentów, którzy są związani z lotnictwem i są potencjalnymi kandydatami na omawiany kierunek studiów. Miałem nie rozgłaszać tego, o czym mówiliśmy, dopóki sprawa nie dojrzeje. Natychmiast sporządziłem listę ok. 40 osób, co nie

sprawiło większej trudności, bo dobrze znałem pilotów i entuzjastów lotnictwa wśród studentów. Wśród nich byli moi serdeczni koledzy - piloci, m.in.: Andrzej Stala, Aleksander Kujawski, Sławek Rozanow, Witek Hupka, a także asystent z termodynamiki inż. Władysław Rolski (prześladowany przez działaczy ZMP za to, że się ubierał wg mody zachodniej, tj. kolorowe skarpetki, przykrótkie i wąskie spodnie, buty na grubych żelówkach - jednym słowem „bikiniarz”) - przemiły facet, który między innymi opracował substancję dymną do pisania samolotem po niebie.

Mniej więcej po tygodniu listę tę przekazałem osobiście rektorowi. Powiedział wówczas: „Oto nasi prekursorzy wydziału lotniczego”.

Niestety, po upływie 2 miesięcy sprawa się „wyjaśniła”. Mój wuj S. Krzykowski za działalność w AK został aresztowany i skazany na 6 lat więzienia (po wyjściu z niego wkrótce zmarł). Jak się dowiedziałem, nasz rektor miał wiele nieprzyjemności ze strony władz partyjnych i Urzędu Bez-

pieczeństwa. Zabroniono nawet marzyć o wydziale lotniczym, o jakichś tam „burżuazyjnych mrzonkach”. Powiedziano mu: „Wicie - rozumiecie, wy macie szkolić młodzież dla realizacji Planu Sześcioletniego, wpajając zasady socjalizmu i pogłębiając przyjaźń polsko-radziecką”.

W ten oto sposób zakończyły się piękne lotnicze marzenia na naszej Uczelni.

JANUARIUSZ HYNEK*

**Absolwent Wydziału Budowy Maszyn z lutego 1954 roku (drugi rocznik). Po ukończeniu studiów pracował w Bielsku-Białej, pilot szybowcowy i samolotowy, wieloletni prezes Kola Seniorów Lotnictwa w Aeroklubie Bielsko-Bialskim. Zmarł 8 czerwca 1998 roku. Rękopis dostarczony tuż przed śmiercią uporządkował Sławomir Rozanow.*

Tekst pochodzi z książki „50 lat Wydziału Budowy Maszyn Politechniki Częstochowskiej”, Wydawnictwo Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa 1999.

SPOTKANIE W PODLESICACH

16 września 2005 r. w hotelu „Ostaniec” w Podlesicach odbyło się kolejne spotkanie Klubu Integracyjno-Promocyjnego, zrzeszającego absolwentów - liderów w działalności gospodarczej, społecznej i politycznej, głównie dyrektorów, prezesów i właścicieli przedsiębiorstw.

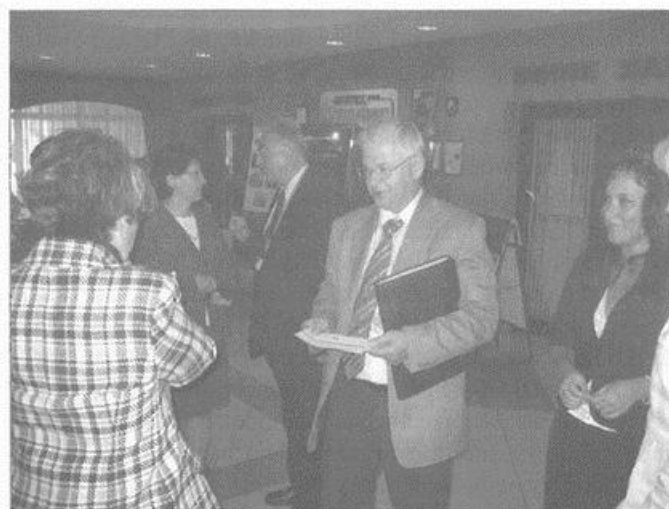

Prezydium Klubu (od lewej): wiceprezes Klubu Integracyjno-Promocyjnego Leszek Pustuł, prof. dr hab. inż. Henryk Dyja, prezes Klubu Andrzej Szela, JM Rektor Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. inż. January Bień, kanclerz Uczelni mgr Wiesław Wiatrak

W ramach spotkania odbyła się „Giełda Promocji Absolwentów PCz.”, podczas której członkowie Klubu zaprezentowali produkty swoich firm. Głównym koordynatorem i pomysłodawcą giełdy był kol. Jerzy Dobrowolski - wiceprezes Klubu, właściciel kilku firm, m.in. Dobrowolski i WUKOM (produkcja i dystrybucja urządzeń oraz specjalistycznych pojazdów samochodowych). W Giełdzie uczestniczyło 14 wystawców z całego kraju.

Główny cel Klubu - integracja absolwentów naszej Uczelni, którzy osiągnęli sukcesy w działalności gospodarczej, społecznej, administracyjnej i politycznej realizowany jest poprzez coroczne spotkania, wiosną, przy okazji konkursu „Absolwent Roku”, oraz jesienią.

W tym roku członkowie Klubu poprzez uczestnictwo w jedynej swego rodzaju „Giełdzie Promocji Absolwentów PCz.” mogli dokładniej zapoznać się z ofertami rynkowymi kolegów, wymienić informacje biznesowe, nawiązać kontakty i współpracę.

Koordynator wystawy Jerzy Dobrowolski z uczestnikami

Odbyło się również zebranie Klubu. W spotkaniu prowadzonym przez prezesa Klubu kol. Andrzeja Szela wzięło udział około 40 osób. W gronie zaproszonych gości obecny był rektor Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. inż. January Bień oraz kanclerz naszej Uczelni mgr Wiesław Wiatrak. W swoim wystąpieniu rektor podkreślił znaczenie istnienia Klubu oraz istotę samej inicjatywy, jaką jest „Giełda

Promocji Absolwentów". Dodał, że Politechnika Częstochowska otwarta jest na współpracę gospodarczą z absolwentami - członkami Klubu.

Cele Giełdy Promocji Absolwentów przedstawił kol. Jerzy Dobrowolski. Odbyła się również dyskusja na temat wypracowania metod umożliwiających nawiązanie bliskiej współpracy gospodarczej między członkami Klubu oraz członkami Klubu i Uczelnią.

W trakcie zebrania członkowie Klubu otrzymali oryginalne legitymacje członkowskie. W kularach toczyły się dyskusje na tematy gospodarcze, a po zakończeniu części oficjalnej uczestnicy wzięli udział w tradycyjnej biesiadzie przy kominku plenerowym.

KATARZYNA SIEDLAR
BIURO SWPCz.

SPOTKANIE Z DRACULĄ Wyprawa do Rumunii

Dlaczego Rumunia? Nie wiadomo. Ktoś tam czytał o Bukowinie, ktoś inny oglądał zdjęcia Karpat Rumuńskich, ktoś koniecznie musiał zobaczyć Transylwanię..., i tak to się zaczęło. Skład do ostatniej chwili, jak to zazwyczaj bywa, ulegał zmianom: jedni wracali z Norwegii, drudzy prosto z prac wysokościowych w stolicy, jeszcze inni z Węgier. Miejsce spotkania wyznaczyliśmy już wcześniej - była nim uroczą miejscowość u stóp Gór Rodniańskich: Borsza.

Różnicę w otoczeniu widać od razu po przekroczeniu granicy węgiersko-rumuńskiej. Od niedawna nie jest to bowiem zwykła granica, ale linia oddzielająca kraje Unii Europejskiej od reszty świata. Po jednej i drugiej stronie granicy biegnie ta sama, dwupasmowa droga (z Mateszalki do Satu Mare). Po stronie węgierskiej domy kryte są dachówką, mają zadbane podwórka, w sumie podobnie jak w Polsce. Strona rumuńska wita nas zagrodami z żywym inwentarzem wewnątrz. Kury biegają po głównej drodze, kaczki idą „gęsiego” poboczem. Potem przywykliśmy do tego widoku; zwierzęta chodzą samopas po górach, dolinach, drogach, miastach.

Dalszą podróż chcemy odbyć autostopem - to najpopularniejszy sposób przemieszczania się w Rumunii, choć jest on płatny. Jak się później dowiedzieliśmy, winę za to ponosi zarządzenie dyktatora Ceausescu, które spowodowane było bardzo słabą infrastrukturą komunikacyjną. Ceausescu nakazał kierowcom, jeśli posiadali wolne miejsce w pojeździe, zabierać ludzi, w przeciwnym razie mogli otrzymać mandat. Po upadku reżimu zostało przyzwyczajenie ludności i teraz na każdej drodze wylotowej z miasta można spotkać kilkadziesiąt osób czekających na okazję. Podróżując autostopem, trzeba mieć oczy otwarte; zwracać uwagę na wszystko, trzeba wiedzieć, gdzie wysiąść, czy nie minęło się już skrzyżowanie, czy nie jedzie się w przeciwnym kierunku. Dlatego pierwsza próba podróży autostopem rumuńskim napełnia nas obawami. Pierwszy samochód, który się zatrzymał, to oczywiście dacia - najpopularniejszy pojazd Rumunii. Od razu zapytaliśmy, czy musimy płacić - kierowca okazał się wspaniałomyślny i zawiózł nas od razu na drogę wylotową z Satu Mare.

15 sierpnia, święto Maryjne. Jedziemy drogą wijącą się serpentynami bardzo blisko granicy ukraińskiej. Okręg ten nazywa się Maramuresz i słynie z gościnności swoich mieszkańców, o czym przekonaliśmy się, nocując u rodziny o ukraińskich korzeniach. Ludność Rumunii to w większości katolicy, toteż gdy mijamy po drodze kilka sanktuariów

Maryjnych, mamy trudności z przebicciem się przez tłumy wiernych. Mają oni niezwykle kolorowe ludowe stroje; mężczyźni w śmiesznych, stożkowych kapeluszach, kobiety w skórzanych, sznurowanych ciżemkach. Wszystko to kłębi się, przepycha, trąbi, samochody mieszają się z wozami, wozy z autokarami dowożącymi coraz to nowych ludzi z innych regionów.

W Borszy kolorowy tłum świętujących miesza się dodatkowo z nielicznymi turystami wracającymi lub, tak jak my, wyruszającymi w góry. Metoda „złoty promienisty” zadziałała i w tym przypadku - spotkaliśmy się wszyscy (8 osób) nad uroczym jeziorkiem na wysokości 1900 m u podnóża najwyższego szczytu Gór Rodniańskich - Pietrosula (2303 m). Góry Rodniańskie to jedno z kilku pasm położonych w północnej części Rumunii. Topografią przypominają nasze Tatry Zachodnie, z tym że więcej jest tam zielonych, płaskich obszarów. Po zdobyciu Pietrosula skierowaliśmy się w stronę miejscowości Rodna, od której bierze nazwę całe pasmo. Trzydniowe przejście to przede wszystkim nieustanna walka z wiatrem. Drugiego dnia musieliśmy maszerować ponad 11 godzin, walcząc z halnym, który uniemożliwiał postój w celu przygotowania choćby łyka stawy. Skrajnie wycieńczeni dotarliśmy późną nocą do schroniska górskiego. Z Rodnej postanowiliśmy wyruszyć od razu na południe w Góry Fogaraskie, w paśmie których znajduje się najwyższy szczyt Rumunii - Moldoveanu (2544 m). Po drodze chcieliśmy zwiedzić jedno z najpiękniejszych miast - Sighisoarę, skąd rządy nad Transylwanią sprawował ongiś Stefan Batory i gdzie urodził się Vlad Dracula. Tym razem postawiliśmy na transport lokalny - autobusem i trzema pociągami udało nam się dotrzeć nad ranem do Sighisoary, jednak system komunikacyjny Rumunii pozostawia wiele do życzenia. Brak systemu komputerowego sprawia, że na niektóre pociągi nie można zarezerwować biletu pomimo wolnych miejsc, a zakup biletu na połączenia łączone (chcieliśmy jechać najtańszymi osobówkami) zajął nam 20 minut i zaangażował połowę personelu stacji.

Godzina 5.00 rano w środku średniowiecznej starówki Sighisoary pozostanie nam z pewnością głęboko w pamięci. Ciepłe światło latarń rozmyte w lekkiej mgiełce tworzyło niesamowity nastrój dla naszej przechadzki pustymi brukowanymi uliczkami. Stara wieża zegarowa, baszty, no i dom Włada Drakuli (ojca właściwego Włada Palownika, który dał początek legendzie, rozprawiając się krwawo z tureckim najeźdźcą) przeniosły nas w czasie o kilkaset lat.

Jedziemy dalej. W Fagaraszu, u podnóża Gór Fogaraskich mamy już dość wszelkiego transportu zorganizowanego. Wymięci, z podkrążonymi oczami, niewyspani, wysypujemy się na pusty plac dworca. Tu robimy ostatnie zakupy i ruszamy w drogę. Za miastem stoimy wszyscy, chcąc złapać „stopa” do ostatniej wsi, z której możemy wejść na grań. Droga nie jest uczęszczana - co jakiś czas przejedzie zdezelowana dacia, przejdzie stado krów, przetoczy się jakiś wóz, poza tym nic. Wyglądamy jednak na tyle egzotycznie, że w końcu zatrzymuje się dacia kombi. Kierowca zgadza się, abyśmy wsiedli wszyscy. I wsiadamy! Osiem osób z plecakami w czteroosobowym samochodzie. Po dwudziestu kilometrach, zadowoleni i wdzięczni za podwiezienie, wysiadamy na drodze prowadzącej przez wioskę w góry.

Wioski w Rumunii wyglądają trochę inaczej niż u nas. Na pierwszy rzut oka widać fasady domów, z ich pastelowymi kolorami i obowiązkowo opuszczonymi roletami antywłamaniowymi. Dom „zaczyna się” zaraz za poboczem głównej drogi w jednej linii z wysoką i nieprzeniknącą bramą. Podwórko, skromny ogród i cała zabudowa znajdują się na tyłach i są z reguły niewidoczne z zewnątrz. Z racji tego całe życie towarzysko-sąsiedzkie toczy się na ulicy. Podczas naszego spaceru główną ulicą jesteśmy zaczepiani przez dzieci i starszych. Nikt nie mówi po angielsku, więc komunikujemy się mową ciała. Ostatecznie nie korzystamy z propozycji noclegu, bo oto góry nad nami, a nieużywane od jakiegoś czasu namioty wręcz idealnie będą komponować się z polanką, do której dochodzimy.

Góry Fogaraskie - najwyższe pasmo Rumunii z najwyższym szczytem Moldoveanu (2544 m). Trzeciego dnia marszu granią na wysokości 2200-2400 m dochodzimy do przełęczy pod najwyższym szczytem. To jest swego rodzaju baza: jest tu schron mieszczący ok. 11 osób, miejsce na biwak, są niesamowite ilości śmieci i „otwarte” klozety. Pogoda uwięziła nas w tym miejscu na dwa dni. Tam też dotarł do nas kolega, który wędrował „naszym tropem” przez całą prawie Rumunię. Do schronu zawitała z nim jeszcze dwójka Polaków, którzy, jak się okazało, spotkali wcześniej naszą ekipę w Pirenejach. Opowieściami i wrażeniami wypełniliśmy cały małątki schron. Następnego dnia mimo wiatru i chmur wdraliśmy się na Moldoveanu.

Dalsza droga (już w szóstkę) stała pod znakiem zapytania. Przemoczeni i głodni włóczyliśmy się pomiędzy straganami wabiącymi turystów przy trasie transfogaraskiej, która w tym miejscu przecina tunelem główną grań. Niestety, nie możemy tu dostać ani paliwa do gotowania, ani nawet makaronu. Musimy schodzić, tylko gdzie dalej?

Siedząc przy herbacie w ekskluzywnej restauracji (innych nie było), zaczynamy studiować mapę. A może nad morze? A może do stolicy? Nic nie brzmi dość interesująco. Nagle palec zawędrował w punkt, w którym skupiło się kilka oznaczeń z „legendy”, mianowicie: źródło mineralne, gejzer, uzdrowisko, jaskinie i ruiny, wszystko to niedaleko jeziora św. Anny. Jedziemy! W jeziorze zasłużony relaks po górskiej części wyprawy. Dookoła niesamowite tereny: balie z bulgoczącą wodą, tryskające źródła, jaskinie gazowe itp. Wchodzimy do jednej z takich jaskiń; napisy w językach rumuńskim

i węgierskim niestety nie poinformowały nas o tym, że trujący gaz (siarkowódór) znajduje się na poziomie 1,20 m od dna jaskini. Po schyleniu się opary uderzają w nozdrza z takim natężeniem, że można stracić przytomność. Od zatrucia uratował nas węgierski turysta.

Nadchodzi czas powrotu. Część ekipy podąża w kierunku Mołdawii. W drodze powrotnej musimy uwzględnić tegoroczne powodzie, które nawiedziły Rumunię - niektóre drogi są nieprzejezdne. Wijemy się więc górkami serpentynami, poznając kulturę miejscowych Csango (Węgrzy mieszkający w jednym z regionów) oraz Cyganów, którzy są tu na każdym kroku. Jeden z kierowców stwierdził, że najgorszymi plagami Rumunii są bezdomne psy i Cyganie. Ten niebezpieczny naród stanowi w Rumunii prawie 15% społeczeństwa, a stosunek rodowitych Rumunów do nich jest podobny jak w Polsce, czyli na ogół niechętny. Niechęć tę można zrozumieć, ponieważ Cyganie zajmują się głównie żebractwem i złodziejstwem. W dużych miastach nie sposób ich nie spotkać, są bardzo komunikatywni - prawie z każdym cudzoziemcem znajdą wspólny język. A to zaśpiewają po polsku „Szła dziewczeczka...” albo opowiedzą (po polsku), że byli w Warszawie, Krakowie, ale głównym celem ich rozmowy jest pytanie o pieniądze lub propozycja kupna jakiegoś towaru. Z drugiej strony ludzie ci wydają się żyć pełnią życia; po drodze widzieliśmy ich obozy w środku lasu, gdzie mieszkają w szałasach skleconych z gałęzi i skór, żyjąc ze zbierania grzybów. Tańczą, śpiewają, śmieją się... Rodowici Rumuni ubolewają jednak nad wizerunkiem swojego kraju w Europie, kształtowanym przez obraz Cyganów.

Droga powrotna przebiega różnie. Czasem musimy wleć się 1,5 godziny za stadem krów spędzanych wzdłuż wioski, czasem pijany woźnica zaśnie na wozie i zdeorientowany koń idzie zygzakiem, a my za nim. Ostatnie 10 km do granicy pokonujemy pieszo. Z przejścia granicznego jedziemy już prosto do Polski.

Rumunia to piękny kraj. Prawie całą jego powierzchnię zajmują liczne pasma górskie, ale i amator wczasów nad morzem znajdzie tu swoje wymarzone plaże. Powodów, dla których Rumunia nie jest centrum turystycznym Europy, jest kilka: brak sprawnej infrastruktury komunikacyjnej, Cyganie zaczepiający turystów na ulicach itp. Również ceny rozczarowują; mimo iż przeciętne wynagrodzenie w Rumunii jest o wiele niższe niż w Polsce, ceny w sklepach są zbliżone do naszych. Pytanie, jak więc można tam żyć? Otóż duża część obywateli wyjeżdża zarabiać do Włoch i Francji (w niektórych rejonach co drugi samochód ma włoską rejestrację).

Teraz walczymy ze snem w kabinie polskiego TIR-a, słuchając kierowcy, który, jadąc przez Węgry, nie posiada się z radości, że wreszcie opuścił „dzikie kraje”, gdzie na każdym kroku musi płacić wszelkim służbom. Ostatnią zapłatę, tradycyjnie, wręczył celnicze na przejściu, gdzie się spotkaliśmy. „Na szczęście jesteśmy już w bezpiecznej Europie” - powiedział kierowca. Marząc o następnych wyprawach, dodajemy w myślach „niestety”.

MOCNE UDERZENIE

IX Akademickie Spotkania Muzyczne

„Collegium Cantorum” Chór Akademicki Politechniki Częstochowskiej dał kolejny dowód swojej wszechstronności. W czerwcu br. na zakończenie 18 sezonu artystycznego zaprezentował muzykę klasyczną Bacha, Telemanna, Buxtehudego, Haendla itd., a 19 listopada 2005 r. - w ramach Akademickich Spotkań Muzycznych - dostarczył widzom wielu wzruszeń i wspaniałych przeżyć, prezentując muzykę z lat 60., m.in. utwory z repertuaru zespołów „The Beatles” i Skaldowie, Marka Grechuty i Maryli Rodowicz. Komplet słuchaczy w sali Klubu „Politechnik” świadczy o tym, że propozycje, jakie prezentuje chór, są zawsze trafne i spotykają się z aprobatą środowiska. Koncert zakończyło kilka bisów, a publiczność nie chciała rozstać się z klimatem lat 60., stworzonym przez zespół i występującego wspólnie z nim Marka Bałata.

Dla wielu uczestników koncertu był to powrót do lat młodości, dla innych - nowe wspaniałe przeżycie, zupełnie odmienne od tego, proponowanego przez współczesnych idoli.

Żywy, energiczny rock and roll: „She loves you”, „Please Mr. Postman” przeplatał się z nostalgią: „The fool on the hill” i „Yesterday” z repertuaru „The Beatles”. Bardzo ciepło publiczność przyjęła utwór „Wesele” Marka Grechuty, w którym piękna poezja i nastrój melancholii łączą się z niezwykle energicznymi fragmentami świetnie zaaranżowanego utworu. Podobnie żywiołowo publiczność przyjęła pozostałe polskie piosenki, gromkimi brawami nagradzając m.in. „Prześliczną wiolonczelistkę”, „Z kopyta kulig rwie”, „Wszystko mi mówi” zespołu „Skaldowie” oraz „Balladę wagonową” z repertuaru Maryli Rodowicz.

Marek Bałata i Janusz Siadlak

Nie było to pierwsze doświadczenie z muzyką rozrywkową w wykonaniu „Collegium Cantorum” - wcześniej koncert, podczas którego prezentowano muzykę The Beatles „John Lennon in memoriam” wybrany został przez czytelników Gazety Wyborczej „Wydarzeniem Artystycznym Roku”, a koncert „Jazzowe Akademickie Spotkania Muzyczne” nominowano do tego tytułu.

„Collegium Cantorum” jest zespołem o bardzo urozmaiconym profilu repertuarowym. Obok wspomnianych wyżej koncertów uczestniczy w wykonaniach muzyki oratoryjno-kantatowej (wspólnie z najlepszymi polskimi wykonawca-

mi), muzyki operowej, w koncertach a capella prezentuje muzykę sakralną (katolicką, prawosławną), rozrywkową, ludową aż po muzykę współczesną, której wykonanie dostarcza zespołowi najwięcej przyjemności.

„Collegium Cantorum” podczas Akademickich Spotkań Muzycznych - Klub „Politechnik” 19 listopada 2005 r.

Sukces zespołu jest wynikiem nie tylko poziomu wokalnego prezentowanego przez poszczególnych wykonawców, ale również atmosfery panującej w samym chórze, która sprawia, że ciężka i żmudna praca, jakiej poddawany jest każdy członek zespołu, przyjmowana jest z pokorą i zadowoleniem, a każdy, kto przebrnie przez pierwszy najtrudniejszy okres „muzycznej obróbki” przez dyrygenta, staje się integralną częścią zespołu.

Pisarz Andrzej Kalinin w swoim artykule o „Collegium Cantorum” napisał kiedyś: „(...) Chciałbym podkreślić rolę wychowawczą, jaką spełniają tu chór i jego opiekunowie. Chór przecież ciągle się zmienia. Jedni odchodzą, bo kończą studia i wyjeżdżają w świat, inni przychodzą na ich miejsce. Chór jest więc ciągle wielką szkołą życia dla młodych ludzi - uczą się w nim taktu, kultury, tolerancji i piękna. Wiem, że nauka nie idzie w las, bo obcowałem z tymi młodymi ludźmi przez dłuższy czas i widziałem, jak się wszyscy wzajemnie szanują i jak traktują to, co robią. Znakomitym nauczycielem tego wszystkiego jest dyrektor Janusz Siadlak - wielki artysta i wielki wychowawca. (...)”

Z kolei dziennikarz muzyczny Stanisław Ruppert w miesięczniku „Muzyka 21” pisze w następujący sposób o „Collegium Cantorum”: „(...) Zespół należy do czołówki polskich chórów (...). A o jakości (...) świadczy wielka muzykalność dyrygenta i jego chórzystów, precyzja techniczna i intonacyjna, wielka kultura śpiewania oraz szeroka paleta barw i odcieni dynamicznych. To wszystko połączone razem daje znakomity efekt wyrazowy, który sprawia, że zespół świetnie brzmi zarówno w muzyce dawnej, jak i współczesnej, tak w muzyce prawosławnej, jak i katolickiej (...)”. Podobne cytaty można by mnożyć. Cieszy nas fakt, że w naszej Uczelni mamy zespół o takiej renomie i klasie wykonawczej oraz możliwość bezpośredniego uczestnictwa w wydarzeniach artystycznych prezentowanych przez „Collegium Cantorum”.

MAŁGORZATA SIADLAK

KOLEJNE SUKCESY NASZYCH KOSZYKARZY

Tradycyjnie w połowie sierpnia na obozie w nadmorskich Dąbkach trener Ryszard Janas wspólnie ze swoimi podopiecznymi rozpoczęli przygotowania do nowego sezonu. Obóz trwał dziesięć dni, trzy razy dziennie odbywały się treningi. Pracowano głównie nad kondycją, siłą i wytrzymałością. Zajęcia były intensywne, bo już 28 sierpnia rozpoczęły się Akademickie Mistrzostwa Polski w Katowicach, podczas których nasz zespół miał stanąć przed zadaniem obrony, wywalzonego przed rokiem, złotego medalu.

Do rywalizacji przystąpiły tylko cztery zespoły (piąty - AZS Lublin wycofał się z udziału), ale za to bardzo silne: AZS AWF Mickiewicz Katowice i AZS Radom to mocne pierwszoligowe ekipy, a AZS Szczecin to solidny drugoligowiec. Mistrzostwa trwały 4 dni, ale sam turniej koszykówki mężczyzn odbył się w ciągu dwóch.

AZS Politechnika Częstochowska podczas Akademickich Mistrzostw Europy w Gorzowie - czerwiec 2005 r.

Pierwszym rywalem naszych koszykarzy był AZS Radom. Mecz od początku do końca trzymał w napięciu. Do przerwy minimalną przewagę posiadali zawodnicy Ryszarda Janasa. Później do głosu doszli jednak faworyzowani radomianie. Ich mocna obrona sprawiła, że pojawiły się problemy w ataku. W czwartej kwarcie jednak wszystko wróciło do normy i po akcjach najskuteczniejszego zawodnika meczu Wojciecha Kotlewskiego, zdobywcy 29 pkt., spotkanie zakończyło się wygraną koszykarzy z Częstochowy 73:70!

Trzeba było szybko zregenerować siły, bowiem po południu na naszych studentów czekał kolejny kandydat do złota - AZS AWF Mickiewicz Katowice. Przez 15 minut wyraźną przewagę posiadali nasi gracze. Zmęczenie jednak dało znać o sobie. Dodatkowo, aż trzech częstochowskich koszykarzy doznało kontuzji w trakcie spotkania, m.in. dwóch najsku-

teczniejszych zawodników - Wojciech Kotlewski (18 pkt.) i Sławomir Klocek (15 pkt.). Reszta drużyny nie była w stanie skutecznie poprowadzić gry zespołu i w efekcie przegraliśmy 70:87. Gdyby to spotkanie odbyło się dzień później...

Drugiego i zarazem ostatniego dnia zawodów przeciwnikiem częstochowian był - teoretycznie najstarszy zespół mistrzostw - AZS Szczecin. Jak się okazało, niesłusznie określany tym mianem. Do przerwy, dzięki kapitalnej skuteczności w rzutach za 3 punkty, szczecinianie prowadzili 46:34. Jak się jednak okazało, nasz zespół po raz kolejny pokazał charakter, wygrywając drugą połowę spotkania aż 46:16 (m.in. dzięki świetnej grze Przemysława Szymańskiego) i cały mecz 80:62. Dzięki temu zwycięstwu nasi zawodnicy odebrali srebrne medale. Dodatkowo, Wojciech Kotlewski został najlepszym strzelcem turnieju.

Oto zdobywcy srebrnych medali: Tomasz Czajkowski, Łukasz Nowak, Maciej Kret, Wojciech Kotlewski, Przemysław Pawlik, Przemysław Szymański, Grzegorz Zadęcki, Sławomir Klocek, Paweł Balik, Artur Mrówczyński, Michał Jankowski. Trenerem drużyny jest dr Ryszard Janas, a jego asystentem Piotr Bonach.

20 listopada rozpoczął się kolejny sezon w Lidze Akademickiej Koszykówki. Również i w tych rozgrywkach nasz zespół będzie bronił złotego medalu, wywalzonego w maju br. W tym sezonie do rywalizacji przystępuje siedem zespołów: AZS AŚ Filia Piotrków Trybunalski, AZS Politechnika Poznań, AZS Politechnika Koszalin, AZS Uniwersytet Warszawa, AWFIS Gdańsk, AZS AR Lublin i AZS Politechnika Częstochowska. Cel postawiony przed zespołem to, mimo kilku zmian w składzie, oczywiście kolejny złoty medal LAK. Po świetnym ubiegłym sezonie dwóch wyróżniających się zawodników (Michał Szczytyński i Paweł Lewandowski) podpisało kontrakty w ligowych klubach, a były kapitan Daniel Pełka skończył studia. Do drużyny dołączyli jednak nowi, równie utalentowani zawodnicy.

W lipcu przyszłego roku w Portugalii odbędą się kolejne Akademickie Mistrzostwa Europy. W czerwcu 2005 r. nasi koszykarze, jako pierwsza polska drużyna w historii, zdobyli w tych rozgrywkach brązowy medal. Do Bragi pojedzie najlepszy polski zespół akademicki. Mamy nadzieję, że po raz kolejny będzie nim AZS Politechnika Częstochowska.

Skład zespołu na rozpoczynający się sezon wygląda następująco: Tomasz Czajkowski, Łukasz Nowak, Maciej Kret, Wojciech Kotlewski, Adam Karkoszka, Przemysław Szymański, Grzegorz Zadęcki, Sławomir Klocek, Grzegorz Ostrowski, Artur Mrówczyński, Adrian Płaczek; trener Ryszard Janas, asystent trenera Piotr Bonach.

PIOTR BONACH

XIII SPOTKANIE REDAKTORÓW GAZET AKADEMICKICH SŁUPSK-USTKA 8-11 WRZEŚNIA 2005 ROKU

Wrześniowe Spotkanie Redaktorów Gazet Akademickich odbyło się po raz trzynasty. Myliłby się jednak ten, kto zechciałby w związku z feralnością owej liczby sądzić, iż w trakcie naszej konferencji mogą zaistnieć jakieś nieprzewidziane okoliczności. Co prawda, podczas ubiegłorocznego spotkania w Szczecinie padły propozycje, aby tegoroczna impreza została oznaczona numerem 14, ale ostatecznie zrezygnowano z tego pomysłu.

Tym razem rola gospodarza przypadła Pomorskiej Akademii Pedagogicznej w Słupsku. Głównymi organizatorami były Panie dr Daniela Podlaska i red. Jolanta Nitkowska-Węglarz. Miejszem naszego zakwaterowania oraz obrad konferencyjnych był piękny Ośrodek Wczasowo-Wypoczynkowy „Jantar” w Uście, położony w bliskiej odległości od morza.

Wykład dr Małgorzaty Turczyn z PAP

Witaliśmy się z radością z kolejnymi uczestnikami, wspominając jeszcze ubiegłoroczną wizytę w Szczecinie. Redaktorów gazet akademickich, którzy 8 września z całej Polski przybyli na spotkanie do Ustki, powitał prezydent Słupska. Bardzo interesujący wykład na temat prasy akademickiej wygłosił Szczepan Kolada z Wydawnictwa Pomorskiej Akademii Pedagogicznej. Dowiedzieliśmy się, że w wykazie gazet akademickich, prowadzonym od 1997 roku przez Tadeusza Zaleskiego z Uniwersytetu Gdańskiego, figurują 62 gazety wydawane przez uczelnie. Jeśli przyjmiemy, że każde czasopismo ukazuje się przeciętnie w liczbie 1000 egzemplarzy i pomnożymy przez liczbę redakcji gazet akademickich, to łączny nakład będzie równy nakładowi średniego dziennika regionalnego.

Po tradycyjnej prezentacji uczestników i czasopism akademickich rozpoczęła się sesja warsztatowa pt. „Co nas łączy, co nas dzieli”, którą poprowadził mgr Marek Gliniecki. Ku zaskoczeniu uczestników postanowił on aktywnie włączyć redaktorską brać do udziału w swoistym show, jakim niewątpliwie stała się sesja warsztatowa. Zabiegi te miały pomóc w przewyciężeniu ewentualnych obaw przed publicznym występem. M. Gliniecki pokazał również redaktorom w bardzo sugestywny sposób, czym jest przestrzeń. Gromkie oklaski po raz pierwszy i nie ostatni zabrzmiały w sali konferencyjnej „Jantaru”. Wieczorna kolacja zakończyła pierwszą część dnia.

Drugi dzień obrad rozpoczął wykład pt. „Obraz nauki polskiej w czasopiśmiennictwie akademickim. Wybrane zagadnienia”, który wygłosiła dr Małgorzata Turczyn z PAP. Nie mogło oczywiście zabraknąć zajęć językowych i dyskusji na temat języka używanego zarówno w prasie akademickiej, jak i w mediach komercyjnych. Bardzo ciekawy wykład językoznawcy dr Zenobii Jaroszak zakończyła ożywiona dyskusja.

Uczestnicy XIII Spotkania Redaktorów Gazet Akademickich

W popołudniowej części zaplanowano zajęcia w grupach, czyli warsztaty dziennikarskie, pod kierunkiem red. J. Nitkowskiej-Węglarz oraz zajęcia z zakresu komunikacji interpersonalnej, które poprowadziła dyrektor Ośrodka Terapii i Rozwoju Osobowości (OTIRO) z Sopotu, a jednocześnie trener Neurolingwistycznego Programowania mgr Katarzyna Domańska. NLP to jedna z najnowocześniejszych metodologii zmiany osobistej oparta na sprawdzonych systemach, stosowanych przez osoby, które odniosły spektakularne sukcesy w swoich dziedzinach. NLP to m.in. zestaw metod do skutecznego kierowania swoim życiem, najsilniejsze narzędzia komunikacji i perswazji, elementy hipnozy, strategie skutecznego planowania przyszłości, usuwanie fobii i uprzedzeń, sztuka prowadzenia skutecznego dialogu czy eliminowanie stresu i tremy.

Zajęcia, które poprowadziła mgr K. Domańska, wzbudziły wielkie zainteresowanie wśród redaktorów. Długo też po ich zakończeniu dyskutowano na temat tego, co zaprezentowała uczestnikom dyrektor Ośrodka.

Uroczysta kolacja z udziałem władz rektorskich Pomorskiej Akademii Pedagogicznej zakończyła kolejny udany dzień w Uście.

Trzeci dzień pobytu nad morzem rozpoczął się wcześniej rano, jako że organizatorzy postanowili zaprezentować redaktorom swoją uczelnię w Słupsku, miasto będące jej siedzibą, a także atrakcję dnia - uroki Słowińskiego Parku Narodowego. Niestety, tym razem nie dopisała pogoda.

W Słupsku zwiedziliśmy m.in. wspaniały gmach ratusza miejskiego, a z wieży ratuszowej podziwialiśmy piękną panoramę miasta. Następnie udaliśmy się do Muzeum Pomorza Środkowego, gdzie prezentowana jest wystawa dzieł Witkacego. W muzeum poznaliśmy tajemnice największej na świecie kolekcji obrazów tego wybitnego polskiego twórcy. Obrazy słynnego artysty intrygują, zwłaszcza gdy zwiedzający słyszy z ust przewodnika historię ich powstania. Po wizycie w muzeum udaliśmy się autokarem w stronę Słowińskiego Parku Narodowego. Zwiedziliśmy m.in. Muzeum Wsi Słowińskiej w Klukach, a w nim skanseny, gdzie eksponowane są rozmaite przyrządy rybackie z minionej epoki oraz autentyczne chaty rybackie. Wizytę złożyliśmy również w muzeum przyrodniczym Parku, wypełnionym przeróżnymi okazami zwierząt zamieszkujących jego teren, a także roślinnością, która porasta Słowiński Park Narodowy. Wreszcie nastąpiła właściwa część naszej wizyty - przekroczyliśmy bramę wjazdową Słowińskiego Parku Narodowego.

Już w Słupsku dołączył do nas przewodnik dr Zbigniew Sobisz z Instytutu Biologii Pomorskiej Akademii Pedagogicznej w Słupsku. Jego barwne opowieści z pogranicza historii, polityki, ale przede wszystkim biologii sprawiły, że pobyt w Słowińskim Parku Narodowym był prawdziwą przyjemnością. Mieliśmy okazję dotrzeć tam, gdzie zwykły turysta nie może wejść. Pokonaliśmy pas wydm, docierając nad skraj bagiennej otchłani. Widok był imponujący - oto wielkie masy piasku tworzące tzw. Wydmę Aktorkę sąsiadowały z głębokim na 12 metrów pasem bagiennym. Wieczorem wróciliśmy do Ustki, a XIII Spotkanie Redaktorów Gazet Akademickich zakończyło się rankiem 11 września.

Będziemy je wspominać bardzo ciepło, organizatorzy zapewнили nam bogaty program warsztatowy i możliwość podziwiania uroków nadmorskiego krajobrazu. Do zobaczenia za rok w Bydgoszczy!

MICHAŁ JAKUBOWSKI

O WYŻSZOŚCI DRZEWKA Z LASU NAD CHOINKĄ Z PLASTIKU

z Krzysztofem Chojeckim z Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach
rozmawia Danuta Kulesza

Trudno wyobrazić sobie Świąta Bożego Narodzenia bez choinki. W okresie przedświątecznym pojawiają się na rynku różnego rodzaju drzewka - od zwykłych świerków, sosen czy - rzadziej spotykanych - jodeł, aż po rozmaite egzotyczne gatunki. Są także choinki plastikowe - sprzedawane dzisiaj pod modną nazwą „choinek ekologicznych”. Tradycyjnie w tym okresie odżywa też dyskusja na temat przewagi i zasadności kupowania tego, a nie innego rodzaju choinek. Argumentem, którego używają producenci plastikowych i przeciwnicy naturalnych choinek, jest rzekoma dewastacja lasu poprzez wycinanie drzewek.

Czy sztuczna choinka rzeczywiście jest ekologiczna?

Wytwarza się ją z substancji, których samo wydobycie powoduje szkody w środowisku. Później następuje proces produkcji, czyli to, co najbardziej nieprzyjemne środowisku - pyły i gazy, wyziewy zakładów przemysłu chemicznego, a sama choinka po kilku latach użytkowania trafia na wysypisko śmieci - to niemały problem. Jej biodegradacja następuje bardzo powoli, ponieważ rozpad związków PVC, z których powstała, trwa około 400 lat. Są uczeni, którzy oceniają ten proces nawet na około 2000 lat! Jako surowiec poddany recyklingowi ta niby ekologiczna choinka podczas chemicznej „obróbki” zużywa sporo energii.

Jak na tym tle wygląda „cykl produkcyjny” naturalnej choinki?

Obecnie większość drzewek świątecznych pochodzi z plantacji. Są one zakładane na terenach otwartych lub w lasach, gdzie pod liniami energetycznymi normalny, wysoki las nie może rosnąć. Tylko niewielka ilość drzewek pozyskiwana jest z innych terenów

leśnych, zawsze jednak w ramach zabiegów pielęgnacyjnych prowadzonych przez leśników, które zgodnie z wymogami sztuki leśnej i tak należy wykonać.

Jakie są dodatkowe korzyści z takich choinkowych plantacji?

Drzewko, podczas kilkuletniego intensywnego wzrostu, wiąże w swej biomacie znaczne ilości dwutlenku węgla, którego nadmiar odczuwamy w atmosferze ziemskiej. Korzenie, które pozostają w glebie po wycięciu choinki, powodują jej wzbogacenie w próchnicę. Samo drzewko wyrzucone po okresie świątecznym w krótkim czasie ulega naturalnemu rozkładowi, a jego składniki wracają do obiegu materii w przyrodzie.

Plantacje przeznaczone na świąteczne choinki zakładane są w Lasach Państwowych, ale również, coraz częściej, na gruntach prywatnych, nieprzydatnych w gospodarce rolnej. Są zatem źródłem dochodów dla mieszkańców terenów wiejskich. Ten aspekt społeczny też jest bardzo ważny.

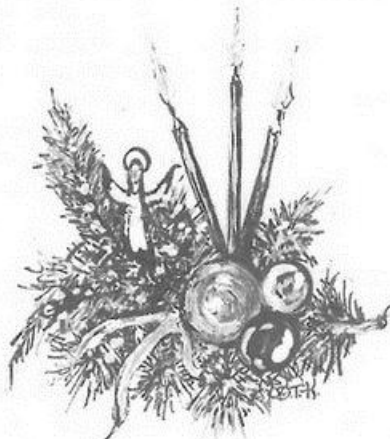
A jeśli dodać do tego walory estetyczne...

Urok żywej, pachnącej żywicą choinki, w tak miły sposób kojarzącej się ze Świątami Bożego Narodzenia, sprawia nam przyjemność, której nic nie zastąpi...

W miejscach pracy, szczególnie w miejskich biurach, żywa choinka jest również naturalnym, sympatycznym akcentem wśród niezliczonych przedmiotów z tworzyw sztucznych, betonu, szkła czy aluminium.

Nabywca naturalnej choinki dobrze służy środowisku, w którym człowiek żyje, czyni także zadość pięknej tradycji Świąt Bożego Narodzenia.

I w dodatku nie musi mieć wyrzutów sumienia...

BIURO PROMOCJI I KARIER POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ

42-200 Częstochowa, ul. Dąbrowskiego 69, pok. 119, tel. (034) 3250-251, 3250-265; fax 361-28-55
http://www.pcz.pl/bpik

Biuro Promocji i Karier działa od września 2003 roku jako jednostka bezpośrednio podległa rektorowi Politechniki Częstochowskiej.

Biuro stara się sprostać stale rosnącemu zapotrzebowaniu na profesjonalną, ciągłą promocję naszej Uczelni w środowisku lokalnym oraz ogólnopolskim. Zajmuje się także promocją zawodową naszych studentów i absolwentów.

Do podstawowych zadań należy opracowywanie materiałów prezentujących Politechnikę Częstochowską w krajowych i zagranicznych informatorach o charakterze naukowym, edukacyjnym i biznesowym, rozpowszechnianie informacji o Uczelni wśród kandydatów na studia, jak również prezentacja oferty szkoleniowej na targach edukacyjnych. Oprócz spraw związanych z nauką i pozyskiwaniem kandydatów na studia Biuro prowadzi szeroką działalność związaną z public relations, współpracuje z mediami, szczególnie z prasą branżową. W Biurze mieści się również redakcja czasopisma środowiska akademickiego „Politechnika Częstochowska”.

Działania Biura Promocji i Karier obejmują także pomoc studentom i absolwentom w przejściu z okresu nauki do etapu poszukiwania pracy, kojarzenie studentów z ich przyszłymi pracodawcami oraz zbliżenie środowiska akademickiego do świata rynku pracy poprzez:

- prowadzenie bazy danych studentów i absolwentów poszukujących pracy oraz pracodawców,
- fachowe doradztwo indywidualne,
- pomoc w przygotowaniu dokumentów aplikacyjnych,

- umożliwienie dostępu do poradników, publikacji oraz dodatków do gazet dla osób poszukujących pracy,
- informacje o studiach podyplomowych, doktoranckich, kursach zawodowych, językowych oraz wszelkiego rodzaju szkoleniach i warsztatach,
- udostępnianie ofert pracy, praktyk, staży zawodowych,
- organizację targów pracy, umożliwiających nawiązanie bezpośrednich kontaktów z pracodawcami.

Biuro Promocji i Karier Politechniki Częstochowskiej należy do Ogólnopolskiej Sieci Biur Karier - wyspecjalizowanych placówek świadczących usługi dla studentów i absolwentów szkół wyższych, ściśle współpracuje także z Powiatowym Urzędem Pracy oraz z Centrum Planowania Kariery Zawodowej przy Wojewódzkim Urzędzie Pracy.

W październiku 2004 roku, w ramach programu PHARE „Koordynacja działań instytucji rynku pracy” Biuro Promocji i Karier uzyskało - jako partner Powiatowego Urzędu Pracy - środki pomocowe z Unii Europejskiej. Tym samym rozpoczęła się realizacja projektu „Inicjatywa Częstochowska”, którego efektem było utworzenie Partnerstwa na Rzecz Aktywizacji Lokalnego Rynku Pracy. Działania uczestników Projektu skierowane są na rozwój lokalnego rynku pracy, zwiększanie świadomości o panującej na nim sytuacji oraz opracowywanie strategii na rzecz jego rozwoju i rozwiązywanie problemów osób zagrożonych utratą pracy lub pozostających bez zatrudnienia.

NOWE MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA

EFE to akronim **European Faculty of Engineering**, nowej jednostki dydaktycznej w Politechnice Częstochowskiej, która poczynając od roku akademickiego 2006/2007 rozpoczyna nabór studentów na następujące studia:

- *Computer Modelling and Simulation* - organizowane we współpracy z Wydziałem Inżynierii Mechanicznej i Informatyki, kształcą specjalistów komputerowego modelowania urządzeń i procesów technologicznych dla potrzeb ośrodków badawczych i rozwoju (**R&D-Research and Development**),
- *Business and Technology* - organizowane we współpracy z Wydziałem Zarządzania, przygotowujące specjalistów łączących wiedzę techniczną i ekonomiczną i umiejących w twórczy sposób reagować na nowe potrzeby technologii i organizacji,
- *Intelligent Energy* - prowadzone wspólnie przez Wydział Inżynierii i Ochrony Środowiska i Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki, przygotowują specjalistów z zakresu inżynierii energii, umiejących wykorzystać nowe i odnawialne źródła energii,
- *Biotechnology for Environmental Protection* - organizowane we współpracy z Wydziałem Inżynierii i Ochrony Środowiska, kształcą specjalistów umiejących wykorzystać najnowsze osiągnięcia biotechnologii w ochronie środowiska.

Jak przebiegają studia w EFE:

- wykłady, ćwiczenia i zajęcia laboratoryjne odbywają się wyłącznie w języku angielskim,
- studia prowadzone są w zalecanym przez Kartę Bolońską systemie dwustopniowym **BSc/MSc**, to znaczy najpierw

inżynierskim **BSc (Bachelor of Science)**, a następnie magisterskim **MSc (Master of Science)**,

- studia trwają 5 lat, z czego 3,5 roku to kurs inżynierski, a 1,5 roku magisterski,
- w **EFE** obowiązuje europejski system punktów kredytowych **ECTS (European Credit Transfer System)**, umożliwiający łączenie okresów studiów w różnych uczelniach,
- studia w **EFE** zawierają *mobility semester*, tj. obowiązkowy semestr nauki w jednej z europejskich uczelni współpracujących z Politechniką Częstochowską, wyjazd ten jest objęty dofinansowaniem przez Program **SOCRATES-ERASMUS**,
- kształcenie w **EFE** zorganizowane jest w *systemie modułowym* łączącym nauczanie i zaliczanie zajęć w krótkie (4-6-tygodniowe) moduły tematyczne,
- studia w **EFE** realizowane są w sposób tradycyjny jedynie w zakresie przedmiotów podstawowych, kształcenie specjalistyczne prowadzone jest metodą indywidualną z pomocą indywidualnych opiekunów (*tutors*), nadzorujących pracę własną studentów,
- kształcenie w **EFE** prowadzone jest z wykorzystaniem indywidualnych projektów (*project-based learning*) i studiów przypadku (*case-studies*).

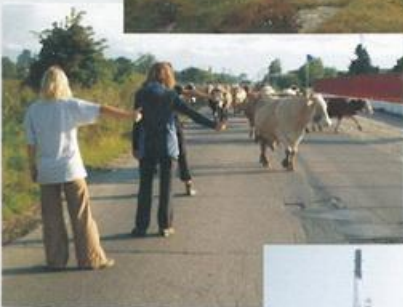
Kto prowadzi zajęcia w EFE:

- pracownicy Politechniki współpracujący z zagranicznymi uniwersytetami jako *visiting-professors*,
- profesorowie zagranicznych uczelni współpracujący z Politechniką jako zapraszani wykładowcy (*guest-lecturers*).

WYPRAWA NAUKOWA SPITSBERGEN 2005

WYPRAWA DO RUMUNII

2006 POLITECHNIKA CZĘSTOCHOWSKA

www.pcz.pl

	STYCZEŃ/January	LUTY/February	MARZEC/March	KWIECIEŃ/April
Pn	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24
Wt	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25
Śr	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Cz	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Pt	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28
So	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29
N	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30
	MAJ/May	CZERWIEC/June	LIPIEC/July	SIERPIEŃ/August
Pn	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
Wt	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Śr	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Cz	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24 31
Pt	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
So	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
N	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
	WRZESIEŃ/September	PAŹDZIERNIK/October	LISTOPAD/November	GRUDZIEŃ/December
Pn	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
Wt	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Śr	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
Cz	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Pt	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24 31	1 8 15 22 29
So	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
N	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31